

چیلان بررسی می کند :

چالش عدم توازن سودآوری در زنجیره فولاد

گفتگوی اختصاصی چیلان با:

رئیس هیأت عامل ایمیدرو

رئیس مرکز پژوهش های مجلس

به همراه گفتارها و نوشتارهایی از:

نمایندگان کمیسیون صنایع مجلس

اعضای اتاق بازرگانی ایران

و مدیران شرکت های:

فولاد هرمزگان

فولاد آلیاژی ایران

صبا فولاد زاگرس

فولاد کویر

فولاد یزد

فولاد گستر غدیر

فولاد البرز غرب

فولاد اصفهان

فولاد ویان

اصفهان در

فولاد جنوب

فولاد کرمان

شماره ۵۴ - اسفند ماه ۱۳۹۲ - ۶۰۰۰ تومان

۷	سرمقاله
۲۰	نقطه نظر
۳۲	رویداد
۲۵	اخبار داخلی
۳۷	اخبار خارجی
۳۷	انعکاس
۳۷	گزارش و گفتگو
۳۳	خصوصی سازی های شتابزده باعث عدم توازن در زنجیره ارزش فولاد گردید
۳۵	صادرات گندله نیز نوعی خام فروشی است
۳۶	ایران از مزیت نسبی در زنجیره ارزش فولاد برخوردار است
۴۰	سود فولادساز کمتر از یک سوم سود معدن دار است
۴۲	حاشیه سود نوردکاران توجیه اقتصادی ندارد
۴۴	نسخه اتاق بازرگانی برای رفع موانع تولید
۴۵	گزارش ۹ ماهه تولید در اختیار رئیس جمهور
۴۶	کمبود سرمایه گذاری در بخش کستنتره، گندله و آهن اسفنجی
۴۸	دغدغه صادرات و معرفی محصولات فولادی به بازارهای جهانی داریم
۵۳	دیدگاه
۵۳	عدم توازن سودآوری در زنجیره تولید فولاد
۵۷	یادداشت
۵۷	چگونگی تامین منابع مالی تولیدکنندگان با نگاهی به لایحه بودجه ۱۳۹۳
۵۸	تدوین برنامه پنج ساله برای حمایت از بخش خصوصی صنعت فولاد
۵۹	تازه های پژوهش
۵۹	فضایی برای پیوند دانشگاه و صنعت فولاد
۶۱	کاهش هزینه تولید صنعتی فولاد با دانش نانو
۶۴	خلیل و مقاله
۶۴	ساختار مدیریت فراگیر، راهکار ایجاد توازن در زنجیره فولاد
۶۸	آلمان چگونه بزرگترین تولیدکننده فولاد خام اروپا شد؟
۷۰	آمار و جداول
۷۴	صفحه آخر

نشریه انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران

صاحب امتیاز: انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران

مدیر مسئول: سیدرسول خلیفه سلطانی

سیاستگذاری: حمیدرضا طاهری زاده، سعید رثوفی

سرمدیر: سید احمد عسکری

طرح و اجرا: ترگس پاینده داری نژاد

با تشکر از:

با تشکر از: آقایان دکتر پدram سلطانی، دکتر مهدی کرباسیان، دکتر کاظم جلالی، مهندس مرتضی آقاجانی، بهادر احرامیان، احمد خوروش، حسین گروسی، مسعود دانشمند، محمدعلی رفیعیان، جلیل اوحدی، احمددنیاتور، غلامرضا قمیشی، مجتبی حاجی شفیعی، احمد سعدی، جمشید عدالتیان، مسعود محمد، علیرضا عکاف زاده و وحید یعقوبی.

همکاران این شماره:

مریم رحیمی، هاجر شیرانی، مریم رضازاده، آسیه سید علیان، علی مالکی، حمید فاروقی، سیاوش رضایی، حسن علیزاده، مرجان اسلامی و ایمان سلیمانی.

چیلان به معنای آلات و ادواتی است که از آهن می سازند.

آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، ضلع جنوبی پارک ساعی،

کوچه اسعدی، پلاک ۳۴

تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۴ - ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۳

فکس: ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۵

Email: chilanmagazine@gmail.com

- مسئولیت مطالب بر عهده نویسندگان آنهاست.

- چیلان افتخار می کند که پذیرای مطلب ارسالی مخاطبش باشد

اگرچه نظرات مندرج در این نوشته ها الزاماً نظر چیلان نیست

- چیلان در اصلاح و ویرایش مطالب آزاد است

- برای آشنایی بیشتر با نویسندگان مقالات لطفاً مشخصات کامل

خود را عنوان کنید

- چاپ مطالب و تصاویر این نشریه با ذکر منبع بلامانع است

نشریه انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران

نخستین نشریه تخصصی صنعت فولاد
همگام با آخرین تحولات بازار صنعت فولاد ایران و جهان
حاوی تازه ترین آمارها، اطلاعات و تحلیل ها
فرستی مناسب جهت معرفی محصولات و توانمندی های فعالان
صنعت فولاد و منابع وابسته

دفتر پذیرش آگهی

آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، ضلع جنوبی پارک ساعی، کوچه اسعدی، پلاک ۳۴
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۳-۸۸۷۰۸۰۶۴
فکس: ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۵
Email: chilanmagazine@gmail.com

فرم اشتراک

شماره: مدیر عامل:

زمینه فعالیت:

نشانی: کد پستی:

تلفن تماس: نمابر:

مدت اشتراک: شش شماره ☐ دوازده شماره ☐

تعداد اشتراک: یک جلد ☐ دو جلد ☐ سه جلد ☐ چهار جلد ☐

شرایط:

- ۱- حق اشتراک یک جلد نشریه برای ۶ شماره ۳۶۰,۰۰۰ ریال و برای ۱۲ شماره ۷۰۰,۰۰۰ ریال می باشد.
- ۲- حق اشتراک نشریه می بایست به حساب شماره ۴۸۴۹۱۷۴۳۳۸ بانک ملت واریز گردد.
- ۳- فرم اشتراک تکمیل شده به همراه فیش واریزی باید به شماره ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۵ فکس یا به آدرس ذیل ارسال گردد.

آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، ضلع جنوبی پارک ساعی، کوچه اسعدی، پلاک ۳۴
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۳-۸۸۷۰۸۰۶۴
فکس: ۰۲۱-۸۸۷۰۸۰۶۵
Email: chilanmagazine@gmail.com

بهادر احرامیان

مدیر عامل شرکت فولاد یزد

آسیب شناسی عدم توازن قیمت نهاده‌های تولید و محصولات فولادی

در حال حاضر و همزمان با رکود شدید حاکم بر بازار فولاد کشور، بسیاری صنایع فولاد کشورمان با چالش عدم توازن قیمت های نهاده‌های تولید و محصول نهایی تولیدی مواجه هستند. به طور مثال در بخش نورد تفاوت قیمت میلگرد ساختمانی شمش با در نظر گرفتن هزینه های مالی، کرایه حمل، پرت ضایعات و هزینه تبدیل منفی می باشد. در بخش فولاد سازی نیز با توجه به افزایش قیمت قراضه و آهن اسفنجی در ماه های اخیر شاید بتوان گفت که تنها تولیدکنندگان با رانندگی بالا در حاشیه سود باقی مانده اند. در این شرایط تنها فولاد سازان مجتمعی (Integrated) هستند که به طور کلی در سود قرار دارند اما واضح است که با تحلیل حسابداری بهای تمام شده و صنعتی حتی این واحد ها نیز در بخش های فولاد سازی و مخصوصا نورد در زیان قرار دارند و ارزش افزوده تولید را در بخش های بالاتر مانند احیا به دست می آورند. با نزدیک شدن به اجرای مرحله دوم طرح هدفمندی یارانه ها و افزایش هزینه تولید انتظار می رود این مشکل تشدید شود.

روند تغییرات قیمت نهاده ها و محصولات فولادی در ماه های اخیر بیانگر این مطلب است که بر خلاف رویه معمول حرکت قیمت های یکسان نبوده اند و در شرایطی که بیشتر کالاها با کاهش قیمت مواجه بوده اند برخی اقلام مانند قراضه و آهن اسفنجی با افزایش قیمت مواجه بوده اند و شمش فولادی نیز با کاهشی بسیار کمتر از محصول تغییر کرده است. منشا کاهش سودآوری و حتی زیان ده شدن برخی حلقه های زنجیره فولاد در این امر نهفته است. به اعتقاد این جانب یکی از ریشه های این روند قیمتی تفاوت امکانات در اختیار تولید کنندگان فولاد مخصوصا میان گروه دولتی و خصوصی می باشد. به طور مثال از آنجا که زنجیره تولید کنندگان دولتی از کنسانتره آغاز میگردد که با قیمت ویژه در دسترس ایشان قرار میگیرد این تولید کنندگان امکان خرید قراضه (که سهم کوچکی از قیمت تمام شده را برایشان شامل می شود) با قیمت های بالاتر پیدا می کنند و به راحتی در بازار رقابتی قراضه امکان بالابردن قیمت و خارج کردن کارخانجات که پایه شارژ فلزی کوره شان براساس قراضه است را پیدا می کنند. همین امر باعث می شود که تولید کنندگانی که دسترسی به آهن اسفنجی تولید خود نداشته باشند نتوانند قیمت تمام شده خود را کاهش داده و همین امر به ادامه ایستایی قیمت ها و وضعیت فعلی کمک می کند.

مزیت ذکر شده به دلیل حاشیه سودی که ایجاد می کند این اجازه را به تولید کنندگان دولتی می دهد که بتوانند بر خلاف

رویه معمول در صنعت فولاد دنیا با مقاومت در برابر تعدیل قیمت ها چندین ماه تولید خود را انبار کرده و پروسه

تنظیم قیمت ها را به تاخیر بیندازند. نگاهی به روند موجودی محصول کارخانجات بزرگ حاکی از

این است که از ابتدای سال ۹۲ از وضعیت پیش فروش چندین ماهه به حالتی رسیده ایم

که در حال حاضر اکثر کارخانجات چندین ماه تولید خود را در انبار نگهداری می نمایند.

امکانات مالی قوی ترین فولاد سازان دنیا نیز به ایشان اجازه این حرکت

را نمی دهد و در روال عادی صنعت فولاد دنیا در این

شرایط یا شاهد عکس العمل کاهش تولید یا تعدیل

قیمت می باشیم.

به طور کلی در تحلیل قیمت ها در صنعت فولاد می بایست

همواره به این نکته توجه داشت که اساسا صنعت فولاد

یک صنعت «تبدیل» می باشد. بنابراین بیشتر از آنکه

«سطح قیمت ها» مهم باشند «تناسب قیمت ها» اهمیت

دارد به این معنا که قیمت سنگ آهن، گندله، آهن اسفنجی

تا محصول نهایی تفاوت منطقی داشته باشند. به دلیل شرایط

تحریم و عدم امکان استفاده از آل سی جهت صادرات

محصولات فولادی به نظر می رسد صادرات محصولات در

تناژهای پایین و با قیمت هایی پایینتر از قیمت های جهانی در

کوتاه مدت مقدور خواهد بود. بنابراین در شرایطی که بازار داخلی

کشش مصرف تمام آنچه در داخل تولید می شود را ندارد گزینه

جایگزین برای تولید کنندگان کاهش تولید یا باز شدن درهای صادرات

است. تن دادن به قیمت هایی که صادرات را توجیه پذیر نماید. انتظار

می رود با لغو محدودیت های صادرات محصولات فولادی شاهد

تنظیم قیمت ها محصولات فولادی و بهبود سودآوری حلقه های

زنجیره تولید فولاد باشیم.

کسری بودجه را از تولید جبران نکنیم

جمشید عدالتیان
عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران

تولید است. ۱۰ هزار میلیارد تومان یارانه در نظر گرفته شده فقط شامل بخش تولید نیست و همین مقدار نیز خیلی کمتر از ۳۰ درصدی است که طبق قانون هدفمندی، قرار است به بخش تولید تخصیص داده شود. همچنین مشخص نیست که چه میزان از این قرار است به بخش تولید برسد. در مجموع در حالت خوشبینانه حداکثر ۵۰ درصد از ۱۰ هزار میلیارد تومان به واحدهای تولیدی خواهد رسید که با توجه به وضعیتی که این بخش با آن روبه رو است مقدار کافی و موثری نیست.

با توجه به آمار و ارقامی که منتشر شده به نظر می رسد حدود ۱۳ هزار میلیارد تومان کسری در بودجه جدید وجود دارد و طبق عادت گذشته، دولت هر زمان با کسری بودجه مواجه می شود، اولین جایی که برای جبران به آن می اندیشد،

مشکلات واحدهای تولید کننده میلگرد

علیرضا عکاف زاده
مدیر عامل صنایع فولاد کرمان

شرکت های تولیدی، به طول انجامیدن بررسی در خواست تسهیلات توسط بانک ها، عدم تخصیص ارز جهت واردات شمش و در صورت تخصیص ارز زمان صدور حواله ماه ها به طول می انجامد که موجب تاخیر در روند ورود کالا می باشد، درصد بالایی کارمزد صرافیه ها جهت ارسال حواله عدم همکاری بانک ها جهت سهولت در روند واردات شمش و مواد اولیه و اختلاف کم قیمت شمش و میلگرد در بازار داخل به طوری که این اختلاف هزینه های حمل و هزینه تبدیل را نمی پوشاند و عدم اختصاص یارانه به بخش تولید بعد از آزادسازی حامل های انرژی می باشد. هم اکنون بخشی از تولید میلگرد کشور در انبار کارخانه ها دپو شده که دلیل این مسئله بالا بودن قیمت های تولید در مقایسه با قیمت جهانی می باشد و رکود موجود در بخش مسکن و متوقف شدن پروژه های دولتی و به دنبال آن کاهش تقاضا، مشکلات حادی را برای تولید ایجاد کرده است.

واحدهای تولید میلگرد در ایران دچار مشکلات زنجیره واری هستند که مهمترین آنها را می توان به شرح ذیل نام برد: عدم پرداخت تسهیلات بانکی (سرمایه در گردش) به شرکت های تولیدی، عدم تمدید تسهیلات ریالی (سررسید شده)، عدم وجود منابع کافی جهت اعطای تسهیلات به

مشکلات تولید کنندگان در مرحله دوم طرح هدفمندی

مسعود دانشمند
رییس اتاق ایران و امارات

نیست، در صورتی که در قانون هدفمندی یارانه ها تاکید شده ۳۰ درصد از محل درآمدهای هدفمندی یارانه ها به بخش تولید تخصیص داده شود که اگر این را ملاک قرار دهیم باید ۲۰ هزار میلیارد به بخش تولید برسد. در حال حاضر، تولید با چنان وضعیت بغرنجی روبه رو است که به نظر من حتی اگر تمام ۱۰ میلیارد تومان هم به بخش تولید تخصیص داده شود قادر نخواهد بود مشکلات این بخش را حل کند. باید ابتدا اجرای قانون هدفمندی در مرحله اول و نتایج آن بررسی شود و هدفمندی در دوره دوم به مدت شش ماه مسکوت بماند و جوانب مختلف آن را بررسی کنیم.

در ماده ۲۱ بودجه جدید آمده است که ۱۰ هزار میلیارد تومان به سه بخش که یکی از آنها تولید است، تخصیص داده شود. این رقم، میزان قابل توجهی

رعایت کیفیت استاندارد در تولید میلگرد

احمد خورش
مدیر عامل مجتمع فولاد کویر

آن صنعت قرار می‌گیرد؟ علاوه بر این، آیا بهتر نیست که این استانداردها همزمان با شتاب توسعه علمی و تکنولوژیکی و دستاوردهای تولیدی کشور به روز گردد؟

متأسفانه مقررات ملی وضع شده مربوط به دهه های قبل است و دست مجریان را در استفاده از میلگردهای با مقاومت بالا در ساختمان سازی بسته است و این موضوع موجبات سرخوردگی تولیدکنندگانی مانند فولاد کویر شده که در راه ارتقای کیفیت تلاش فراوان نموده و هزینه های بسیاری پرداخت کرده است. ما هم اکنون شاهد این مساله درد آوریم که میلگردی در بازار مبادله و مصرف می گردد که گاهی در پایین ترین سطوح استاندارد تولید شده و یا وارد می گردد.

رفع این مساله به همکاری همه نیاز است، هم همکاران ما در بخش تولید که باید توجه بیشتری به نیاز های مصرف کنندگان داشته باشند و هم نهادهای تصمیم ساز استاندارد. همچنین لازم است در تدوین و بازنگری استانداردها دقت بیشتری شود و به جای توجه به محدودیت های تولید به پتانسیل های موجود بپردازند. در نهایت مصرف کنندگان نیز باید به محصولات فولادی با کیفیت اهمیت بیشتری دهند و صرفاً نگاه هزینه ای کوتاه مدت نداشته باشند.

در ابتدا فرصت را مغتنم شمرده و از اعضای محترم نشریه وزین چیلان که همواره در انتقال نقطه نظرات و پیشنهادات فولادی ها سهم بسزایی داشته اند تشکر می نمایم و امیدوارم مطالبی که در ادامه بیان می شود به بهبود کسب و کار همه ی عزیزانی که در این صنعت مشغولند کمک کرده باشد.

مواردی از قبیل معضلات سیستم بانکی، مشکلات تهیه مواد اولیه، حمل و نقل، مسائل کلان و خرد اقتصادی از جمله مسائلی است که کم و بیش توسط سایر همکاران و همچنین اینجانب در شماره های قبل نشریه چیلان به آن اشاره شده است، لیکن به نظر می رسد بحث «استاندارد» و «کیفیت» خصوصاً کیفیت استاندارد و مطلوب از جمله موارد قابل تامل باشد، به دلیل اینکه فرضاً یک تولید کننده میلگرد اساساً باید استانداردهای داخلی و در صورت صادرات، استانداردهای بازار هدف را رعایت نماید. آیا استانداردهای تدوین شده که تولید کننده برای رعایت آن زیر ذره بین قرار دارد در مرحله اجرا مورد توجه جدی کارشناسان

اهمیت تدوین سند راهبردی برای صنعت فولاد

علی علیلو
عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی

صنعت فولاد وجود داشته باشند تا روی این موضوع کار کنند. متأسفانه این قانون جامع و برنامه مشخص نه تنها در صنعت فولاد بلکه در سایر صنایع نیز وجود ندارد، حتی اگر برنامه ای نیز وجود داشته باشد به اندازه کافی فراگیر و قابل دفاع نیست. وزارت صنعت، معدن و تجارت می تواند با تشکیل ستادی برای یکپارچگی در مدیریت صنایع فولادی به کارهای مطالعاتی، علمی و تجربی در این زمینه وارد شود و از همه ظرفیت ها نیز به خوبی استفاده کند تا بتوان به برنامه کارآمد و منسجمی برای این صنعت دست پیدا کرد. از طرفی چون به قوانین تجاری و حمایتی نیز نیاز است مجلس با کمال میل کمک خواهد کرد تا خلأهای قانونی این موضوع رفع شود تا در نهایت بتوانیم با هم افزایی بخش های اجرا و تقنین، یکپارچگی و دوری جستن از هرگونه تعارض و ناهماهنگی، سیاست گذاری و مدیریت صنعت فولاد و معدن کشور را با تدوین برنامه راهبردی و تهیه اسناد بالادستی نهادینه کنیم.

علیرغم اینکه صنعت فولاد جزو صنایع بالادستی است اما فاقد انسجام در سیاست گذاری و سند راهبردی و نقشه راه مدون است. صنعت فولاد و زنجیره وابسته به آن با وجود گستردگی و اهمیت فوق العاده ای که به دلیل تغذیه خطوط صنایع پایین دستی دارد، فاقد یک راهبرد مشخص است.

در مساله خصوصی سازی چه در صنعت فولاد و چه در صنایع دیگر باید یک راهبرد درست و واقعی به دور از شعار و اهداف غیرواقعی تعریف کنیم. برای رسیدن به یک قانون جامع و فراگیر برای صنعت فولاد لازم است کارگروهی از دولت، مجلس و نمایندگان

با حضور وزیر صنعت، معدن و تجارت: طرح های توسعه هفت الماس افتتاح شد

همزمان با سفر وزیر صنعت، معدن و تجارت به استان قزوین، خط تولید ورق گالوانیزه CGL² به ظرفیت ۵۰۴ هزار تن و خط ۱۸۰ هزار تنی تولید ورق گالوانیزه رنگی CCL از طرح های توسعه شرکت هفت الماس به بهره برداری رسید.

به گزارش چیلان، محمدرضا نعمت‌زاده در مراسم بهره برداری از این دو طرح توسعه هفت الماس اظهار داشت: شرکت هفت الماس اقدام به راهاندازی واحد ورق گرم با ظرفیت یک میلیون تن در استان قزوین کرده است که امیدواریم در مدت مقرر موفق به راهاندازی شده و توسعه یابد.

وی افزود: واحد صنعتی شرکت هفت الماس در مرحله صادرات قرار دارد و امسال نسبت به سال گذشته میزان صادرات بیشتری داشته است.

نعمت‌زاده در این مراسم اضافه کرد: برخی از واحدهای صنعتی اگر نیاز به نوسازی داشته باشند وزارت صنعت، معدن و تجارت آمادگی خود را برای نوسازی واحدها اعلام می‌کند.

فولاد ایران در جایگاه پانزدهم جهان و هفتم آسیا قرار گرفت

انجمن جهانی فولاد در تازه ترین گزارش خود ایران را با تولید ۱۵/۴ میلیون تن فولاد خام به عنوان پانزدهمین فولادساز بزرگ جهان در سال ۲۰۱۳ میلادی معرفی کرد.

به گزارش چیلان، تولید فولاد خام ایران از ۱۴/۵ میلیون تن در سال ۲۰۱۲ به ۱۵/۴ میلیون تن در سال ۲۰۱۳ رسید و به این ترتیب ایران در سال قبل رشد ۶/۶ درصدی تولید فولاد را تجربه کرد.

بر این اساس، ایران در منطقه خاورمیانه رتبه دوم و در قاره آسیا نیز رتبه هفتم را از نظر میزان تولید فولاد خام به خود اختصاص داد. مجموع تولید جهانی فولاد خام در سال گذشته میلادی با رشد ۳/۵ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۲ بالغ بر یک میلیارد و ۶۰۷ میلیون تن شد.

فولاد هرمزگان در سال ۹۳ کلیدی می‌زند: طرح تولید ۳ میلیون تن فولاد در سال

مدیر فولاد سازی و ریخته گری مجتمع فولاد هرمزگان به چیلان گفت: رسیدن به ظرفیت اسمی یک و نیم میلیون تن تختال در سال و شروع طرح توسعه برای تولید ۳ میلیون تن فولاد در سال از اولویت های سال ۹۳ مجتمع فولاد هرمزگان است.

مجید ابوعطیوی ادامه داد: مجتمع فولاد هرمزگان تنها مجتمع فولاد کشور است که می تواند تختال هایی با عرض ۲ متر تولید کند و سرعت ریخته گری تا ۱/۶ متر بر دقیقه دارد و مجهز به آخرین فناوری کنترل آلودگی است.

وی افزود: تولید تختال در شرکت فولاد هرمزگان در ۱۰ ماه امسال ۹۷ درصد بیشتر از مدت مشابه سال قبل ثبت شد. در ۱۰ ماه امسال ۸۸۰ هزار تن تختال در این کارخانه تولید شده است. در این مدت همچنین تولید آهن اسفنجی با ۲۲ درصد افزایش به یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن رسید.

ابوعطیوی افزایش شمار ذوب های ریخته گری پیوسته، ارتقا بهره وری، کاهش ضایعات و افزایش مهارت نیروی انسانی را از مهمترین دلایل افزایش تولیدات در ۱۰ ماه امسال عنوان کرد.

شایان ذکر است که مجتمع فولاد هرمزگان در سال ۹۰ با ظرفیت تولید سالانه ۱/۵ میلیون تن تختال به بهره برداری رسید

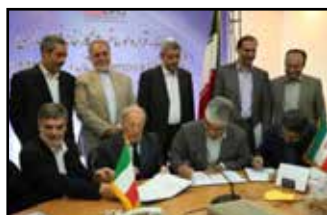
دبیر انجمن تولیدکنندگان فولاد: فولادسازان با ضرر تولید می کنند

دبیر انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران با اشاره به مشکلات تولیدکنندگان فولاد کشور گفت: هم اکنون در بازار داخل به دلیل محدودیت های پیش آمده نیز خرید و فروشی صورت نمی گیرد و بازار را کد است، تولیدکنندگان محصولات خود را با ضرر تولید می کنند و تا ۶۰ درصد هزینه اضافه دارند همچنین شیفیت کاری کارخانجات از ۳ شیفیت به ۱ شیفیت کاری تقلیل یافته است.

رسول خلیفه سلطانی، اظهار داشت: آزاد شدن صادرات فولاد باید یک سال پیش صورت می گرفت که با تغییر دولت این موضوع به تعویق افتاد. وی تصریح کرد: توقف در صادرات باعث شد ترک ها بازار فولاد عراق را از ما بگیرند.

وی افزود: هم اکنون در محصولات فولادی نظیر میلگرد، نبشی و ناودانی به صورت کامل می توان نیاز داخل را پوشش داد و نیازی به واردات این محصولات نداریم و به نظر می رسد دولت باید در شرایط کنونی صادرات فولاد را نه به صورت مقطعی بلکه به صورت کامل آزاد کند هر چند دولت نگران کمبود فولاد داخل است و همین امر باعث شده تا صادرات فولاد را مقطعی آزاد کند اما تولیدات تکاپوی نیاز داخل را می کند.

خلیفه سلطانی خاطر نشان کرد: همچنین ورق های با ضخامت کم اعم از گرم و سرد نیز قابل صادر شدن است زیرا تولید کنندگان بازاری در داخل برای فروش ندارند.

کارخانه یک میلیون تنی تولید شمش فولاد سیرجان احداث می شود

مدیر عامل شرکت جهان فولاد سیرجان روند تکمیلی ساخت کارخانه فولاد سیرجان را مثبت ارزیابی و از تکمیل این کارخانه در آینده ای نزدیک خبر داد.

علی عباسلو افزود: احداث این کارخانه علاوه بر اشتغال زایی در استان سبب پیشرفت صنعت فولاد در کشور نیز می شود. وی با بیان این مطلب گفت: قرارداد احداث کارخانه یک میلیون تنی تولید شمش فولاد با مشارکت شرکت تنوا ایتالیا و یک شرکت خصوصی ایران در مهر ماه بسته شد و در حال حاضر پیمانکاران در حال اجرایی کردن آن هستند.

عباسلو خواستار حمایت دولت و وزارت صنعت، معدن و تجارت از صنعت فولاد به خصوص طرح های احداث کارخانه ها شد و این امر را گامی مثبت در جهت رسیدن به خودکفایی در صنعت فولاد دانست.

صنایع فولاد هیربد راه اندازی شد

صنایع فولاد هیربد زرنديه با احداث خطوط تولید پروفیل، میلگرد و شمش امکان تولید یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن پروفیل، یک میلیون تن میلگرد و ۵۰۰ هزار تن شمش در سال دارد.

به گزارش چیلان، مدیر عامل این مجتمع گفت: برای راه اندازی این مجموعه صنعتی ۱۰ هزار میلیارد ریال اعتبار سرمایه گذاری به صورت تسهیلات و آورده بخش خصوصی هزینه شده است. جلیل میراحمدپور ادامه داد: هم اکنون بیش از ۸۰۰ نفر در این مجموعه صنعتی جذب شده اند و با افتتاح آن، زمینه اشتغال حدود سه هزار نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم فراهم خواهد شد. وی با بیان این که این شرکت در زمینی به مساحت ۳۵ هکتار احداث شده است، افزود: ساخت ۱۵۰ هزار متر سوله در این سطح و به صورت یکپارچه در کشور کم نظیر است.

لازم به اطلاع است که صنایع فولاد هیربد در شهر صنعتی مامونیه مرکز شهرستان زرنديه و در ۸۰ کیلومتری تهران احداث شده است.

اخبار داخلی

فولاد جلگه تربت حیدریه ۳۰ درصد پیشرفت دارد

نماینده مردم تربت حیدریه در مجلس شورای اسلامی گفت: مجتمع فولاد جلگه رخ ۳۰ درصد پیشرفت فیزیکی دارد که امیدوارم با حمایت دولت در آینده نزدیک به بهره برداری برسد.

به گزارش چیلان، این پروژه از جمله چهار پروژه ای است که وزیر اقتصاد آن را در اولویت های اول و دوم خود قرار داده است. ابوالقاسم خسروی در ادامه گفت: برای پروژه فولاد جلگه رخ حدود ۶۰ میلیارد ریال قسط اول توسط سرمایه گذار به بانک مرکزی واریز شده است. این نماینده مجلس افزود: راه اندازی فولاد جلگه رخ با همکاری بخش خصوصی در حال ساخت می باشد.

گمرک خبر از حجم بالای صادرات سنگ آهن داد

گمرک ایران در تازه ترین گزارش خود از وضعیت تجارت خارجی کشور در ۱۰ ماهه سال ۱۳۹۲ از صادرات یک میلیارد و ۱۰۴ میلیون دلاری سنگ آهن کشور در این مدت خبر داد. به گزارش چیلان، براساس تازه ترین آمارهای گمرک ایران سنگ آهن در ۱۰ ماهه امسال همچون ماه های قبل در صدر فهرست کالاهای صادراتی غیرنفتی کشور قرار گرفت. در ۹ ماهه امسال ۱۶ میلیون و ۱۴۳ هزار تن سنگ آهن هماتیت دانه بندی به ارزش یک میلیارد و ۴۴ میلیون دلار از کشور صادر شده بود.

زنجیره تولید فولاد در استان زنجان تکمیل شد

رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان زنجان گفت: با راه اندازی نخستین واحد تولید کنسانتره آهن، زنجیره تولید فولاد در این استان تکمیل شد.

به گزارش چیلان به نقل از فولاد نیوز، علی معصومی اظهار داشت: با حضور سرمایه گذاران چینی، چرخه تولید فولاد از خردایش، دانه بندی و تغلیظ سنگ آهن تا تولید شمش و نورد در استان زنجان تکمیل شد.

وی تصریح کرد: استان زنجان با دارا بودن ۱۵ واحد ذوب و نورد، سالانه یک میلیون و ۲۶۰ هزار تن ذوب و نورد تولید می کند. رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان زنجان افزود: در زمینه تولید فولاد در بخش های مختلف از قبیل تولید ذوب و نورد، گندله سازی و کنسانتره سنگ آهن هم اکنون ۱۵ طرح با ظرفیت اسمی ۱۲ میلیون تن در حال راه اندازی است. معصومی، سرمایه گذاری پیش بینی شده برای این طرح ها را بالغ بر ۲۲ هزار میلیارد ریال با اشتغال زایی ۳ هزار و ۷۰۰ نفر عنوان کرد و ادامه داد: در بین این طرح ها سه طرح از سوی سرمایه گذاران چینی در حال راه اندازی است که واحد تولید کنسانتره آهن در روزهای اخیر به بهره برداری رسیده است. این مقام مسئول گفت: این واحد هم اکنون با تولید آزمایشی روزانه یک هزار و ۵۰۰ تن کنسانتره آهن فعالیت خود را آغاز که با ادامه فعالیت خود، ظرفیت تولید سالانه یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن را پیش بینی کرده است.

وی یادآور شد: سرمایه گذاری صورت گرفته از سوی این سرمایه گذاران برای این طرح بالغ بر ۳۴۰ میلیارد ریال است. رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان زنجان با اشاره به معادن غنی استان در زمینه سنگ آهن اذعان داشت: معادن استان زنجان از ظرفیت بالایی در بخش سنگ آهن برخوردار است به طوری که کل ذخایر قطعی کشف شده سنگ آهن تاکنون ۱۲ میلیون تن است.

فولادسازان بزرگ دنیا در سال ۲۰۱۳

سال گذشته میلادی ده کشور اول تولیدکننده فولاد دنیا به ترتیب چین، ژاپن، امریکا، هند، روسیه، کره جنوبی، آلمان، ترکیه، برزیل و اوکراین بودند. البته تولید اغلب آن ها نسبت به سال ۲۰۱۲ کاهش داشت ولی در چین، ژاپن و هند رشد در تولید نسبت به سال قبل مشاهده شد. بین این ده کشور بیشترین نرخ رشد متعلق به چین بوده با ۷/۵ درصد بهبود و بیشترین افت در تولید نیز در کره جنوبی با ۴/۴ درصد کاهش در تولید مشاهده شد. قابل ذکر است مجموع تولید فولاد جهانی سال گذشته یک میلیارد و ۶۰۷ میلیون و ۲۰۰ هزار تن بوده است.

مقایسه آمار تولید ده کشور بزرگ تولیدکننده فولاد دنیا در سال ۲۰۱۳ با سال ۲۰۱۲

کشور	تولید ۲۰۱۳ (میلیون تن)	تولید ۲۰۱۲ (میلیون تن)	نرخ رشد %
چین	۷۷۹	۷۲۴/۷	+۷/۵
ژاپن	۱۱۰/۶	۱۰۷/۲	+۳/۱
امریکا	۸۷	۸۸/۷	-۲
هند	۸۱/۲	۷۷/۳	+۵/۱
روسیه	۶۹/۴	۷۰/۴	-۱/۵
کره جنوبی	۶۶	۶۹/۱	-۴/۴
آلمان	۴۲/۶	۴۲/۷	-۰/۲
ترکیه	۳۴/۷	۳۵/۹	-۳/۴
برزیل	۳۴/۲	۳۴/۵	-۱
اوکراین	۳۲/۸	۳۳	-۰/۵

بیشترین محصولات صادراتی فولاد اروپا

طبق آمار یوروفر، صادرات فولاد خام اتحادیه اروپا سال ۲۰۱۳ معادل ۲/۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۲ کاهش داشته است. در این میان، بیشترین محصولات فولادی صادر شده اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۳ میلگرد، مفتول و تیر آهن بوده است. در این بین صادرات محصولات فولادی ۵ درصد پایین آمده است. مجموع صادرات فولاد ۵۴۹ هزار تن در ماه بوده که ۳۴ درصد نسبت به آمار ۲۰۱۲ افت داشت.

اخبار خارجی

بیشترین رشد تولید فولاد خام در آسیا و خاورمیانه

تولید فولاد خام جهان سال ۲۰۱۳ با ۳/۵ درصد رشد به یک میلیارد و ۶۰۷ میلیون تن رسید. بیشترین نرخ رشد در آسیا و خاورمیانه مشاهده شد و در سایر نقاط دنیا سال گذشته تولید فولاد خام اغلب نزولی بود.

تولید سالانه آسیا سال گذشته میلادی یک میلیارد و ۸۰ میلیون و ۹۰۰ هزار تن بود که ۶ درصد نسبت به سال ۲۰۱۲ بالا رفت. سهم آسیا از تولید فولاد خام دنیا از ۶۵/۷ درصد به ۶۷/۳ درصد افزایش داشت.

اتحادیه اروپا کاهش ۱/۸ درصدی در تولید فولاد خام را تجربه نموده ۱۶۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تن تولید داشت. در امریکای شمالی تولید فولاد خام سال ۲۰۱۳ معادل ۱/۹ درصد پایین آمده به ۱۱۹ میلیون و ۳۰۰ هزار تن رسید. تولید امریکا ۸۷ میلیون تن بوده و ۲ درصد کاهش یافت. در سسی آی اس تولید ۱/۸ درصد افت داشته ۱۰۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تن ثبت شد. در امریکای جنوبی نیز تولید فولاد خام ۰/۸ درصد پایین آمده به ۴۶ میلیون تن رسید.

الزام فولادسازان چینی به کاهش ظرفیت تولید

طبق برنامه وزارت صنایع چین برای ۱۹ صنعت مختلف این کشور، صنعت فولاد آن باید در سال ۲۰۱۳ معادل ۲ میلیون و ۶۳۰ هزار تن از ظرفیت تولید آهن و ۷ میلیون و ۸۱۰ هزار تن از ظرفیت تولید فولاد خود می کاست.

به گزارش چینان به نقل از مرکز خدمات فولاد، آمار سایت استیل هوم حاکی از آن است که تا ۲۰ ژانویه ۲۰۱۴ معادل ۹ میلیون و ۶۴۶ هزار تن از ظرفیت تولید آهن کاسته شده که رشدی ۲۶۷ درصدی نسبت به اهداف قبلی دارد. ۱۱ میلیون و ۷۹۵ هزار تن نیز از ظرفیت تولید فولاد کاسته شده که نسبت به اهداف دولت ۵۱ درصد بالاتر بوده است.

۲۶

نشریه انجمن فولادگستران فولاد ایران

امیدواری فولادساز کره‌ای به بهبود فروش فولاد

کارخانه پوسکو که بزرگترین فولادساز کره جنوبی است پیش‌بینی کرده بهبود اقتصادی در سطح جهان به بهبود فروش این کارخانه کمک می کند. لازم به ذکر است که افت تقاضای سازندگان کشتی، خودروسازان و بخش مسکن در سال ۲۰۱۳، فروش فولاد این کارخانه و سوددهی آن را کاهش داد.

پیش بینی شده است که فروش پوسکو از ۵۶/۸ میلیارد دلار سال گذشته به ۶۵/۳ میلیارد دلار بهبود یابد. کاهش سرعت رشد اقتصادی چین که بزرگترین مصرف کننده فولاد دنیاست، تقاضا را پایین آورده و قیمت فولاد را کاهش داده است و از این رو بر سوددهی فولادسازان در سطح دنیا تاثیر داشته است.

پیش‌بینی شده مصرف فولاد در سطح جهان ۳ تا ۴ درصد در سال جاری افزایش یابد از این رو کارخانه پوسکو نیز قصد دارد تولید را بالا ببرد.

کاهش تولید فولاد در قزاقستان

تولید فولاد خام قزاقستان در سال ۲۰۱۳ با ۷/۹ درصد کاهش به ۳ میلیون و ۴۷۷ هزار تن رسید. البته در دسامبر میزان تولید نسبت به مدت مشابه سال ۲۰۱۲ تا ۴۵ درصد افزایش به ۳۱۳ هزار تن رسید ولی نسبت به نوامبر ۶/۳ درصد افت داشت.

به گزارش چینان به نقل از مرکز خدمات فولاد، در این بین تولید فولاد آلیاژی این کشور با یک درصد رشد به یک میلیون و ۷۰۸ هزار تن رسید. تولید انواع ورق نیز ۵/۲ درصد کاهش داشته است.

بخش انعکاس چیلان، گزارشی کوتاه از مهمترین اقدامات و فعالیتهای انجمن است که جهت اطلاع و همگرایی اعضای محترم انجمن در هر شماره از نشریه منتشر می شود. علاقه مندان می توانند برای کسب اطلاعات تکمیلی و اطلاع از سایر اقدامات انجام شده، با دفتر انجمن در تماس باشند.

جلسه انجمن با معاون معدن و صنایع معدنی وزیر صنعت

اختلافات فولادسازان و سنگ آهنی ها به زودی و از طریق تفاهم حل و فصل گردد.

شایان ذکر است مسائل دیگری همچون اجرای ناقص و مبهم دستور وزیر صنعت، معدن و تجارت مبنی بر آزادسازی صادرات فولاد، چگونگی وضع عوارض صادراتی و دریافت حق انتفاع معادن سنگ آهن، روند پیشرفت طرح های فولادی نیمه تمام و وضعیت تامین مواد اولیه واحدهای مختلف فولادی از جمله فروآلیاژها نیز در این جلسه مطرح شد که مقرر گردید راهکارها و پیشنهادات حاضرین در هر مورد از طریق دفاتر مختلف وزارتخانه مورد بررسی و پیگیری قرار گیرد.

فعالی بازار و بهبود وضعیت کارخانجات تولیدی شدند. آقای دکتر سرقینی نیز ضمن اظهار رضایت از اقدامات و فعالیتهای انجمن، جایگاه انجمن در تصمیم گیری ها و برنامه ریزی های صنعت فولاد کشور را بسیار موثر و در زمره تشکل های برتر صنفی در کشور ارزیابی کرد. ایشان همچنین عدم توازن ایجاد شده در توسعه صنعت فولاد چه از لحاظ تولید و چه از منظر ایجاد ارزش افزوده را نتیجه تصمیمات غیر کارشناسی و تفکرات کوتاه مدت دانست و بر تلاش وزارت صنعت، معدن و تجارت برای برقراری توازن در زنجیره فولاد کشور تاکید کرد. دکتر سرقینی در خصوص مسائل مطرح شده در حوزه سنگ آهن نیز ابراز امیدواری کرد که

در راستای رایزنی های انجمن با مقامات و مسئولین مختلف پیرامون مباحث اقتصادی زنجیره تولید فولاد کشور و انعکاس مسائل و مشکلات واحدهای تولیدکننده فولاد به آنها، جلسه ای در تاریخ ۵ بهمن ماه سال جاری با حضور دبیر و اعضای هیئت مدیره انجمن، کارشناسان ستاد فولاد و دفتر امور صنایع معدنی و جناب آقای دکتر سرقینی، معاون امور معادن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت در دفتر ایشان برگزار گردید. در این جلسه دبیر و اعضای هیئت مدیره انجمن گزارشی از وضعیت تولید فولاد در کشور را ارائه نمودند و ضمن بیان مشکلات، خواستار اتخاذ تدابیر مناسب و فوری برای خروج از رکود

پیگیری انجمن برای حل مشکلات واحدهای تولیدکننده شمش

آتی مورد جمع بندی و تصویب قرار گیرد.

شایان ذکر است انجمن از طریق معاونت امور معادن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت، دفتر برنامه ریزی، تأمین توزیع و تنظیم بازار، سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولیدکنندگان، و سایر مسئولین ذیربط در حال پیگیری موضوع است که به محض حصول نتیجه به اطلاع مخاطبان خواهد رسید.

ذوب آهن نطنز، ذوب آهن البرز غرب به همراه دبیر و اعضاء هیئت مدیره انجمن در آن حضور داشتند، مسائل و مشکلات واحدهای تولیدکننده شمش فولادی مورد بررسی قرار گرفت و بر لزوم ایجاد تناسب بین قیمت گندله، آهن اسفنجی و شمش تاکید گردید. همچنین در خصوص راهکارهای موجود برای مدیریت بازار قراضه نیز تبادل نظر صورت پذیرفت و مقرر شد تدابیر لازم در این خصوص در جلسات

به دنبال تداوم رکود بازار و روند کاهشی قیمت شمش و محصولات فولادی و عدم کاهش متناسب قیمت در حلقه های ابتدایی زنجیره تولید فولاد به ویژه گندله و آهن اسفنجی، جلساتی با حضور تولیدکنندگان و مصرف کنندگان بزرگ آهن اسفنجی در انجمن برگزار شد. در این جلسات که مدیران شرکتهایی همچون مجتمع فولاد ویان، ذوب آهن پاسارگاد، ذوب آهن سهند غرب،

اقدامات انجمن در خصوص اجرای فاز دوم قانون هدفمندی یارانه‌ها

سنگ آهن در کشور اشاره شده و عنوان گردیده که در صورت افزایش غیرمعقول نرخ گاز و برق، توجیه اقتصادی طرح‌های فولادی نیز از بین خواهد رفت.

لازم به ذکر است که انجمن در راستای اقناع مسئولین دولت و مجلس برای اجرای صحیح فاز دوم هدفمندی یارانه ها به ویژه در صنعت فولاد، جلساتی را نیز با ایشان برگزار کرده یا در دستور کار دارد که در صورت حصول نتیجه به اطلاع مخاطبین گرامی خواهد رسید.

کشور و تشریح سهم و نقش انرژی به ویژه گاز و برق در بهای تمام شده تولید فولاد، هرگونه افزایش قیمت حاملهای انرژی بدون در نظر گرفتن برنامه های جبرانی ویژه مثل پرداخت به موقع سهم صنعت از منابع حاصل از اجرای قانون مذکور را ضربه مهلکی به صنعت فولاد کشور ارزیابی کرده است. در این مکاتبه همچنین به احداث و توسعه صنعت فولاد به روش احیاء مستقیم به دلیل وجود مزیت انرژی و

با توجه به تجربه تلخ واحدهای فولادی از اجرای فاز اول هدفمندی یارانه ها و با توجه به نزدیک بودن زمان اجرای فاز دوم این قانون، انجمن طی مکاتبه ای از مسئولین ذیربط درخواست کرد که همزمان با افزایش نرخ حاملهای انرژی برای واحدهای تولیدکننده فولاد برنامه های جبرانی ویژه‌ای در دستور کار قرار گیرد.

انجمن در این نامه ضمن توضیح درباره وضعیت نابسامان زنجیره تولید فولاد

جلسات مشترک انجمن، اتاق بازرگانی و انجمن سنگ آهن

مقدماتی است و احتمال دارد در قالب صندوق پروژه برای احداث واحدهای کنسانتره و گندله فعالیت نماید که در صورت موفقیت، گام بزرگی در تأمین مواد اولیه مورد نیاز صنعت فولاد و برقراری توازن در زنجیره فولاد خواهد بود. در حال حاضر این صندوق و فرآیندهای آن با مشارکت سازمان بورس و اوراق بهادار تهران در مرحله طراحی اولیه قرار دارد.

سودآوری در زنجیره فولاد، انجمن در جلسات مذکور بر لزوم ترغیب معدن کاران به فرآوری سنگ آهن و جلوگیری از خام فروشی آن تأکید کرد. در این راستا انجمن پیشنهاد تأسیس صندوق حمایت از فرآوری مواد معدنی برای بازگشت بخشی از عوارض دریافتی به چرخه سرمایه گذاری و تولید را مطرح نمود که با استقبال حاضرین رو به رو شد. ایجاد صندوق مذکور در حال بررسی

به منظور تبادل نظر پیرامون وضعیت تولید و صادرات سنگ آهن و راهکارهای هم راستایی منافع تولیدکنندگان سنگ آهن و فولاد، با ابتکار عمل نایب رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران جلساتی با حضور دبیر و اعضای هیئت مدیره انجمنهای تولیدکنندگان فولاد ایران و تولیدکنندگان و صادرکنندگان سنگ آهن برگزار شد. با توجه به اهمیت برقراری توازن تولید و

حضور انجمن در جلسات سازمان توسعه تجارت

گردید. شایان ذکر است انجمن مهمترین نقش سازمان توسعه تجارت در زنجیره تولید فولاد را ایفای نقش تسهیل کننده در فرآیند صادرات فولاد، جلوگیری از واردات بدون دلیل محصولات فولادی به کشور، مشارکت در ایجاد زیرساختهای مورد نیاز برای واردات مواد اولیه مثل قراضه به کشور و مدیریت صحیح عوارض صادراتی سنگ آهن عنوان کرد.

مشکلات مربوط به تأمین مواد اولیه در حلقه های زنجیره فولاد با نگاه بلند مدت و کوتاه مدت تأکید نمود. همچنین مسائل مربوط به قراضه و آهن اسفنجی، کمبود گندله در کشور و پیش بینی کسری ۱۰ میلیون تنی آن در سال ۹۳، اهمیت بالای فرآوری سنگ آهن تا گندله توسط واحدهای بزرگ معدنی و لزوم ایجاد زیرساختهای لازم برای واردات قراضه از موضوعات دیگری بود که در این جلسات از طریق انجمن مطرح

به دنبال برگزاری جلسات کارشناسی سازمان توسعه تجارت در خصوص مسائل زنجیره فولاد و نقش این سازمان در حل آنها، جلساتی با حضور نمایندگان انجمن، دفاتر توسعه بازار و مقررات صادرات و واردات سازمان توسعه تجارت، انجمن سنگ آهن و مسئولین دفتر برنامه ریزی، تأمین، توزیع و تنظیم بازار وزارت صنعت، معدن و تجارت در سازمان توسعه تجارت برگزار شد. در جلسات مذکور انجمن بر لزوم حل

برگزاری دومین جلسه کمیسیون فنی تدوین استاندارد شمش واسلب در انجمن

بخش خصوصی نیز استفاده گردد. همچنین با توافق حاضرین قرار شد سرعت تدوین استاندارد افزایش یابد به طوری که استاندارد بیلت، بلوم و اسلب تا پایان سال جاری نهایی گردد.

شایان ذکر است انجمن از ماههای پایانی سال ۹۱ و با توجه به عرضه شمشهای با کیفیت ضعیف توسط واحدهای بدون آزمایشگاه و به منظور حفظ اعتبار تولیدکنندگانی که کالای با کیفیت تولید می کنند، پیگیر تدوین استاندارد خصوصا برای شمش های تولیدی و وارداتی می باشد.

برگزار گردید. در این جلسات که تعدادی از شرکت های عضو انجمن، شرکت فولاد خوزستان، مسئولین سازمان استاندارد و دبیر انجمن در آن

حضور داشتند، حاضرین به بیان نقطه نظرات خود در خصوص چگونگی تدوین استاندارد بیلت پرداختند و مقرر شد جلسات بعدی طوری برنامه ریزی شود که از نقطه نظرات سایر شرکت های

چهارمین و پنجمین جلسه از جلسات کمیسیون تدوین استاندارد بیلت، بلوم و اسلب جهت بررسی پیش نویس استاندارد بیلت و بلوم تهیه شده توسط شرکت فولاد خوزستان در محل انجمن

اصلاح ساختار انجمن در دستور کار قرار گرفت

انجمن مورد اصلاح قرار گیرد. قابل ذکر است پیشنهادات هیئت مدیره انجمن در خصوص اصلاح اساسنامه میبایست پس از جمع بندی، در مجمع عمومی فوق العاده انجمن به تصویب برسد.

بازبینی و بازنگری قرار گیرد. بدین منظور ساختار انجمنهای فولاد کشورهای مختلف بررسی شده و قرار است با بومی سازی آنها و همچنین استفاده از تجربیات سایر انجمنهای چند رسته های کشور، اساسنامه و ساختار

با توجه به افزایش تعداد اعضاء انجمن به بیش از ۱۳۰ عضو و گستردگی فعالیت آنان در طول زنجیره فولاد و لزوم پیگیری مسائل گروههای مختلف از طریق انجمن، در جلسات قبلی هیئت مدیره انجمن مقرر شد اساسنامه و ساختار انجمن مورد

برگزاری جلسات احیاء معاملات قراضه در بورس کالا

خود را ارائه نمودند. این جلسات در حال حاضر بر مطالعات و مقدمات اولیه عرضه قراضه در بورس کالا متمرکز میباشد و انجمن نیز خواستار حضور نهادها و ارگانهای بزرگ تأمین کننده قراضه کشور در این فرآیند شده است. جلسات مذکور تا حصول نتیجه ادامه خواهد داشت که در آینده به مخاطبان گرامی اطلاع رسانی می گردد.

فولاد مبارکه که به عنوان بزرگترین مصرف کننده قراضه کشور و کارگزاریهای معتبر کالایی نیز در آن حضور داشتند، مباحثی از جمله میزان مصرف و کمبود قراضه در کشور، جهش قیمتی قراضه در چند سال اخیر، راهکارهای افزایش تولید و جمع آوری قراضه داخلی، زیرساختهای مورد نیاز برای واردات قراضه و چرایی و چگونگی عرضه و معاملات قراضه در بورس کالا مطرح شد و حاضرین نظرات

به دنبال تلاش سازمانها و نهادهای مختلف برای ورود به موضوع ساماندهی بازار قراضه کشور و پتانسیل بالای بورس کالا در این خصوص، جلساتی با موضوع احیاء معاملات قراضه در بورس کالا با حضور انجمن، کارشناسان وزارت صنعت، معدن و تجارت، مدیران بورس کالا و تأمین کنندگان بزرگ قراضه کشور برگزار شد. در این جلسات که نمایندگانی از شرکت

رئیس هیأت عامل ایمیدرو در گفت و گوی اختصاصی با چیلان:

خصوصی سازی های شتابزده باعث عدم توازن در زنجیره ارزش فولاد گردید

■ سید احمد عسکری
■ مریم رحیمی

معاون وزیر صنعت و تجارت و رییس سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع ایران (ایمیدرو) در گفت و گو با چیلان در خصوص راهکارهای خروج از رکود حاکم بر بازار محصولات فولادی، عارضه‌ی خام فروشی، ایجاد توازن در زنجیره فولاد، جذابیت های سرمایه گذاری در بخش فولاد، تأمین نقدینگی و موضوعات دیگر صنعت فولاد، نظرات خودش را با ما در میان گذاشت. دکتر مهدی کرباسیان در این گفت و گو به نقد زنجیره فولاد کشور پرداخت و اظهار داشت: خصوصی سازی بدون مطالعه شرکت های ایمیدرو باعث عدم توازن در زنجیره ارزش فولاد گردیده است، در نتیجه شرکت های معدنی به دنبال احداث کارخانه فولاد و شرکت های فولادی به دنبال ورود به کسب و کار تولید کنسانتره سنگ آهن می باشند. در حال حاضر به علت عدم توجه کافی به بحث توازن در سال های گذشته، کشور با مازاد تولید سنگ آهن و کنسانتره، کمبود گندله، مازاد ظرفیت آهن اسفنجی، کمبود ظرفیت شمش فولاد و مازاد ظرفیت محصولات فولادی مواجه است و به عبارت دیگر، زنجیره به هیچ وجه متوازن نیست و در این زمینه با مشکل روبرو بوده و نیازمند واردات گندله در میان مدت هستیم.

گفت و گوی چیلان با معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت را در ادامه مطالعه بفرمایید.

آقای دکتر، با توجه به رکود حاکم بر بازار محصولات فولادی، راهکار شما برای رونق بازار فولاد و خروج از رکود چیست؟

به نظر من یکی از پیشنهادات و راهکارها برای رونق بازار فولاد کشور، رفع محدودیت و توسعه صادرات است. در این صورت ضمن ایجاد نقدینگی برای واحدهای تولیدکننده، باعث ارز آوری در شرایط حال حاضر کشور نیز می شود. در این راستا باید از همه ظرفیت های دولت برای کمک به ایجاد و توسعه بازار محصولات فولادی ایران در منطقه کمک گرفته شود. ضمناً ایجاد رونق در بخش ساخت و ساز و افزایش فعالیت های عمرانی در سطح کشور موجب افزایش مصرف فولاد و خروج این بخش از رکود می گردد. بنابراین پیشنهاد می شود بودجه عمرانی دولت در سال ۹۳ تقویت شود.

شما چه برنامه ای برای جلوگیری از خام فروشی در بخش فولاد در دست اقدام دارید؟

در کشورمان ایران به دلیل وجود عدم توازن قیمت ها در زنجیره تولید فولاد، عمده فولادسازان نسبت به سرمایه گذاری تا مرحله تولید فولاد خام اقدام نموده اند و زنجیره پایین دستی از قبیل تولید محصولات نوردی و ویژه عموماً در سایر واحدها صورت می گیرد. در این حالت افزایش تولید فولاد خام باعث افزایش مصرف سنگ آهن و حداکثر سود می شود.

با اصلاح گام به گام قیمت مواد اولیه به سطح قیمت های جهانی، می توان به تکمیل زنجیره ارزش در صنایع پایین دستی فولاد خام کمک نمود. زیرا شرکت ها به تدریج به تکمیل ارزش افزوده بعد از شمش فولاد توجه خواهند نمود که این امر می تواند منجر به افزایش رقابت پذیری آنها گردد. در این خصوص با استفاده از توانمندی سرمایه گذاران داخلی و خارجی و در نظر گرفتن انواع مشوق های امکان پذیر، به تکمیل زنجیره ارزش از مواد اولیه تا زنجیره پایین دستی فولاد در کشور خواهیم پرداخت تا ضمن افزایش ارزش افزوده و اشتغال زایی بالاتر، به توسعه پایدار بخش معدن و صنایع معدنی و دوری از خام فروشی حرکت کنیم.

محصولات فولادی کیفی و ورق های خاص از اهداف توسعه صنایع پایین دستی ایمیدرو در کشور است. در این زمینه علاوه بر بازار داخل، بازار های منطقه ای و بین المللی نیز خواهان این قبیل محصولات کیفی هستند و با اجرایی شدن این برنامه، علاوه بر افزایش توان رقابتی صنعت فولاد ایران، بازار بخشی از مواد معدنی زنجیره فولاد و مازاد تولید شمش فولاد کشور در سال های

مصرف سرانه فولاد کشور ۲۸۰ کیلوگرم بر نفر است که نسبت به کشورهای مشابهی مثل ترکیه فاصله زیادی داریم.

آتی مشخص می گردد. در این راستا، برنامه تکمیل زنجیره ارزش سنگ آهن خام صادراتی کشور که به ۲۰ میلیون تن در سال می رسد، در ایمیدرو تهیه و پس از تکمیل مطالعات، اجرایی خواهد شد.

پیشنهاد و راهکار جنابعالی برای ایجاد توازن در زنجیره فولاد چیست؟

خصوصی سازی بدون مطالعه و شتابزده شرکت های ایمیدرو باعث عدم توازن در زنجیره ارزش فولاد گردیده است، در نتیجه شرکت های معدنی به دنبال احداث کارخانه فولاد و شرکت های فولادی به دنبال ورود به کسب و کار تولید کنسانتره سنگ آهن می باشند. از طرفی با توجه به عدم تعادل در سود زنجیره های ارزش فولاد، گرایش سرمایه گذار بخش خصوصی عمدتاً به سمت معدن بوده که باعث افزایش استخراج و کنسانتره سنگ آهن کشور نسبت به زنجیره های بعدی آن شده است که لازم است سیاستگذاری مناسبی در جهت ادغام واحدهای زنجیره ارزش (عمودی و افقی) مشابه سایر کشورها صورت گرفته و قیمت های مواد اولیه و واسطه ای در یک بازه زمانی میان مدت بر اساس مکانیزم بورس شفاف گردد تا مشکل عدم توازن در آینده به صورت ریشه ای برطرف شود. به منظور تهیه نقشه راه و توازن زنجیره فولاد کشور، به روز رسانی طرح جامع فولاد در دستور کار سازمان قرار گرفته که تا پایان سال نتایج آن مشخص و حرکت از معادن سنگ آهن و زغال سنگ تا شمش فولاد و محصولات فولادی مرتبط به روشنی مشخص خواهد شد.

در حال حاضر به علت عدم توجه کافی به بحث توازن در سال های گذشته، کشور با مازاد تولید سنگ آهن و کنسانتره، کمبود گندله، مازاد ظرفیت آهن اسفنجی، کمبود ظرفیت شمش فولاد و مازاد ظرفیت محصولات فولادی مواجه است و به عبارت دیگر، زنجیره به هیچ وجه متوازن نیست و در این زمینه با مشکل روبرو بوده و نیازمند واردات گندله در میان مدت هستیم. لیکن در میان مدت و با افتتاح طرح های حوزه سنگان، گل گهر و سنگ آهن مرکزی، وضعیت توازن زنجیره بهبود خواهد یافت.

ایمیدرو در این میان چه نقشی می تواند ایفا کند؟

ایمیدرو به عنوان سازمان توسعه ای بخش به کمک وزارت صنعت، معدن و تجارت برنامه های آتی را کنترل و نظارت خواهد نمود تا توازن

از نظر ایمیدرو، فولاد کشور به مرحله بلوغ خود رسیده و توسعه آتی آن بایستی توسط بخش خصوصی صورت گیرد.

زنجیره پایین دستی فولاد برقرار باشد.

آقای دکتر، تعامل ایمیدرو با بخش خصوصی فولاد چگونه است؟

تعامل با بخش خصوصی فولاد از طریق انجمن های تخصصی این بخش (انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران، انجمن آهن و فولاد، صادرکنندگان سنگ آهن و ...) در دستور کار می باشد و بخش های خصوصی در حال همکاری با ایمیدرو در تدوین طرح جامع فولاد کشور می باشند.

مشارکت در تدوین استانداردهای مورد نیاز صنعت فولاد، ارائه گزارش های کارشناسی به منظور اتخاذ سیاست مناسب قیمت انرژی در فاز دوم هدفمندسازی یارانه ها، اطلاع رسانی از مازاد و کمبود مواد اولیه در زنجیره ارزش و نیازمندی های سرمایه گذاری این بخش در آینده، احداث و تامین بخشی از زیربنای مورد نیاز صنعت فولاد بخصوص در مناطق ویژه انرژی بر از جمله وظایف ایمیدرو است که در دست پیگیری است. از نظر ایمیدرو فولاد کشور به مرحله بلوغ خود رسیده و توسعه آتی آن بایستی توسط بخش خصوصی صورت گیرد. و لیکن ایمیدرو به عنوان یک سازمان اثربخش در تدوین سیاست های دولت و توانمندسازی در کنار بخش خصوصی خواهد بود و سعی می کند صنعت فولاد ایران به سمت یک صنعت بین المللی رقابت پذیر حرکت نماید.

جناب عالی دورنمای سرمایه گذاری در بخش فولاد کشور را چگونه ارزیابی می کنید؟

از نظر سرمایه گذاری، صنعت فولاد کشور همچنان صنعتی جذاب برای سرمایه گذاران داخلی و خارجی محسوب می شود و در حال حاضر چند شرکت بین المللی و خارجی از هند، چین و اروپا برای حضور در زنجیره فولاد ایران اعلام آمادگی کرده اند که در حال مذاکره در این خصوص هستیم. مصرف سرانه فولاد کشور در حال حاضر حدود ۲۸۰ کیلوگرم بر نفر است که نسبت به کشورهای مشابه (از قبیل ترکیه ۳۵۰ کیلوگرم) فاصله زیادی داشته و به معنی وجود پتانسیل رشد مصرف در آینده است.

از سوی دیگر باید اشاره کنم که روند سرمایه گذاری در بخش فولاد کشور طی سالیان اخیر متناسب با ظرفیت های کشور نبوده است و لازم است طرح های توسعه این بخش با سرعت بیشتری به بهره برداری برسد تا به اهداف برنامه پنجم مبنی بر ایجاد ظرفیت حدود ۲۸ میلیون تن فولاد در کشور دست یابیم.

طرح های استانی فولاد تا چه حد پیش رفته است و در چه مرحله ای است؟

طرح های استانی فولاد به صورت میانگین تا ۵۰٪ رشد داشته و در حال واگذاری و مشارکت با بخش خصوصی دارای صلاحیت است. تکلیف فولاد بافق قبلا مشخص شده و قرارداد فولاد نی ریز در همین روزها منعقد خواهد شد. فراخوان ۶ طرح دیگر نیز انجام شده و متقاضیان باصلاحیتی اعلام آمادگی نموده اند که پس از طی مراحل قانونی، واگذاری و مشارکت این طرح ها نیز انجام خواهد پذیرفت.

گشایش اعتبار کدام یک از طرح های فولادی انجام شده است؟

گشایش اعتبار فولاد قائنات و سپیددشت انجام پذیرفته و گشایش اعتبار طرح های شادگان، بافت، نی ریز، میانه و سبزوار در شرف گشایش است. از ۸ طرح فولاد های استانی، طرح فولاد بافق در سال ۸۹ واگذار گردید. طرح

های فولاد نی ریز و فولاد شادگان نیز دارای دو متقاضی از بخش خصوصی داخلی هستند.

آیا به غیر از بخش خصوصی داخلی، سرمایه گذاران خارجی هم در این طرح ها مشارکت خواهند داشت؟

بله، علاوه بر بخش خصوصی داخلی، چینی ها هم مشارکت طرح های فولاد استانی هستند.

جناب عالی چه راهکاری برای تامین نقدینگی صنایع فولادی دارید و چه دورنمایی برای تعامل بین سیستم بانکی و صندوق توسعه ملی با صنعت فولاد متصورید؟

زنجیره فولاد کشور درصد قابل توجهی از اشتغال صنعتی را به خود اختصاص می دهد. ارائه تسهیلات با نرخ مناسب و استمهال بخشی از تسهیلات پرداختی گذشته یکی از راهکارهای پیش رو است. از طریق اختصاص منابع پولی از محل صندوق توسعه ملی به زنجیره تولیدی فولاد نیز باید بخشی از تامین نقدینگی فولادسازان تحقق یابد.

در وزارت صنعت، معدن و تجارت نیز سعی می گردد تا با ابزار غیر مستقیم از قبیل روش های تحویل مواد اولیه در اختیار ایمیدرو به صورت مدت دار (مانند سنگ آهن و زغالسنگ)، از مشکلات تامین نقدینگی این واحدها کاسته شود. همچنین حمایت و تسهیل صادرات محصولات فولادی نیز بخشی از کمبود نقدینگی فولادی ها را پوشش خواهد داد.

آسیب شناسی جناب عالی از صنعت فولاد کشور و نقطه ضعف و قدرت آن چیست؟

ایران با سابقه ترین کشور منطقه در تولید فولاد محسوب شده و صنعت فولاد ایران، صنعتی قدیمی و ریشه دار در کشور است. به نظر اینجانب، از نقاط قوت فولاد ایران می توان به این موارد اشاره کرد؟

۱. وجود ذخایر غنی مورد نیاز زنجیره فولاد
۲. دسترسی به انرژی
۳. دسترسی به آب های آزاد
۴. وجود بازار مصرف بزرگ در داخل و بازارهای مصرفی پرتانسیل در منطقه
۵. وجود سرمایه انسانی باتجربه و ماهر

آقای کرباسیان نقطه ضعف صنعت فولاد کشور چیست؟

- به نظر من، نقاط ضعف صنعت فولاد کشور عبارتند از:
۱. بهره وری پایین نسبت به رقبای بین المللی
 ۲. ارزش افزوده پایین و عدم توسعه لازم در محصولات صنایع پایین دستی
 ۳. خصوصی سازی نامناسب زنجیره ارزش فولاد و عدم توجه به ادغام عمودی و افقی در واگذاری ها
 ۴. مکان یابی نامناسب برخی واحدهای فولادی
 ۵. کمبود زیرساخت های مورد نیاز بخصوص آب در بخش فولاد
 ۶. عدم توازن در زنجیره ارزش و ارائه مجوز مازاد تقاضای بازار
 ۷. عدم دسترسی به فن آوری روز دنیا
- و هشتم کمبود منابع مالی مورد نیاز توسعه زنجیره فولاد.

با به روزرسانی طرح جامع فولاد، حرکت از معادن سنگ آهن و زغال سنگ تا شمش فولاد و محصولات فولادی به روشنی مشخص می شود.

حسین گروسی در گفت و گو با چیلان: صادرات گندله نیز نوعی خام فروشی است

■ مریم رضازاده

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی در گفت و گو با چیلان با انتقاد از صادرات گندله سنگ آهن از آمادگی مجلس برای وضع قوانینی برای جلوگیری از صادرات گندله خبر داد و گفت: در واقع افرادی که سنگ آهن را تبدیل به گندله می کنند، تصورشان این است که این کار دیگر خام نیست در حالی که گندله همان سنگ آهنی است که ریز و خورد شده و صادرات آن نیز نوعی خام فروشی است.

عضو کمیسیون صنایع و معادن تصریح کرد: وضع این عوارض، فرصت‌های فرآوری ما را بیشتر می کند.

این نماینده مجلس خاطر نشان کرد: متأسفانه در بعضی مواقع صنعتگران برای دور زدن قانون، سنگ آهن را تبدیل به گندله کرده و صادر می کنند و قطعاً باید وزارت صنایع در این زمینه لایحه ای به مجلس ارائه دهد تا در این مرحله نیز قوانینی برای جلوگیری از صادرات وضع شود.

گروسی افزود: در واقع افراد وقتی سنگ آهن را تبدیل به گندله می کنند، تصورشان این است که این کار دیگر خام نیست در حالی که این همان سنگ آهنی است که ریز و خورد شده است و درست است مقداری کار انجام شده است ولی همین صادرات گندله نیز نوعی خام فروشی است. وی ادامه داد: وزارت صنایع باید قوانین را در این حوزه کامل تر کند و اگر لایحه به مجلس ارائه دهد مانعاً همکاری را برای تصویب آن خواهیم داشت.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس در ادامه با بیان اینکه آمایش سرزمینی و تنظیم استراتژی صنعتی در اولویت برنامه های کمیسیون صنایع است، گفت: در خصوص آمایش سرزمینی باید بررسی شود که در چه منطقه ای از کشور، کدام فعالیت صنعتی (مثل تولید فولاد) بیشترین بازدهی را خواهد داشت و در مبحث استراتژی صنعت نیز باید مشخص شود برند شدن در کدامیک از حوزه ها مطلوب خواهد بود.

حسین گروسی، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی در مورد نقش وضع عوارض صادراتی بر سنگ آهن برای جلوگیری از خام فروشی به خبرنگار چیلان گفت: اعتقاد ما این است که باید به سمتی برویم که فرآورده تولید کنیم که بخشی از این فرآورده در قسمت معدن و قسمتی در نفت و گاز است و اگر این فرآورده تولید و فرآوری شود قطعاً ارزش چندین برابری می یابد.

وی اظهار داشت: در بخش معدن برای جلوگیری از خام فروشی بنا داشتیم که قسمتی از عوارض را برای صادرات خام وضع کنیم که از صادرات مواد خام جلوگیری کند.

گروسی با اشاره به خام فروشی سنگ آهن در کشور بیان کرد: در بحث سنگ آهن ما حدود سه میلیارد تن ذخایر شناخته شده داریم که عدد قابل توجهی است و این مقدار به جزء آنهایی است که هنوز اکتشاف نشده است.

وی ادامه داد: اگر قرار است خام فروشی کنیم یعنی اینکه ثروت را به نوعی تاراج کرده ایم و از دست داده ایم و دلیل نمی شود چون فرآوری نداریم خام فروشی کنیم.

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس در گفت و گوی اختصاصی با چیلان:

ایران از مزیت نسبی در زنجیره ارزش فولاد برخوردار است

۳۶

نشریه انجمن فولاد ایران

دکتر کاظم جلالی، رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی که در پارلمان، ریاست فراکسیون رهروان ولایت، ریاست گروه روابط پارلمانی ایران و اروپا و عضویت در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی را بر عهده دارد در گفت و گو با چیلان به نقش صنعت فولاد در اقتصاد کشور و چگونگی حمایت از این صنعت پرداخت. دکتر جلالی صنعت فولاد را دروازه ورود به دنیای صنعتی نام برد و بر این نکته تأکید کرد که ایران می‌تواند یکی از مهمترین قطب‌های تولید فولاد در جهان شود به شرطی که مزیت‌های نسبی صنعت فولاد به مزیت‌های رقابتی تبدیل شود.

رئیس فراکسیون اکثریت مجلس شورای اسلامی در این گفت و گو به مشکل تأمین نقدینگی، ظرفیت‌های قانونی حل مشکل نوسانات نرخ ارز و سرمایه، استمهال بدهی‌های معوق بانکی تولیدکنندگان، آزادسازی وثیقه‌های مازاد و کاهش نرخ سود بانکی تولید اشاراتی داشت و راهکار مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی برای مشکل تولیدکنندگان فولاد را تشریح نمود.

آقای جلالی، مجلس شورای اسلامی چه بسترهای قانونی در جهت تحقق رشد تولید ملی و حمایت از صنعت اندیشیده است؟

مهم‌ترین بستر قانونی کوتاه مدت و موثر در حمایت از تولید ملی از سوی مجلس شورای اسلامی می‌تواند لوایح بودجه‌های سنواتی باشد که مجلس در این بودجه‌ها، حداکثر تلاش خود در حمایت از تولید را به کار می‌گیرد و نگاه ویژه‌ای به این بخش دارد که در همین زمینه در قانون بودجه سال ۱۳۹۲ مجلس محترم در قالب بخش حمایت از تولید در یکی از بندهای ماده واحده، مطالب حمایتی را مورد تصویب قرار داد. در لایحه بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور نیز که رشد اقتصادی حدود ۳ درصد و رشد سرمایه‌گذاری حدود ۲ درصد در نظر گرفته شده است، نکات قابل توجهی در حمایت از تولید گنجانده شده و مجلس نیز در حین تصویب باید همانند سال‌های گذشته توجه ویژه‌ای به حمایت موثر و هدفمند از تولید داشته باشد. البته با عنایت به نرخ رشد ۵/۸- درصد اقتصاد

کشور در سال ۱۳۹۱ و حدود صفر درصد سال ۱۳۹۲ و نرخ رشد ۹/۵- درصد بخش صنعت در سال ۱۳۹۱، به نظر می‌رسد، لایحه بودجه سال ۱۳۹۳ در حال حاضر بستر مناسبی برای بهبود رشد تولید ملی خواهد بود. دومین نکته‌ای که باید به آن اشاره کرد، اجرای فاز دوم قانون هدفمند کردن یارانه‌هاست که با عنایت به عدم پرداخت سهم بخش تولید در اجرای فاز اول، ضرورت دارد در فاز دوم هدفمندی موضوع بهبود و تقویت نرخ رشد اقتصادی و بخش صنعت که حدود یک پنجم از اقتصاد ملی را به خود اختصاص می‌دهد، مورد تأکید قرار گیرد.

وضعیت تولید در سال‌های گذشته را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

وضعیت تولید در سال‌های گذشته متأثر از چندین عامل درون‌زا و برون‌زا، از یک حالت ویژه و خصوصی برخوردار بود. بروز بحران اقتصاد جهانی در ابعاد بازارهای مالی و حرکت آن از این بازارها به سمت بازارهای واقعی منجر به بروز پدیده‌ی رکود در اکثر کشورها گردید. با این تفاوت که در ایران با توجه به ساختار اقتصادی و اقتصاد تک محصولی، این رکود همراه با تورم

منجر به یک وضعیت فوق‌العاده در کشور گردید. حال در کنار این موضوع بحث تحریم‌های ناآعادانه و یک‌جانبه بین‌المللی منجر به آسیب‌های جدی در بخش واقعی اقتصاد گردید. اگر وضعیت موجود را ما می‌توانستیم به درستی مدیریت کنیم بخش اعظمی از این مشکلات قابل حل بود. حداقل در صورت مدیریت صحیح اقتصاد، می‌توانستیم همانند دیگر کشورها در خروج از بحران به موقع عمل کرده و تدابیر لازم جهت پیشگیری از ورود صدمات جدی به بخش‌های تولیدی انجام می‌دادیم ولی نتایج کارهای صورت گرفته نشان می‌دهد علی‌رغم تلاش‌های صورت گرفته، نتایج ملموسی بدست نیامده است. بنابراین وضعیت بخش تولید کشور در شرایط کنونی از یک حالت خاصی برخوردار است.

در سالیان گذشته، عوامل متعدد همچون تحریم‌ها، بحران اقتصادی در جهان عدم مدیریت بحران منجر به رکود در بخش تولید گردید. البته در کنار این موضوعات بحث هدفمندسازی یارانه‌ها و عدم اجرای صحیح قانون توسط دولت نیز وضعیت بخش تولید را دچار بحران مضاعف کرد.

با توجه به این وضعیت، مرکز پژوهش‌ها همگام با نمایندگان محترم مجلس، به رصد کردن اوضاع تولید به صورت ماهانه در قالب‌های مختلف از جمله پایش محیط کسب و کار، اقدام و گزارش‌هایی در این زمینه منتشر نمود. با پایش‌های صورت گرفته و تصمیم نمایندگان برای حل بحران تولید، مرکز اقدام به استخراج مسائل بنیادین تولید نمود که در پی آن، راه‌حل‌های کوتاه مدت برای گذر از بحران را در قالب پیش‌نویس طرح حمایت از تولید ارائه کرد.

طرح حمایت از تولید که به مرحله‌ی اجرا نرسید؟ آیا اصلاح و تکمیل آن در دست مرکز پژوهش‌هاست یا به کمیسیون‌ها واگذار شده است؟

همان‌طور که در سؤال قبل نیز توضیح داده شد، پیش‌نویس طرح حمایت از تولید برای آن مقطع و صرفاً برای حل معضل بوجود آمده و گذر از بحران به صورت کوتاه مدت تنظیم شده بود. پس از ارائه پیش‌نویس از طرف مرکز در حین بحث با برخی از نمایندگان و جلسات

قانون برنامه پنجم توسعه به صراحت به این موضوع اشاره کرده که برای کاهش خطرپذیری ناشی از نوسانات قیمت‌ها برای واحدهای تولیدی-صادراتی، بیمه مرکزی، زمینه ارائه خدمات بیمه‌ای را فراهم آورد.

ایران می‌تواند یکی از مهمترین قطب‌های تولید فولاد در جهان به حساب آید.

قطب‌های تولید فولاد در جهان به حساب آید ولی در این بین باید توجه داشت که همین مزیت‌های نسبی باید به مزیت‌های رقابتی تبدیل شده و این مزیت‌ها در بلند مدت نباید منجر به یک رخوت در این صنعت شود. در حال حاضر در جهان، قیمت تمام شده فولاد پایین‌تر از ایران بوده در حالی که در برخی از آن‌ها دسترسی به مواد اولیه مشکل‌تر از ایران است.

دین طبق پایش مرکز پژوهش‌ها، مهمترین مشکلات تولیدکنندگان چیست و چه راهکاری برای آن اندیشیده شده است؟

براساس پایش‌های رسمی مرکز پژوهش‌های مجلس، به ترتیب اهمیت مهمترین مشکلات بخش تولید را می‌توان بی‌ثباتی در قیمت مواد اولیه، مشکل دریافت تسهیلات از بانک‌ها، اعمال تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران، ضعف بازار سرمایه در تأمین مالی تولید، نرخ بالای تأمین سرمایه از بازار غیر رسمی، بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به تولید و سرمایه‌گذاری، بی‌تعهدی شرکت‌ها و موسسات دولتی به پرداخت به موقع بدهی خود به پیمانکاران، نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی، قیمت‌گذاری غیرمنطقی محصولات تولیدی توسط دولت، تولید غیراستاندارد و عرضه محدود، موانع تعرفه‌ای صادرات محصولات و واردات مواد اولیه ذکر کرد.

دین نوسانات بازار ارز و سرمایه، سرمایه‌گذاری صنعتی را بسیار آشفته کرد، آیا امکانی برای مدیریت فضای کسب و کار در نوسانات بازار وجود نداشت؟

وجود نوسانات در بازار و مساعد بودن کسب و کار و سرمایه‌گذاری صنعتی در تضاد هم بوده و قابل جمع نیستند و حاکمیت نباید اجازه دهد که این نوسانات شکل گیرد و باید با سیاست‌های مناسب ارزی به ثبات در اقتصاد کمک کند. به‌لذا، ظرفیت قانونی مناسبی جهت حل مشکل نوسانات نرخ ارز

مختلف برگزار شده در مرکز، برخی از مواد به آن اضافه شد اما در نهایت مجلس محترم به کلیات طرح مذکور رأی نداد. پس از این مرحله، مرکز پژوهش‌های مجلس همراه با کمیسیون ویژه حمایت از تولید، اقدام به بازنویسی طرح در یک قالب جدید و با موضوعات جدی‌تری نمود. در حال حاضر طرح حمایت از تولید با رویکرد اصلاح برخی از قوانین و مقررات در جهت حمایت از تولید، به صورت بنیادی‌تری قصد حل مشکلات قانونی تولید را دارد که این طرح در حال نهایی شدن در مجلس است. دلیل تغییر رویکرد مرکز و مجلس نیز این است که اقدامات دولت جدید در تصویب ۲ مصوبه در ارتباط با حمایت از تولید و کمک به واحدهای تولیدی در حل برخی از مشکلات موثر بوده است و مطالب مذکور در این مصوبه‌ها در طرح حاضر نیامده است.

دین آقای دکتر، نگاه شما به صنعت فولاد در بین سایر صنایع چگونه است و آیا کشور ما همچنان می‌تواند در این صنعت مزیت نسبی داشته باشد؟

صنعت فولاد به عنوان صنعت مادر، دروازه ورود هر کشور به دنیای صنعتی محسوب می‌شود. بنابراین صنعت فولاد در ایران نیز بین دیگر صنایع از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. البته این امر از سالیان دور نیز چنین بوده است. ذوب آهن اصفهان در سال‌های ۱۳۴۲ و در سال‌های بعد، تاسیس شرکت ملی فولاد و ادامه این روند نشان از جایگاه ویژه این صنعت در کل بخش اقتصاد دارد. از طرف دیگر صنعت فولاد جزو صنایع استراتژیک در دنیا محسوب شده و کشورهای مختلف سعی در راه اندازی این صنعت دارند. حال در کنار این موضوعات، اگر مزیت نسبی در تولید را اضافه کنیم، نگاهمان به این صنعت متفاوت می‌شود.

وجود مزیت نسبی در زنجیره ارزش فولاد در ایران یکی از بدیهی‌ترین موضوعات صنعت در کشور است. وجود ذخایر غنی سنگ آهن در کنار وجود ذخایر انرژی گازی و ذغال در دسترس بر این نکته تأکید می‌کند که ایران می‌تواند یکی از مهمترین

از فعالترین مراکز در این ارتباط باشد.

پیشنهاد شما به دولت یازدهم جهت حمایت عملی از صنایع استراتژیک مثل فولاد چیست؟

حمایت عملی باید یک حمایت هدفمند و زمان‌دار باشد. همان‌طور که ذکر شد باید دولت استراتژی مشخصی در جهت گذر از مزیت‌های نسبی به مزیت‌های رقابتی داشته باشد. ما باید در شرایط فعلی و برای زمان مشخصی برای رقابت پذیر کردن صنایع خود استراتژی مشخصی داشته باشیم و این امر جز با تدوین استراتژی بخش صنعت و معدن میسر نمی‌شود.

و سرمایه وجود دارد. در ماده (۷۲) قانون برنامه پنجم توسعه به صراحت به این موضوع اشاره شده که برای کاهش خطرپذیری ناشی از نوسانات قیمت‌ها از جمله نوسانات نرخ ارز برای واحدهای تولیدی - صادراتی، بیمه مرکزی ایران از طریق شرکت‌های تجاری بیمه، زمینه ارائه خدمات بیمه‌ای مربوط به نوسانات قیمت‌ها و نوسانات نرخ ارز را فراهم آورد. در حال حاضر آیین نامه اجرایی ماده (۷۲) توسط بیمه مرکزی ایران تهیه شده است و باید به مرحله اجرا در آید تا با ایجاد فضای مساعد کسب و کار موجبات سرمایه‌گذاری بیشتر صنعتی را فراهم آید.

یکی از مشکلات تولیدکنندگان فولاد، سیستم انقباضی بانک‌ها جهت ارائه تسهیلات به این بخش از صنعت کشور است، آیا مرکز پژوهش‌ها در خصوص تأمین نقدینگی جهت تسهیل امور تولیدکننده و تزریق نقدینگی پیشنهادات و مطالعاتی و انجام داده است؟

بحث تأمین نقدینگی و کانال‌های مختلف جهت تأمین نقدینگی یکی از مهمترین مسائل و مشکلات بخش تولید است که به بخش فولاد هم محدود نمی‌شود و این در حالی است که در شرایط حاضر بانک‌ها در تأمین نقدینگی کلاً ارائه تسهیلات به بخش تولید بسیار انقباضی عمل می‌کنند. البته ممکن است یکی از دلایل مهم این امر، نبود منابع در دسترس برای اعطای تسهیلات باشد و یا با توجه به بدهی انباشته معوق دولت و مؤسسات شبه دولتی به سیستم بانکی و بلوکه شدن منابع، شاید امکان اعطای وام برای بانک‌ها کاهش یافته باشد که در این بین باید به چند نکته توجه داشت؛ تنوع منابع تأمین سرمایه اعم از سرمایه ثابت و در گردش در ایران بسیار محدود بوده و شاید در بیش از ۸۰ درصد مواقع محدود به بانک‌ها می‌شود، در صورتی که در دنیا چنین نیست. از طرف دیگر حمایت‌های دولت از بخش صنعت در جهت تأمین نقدینگی هدفمند نبوده و نظارت کامل در جهت‌دهی به این نقدینگی‌ها به سمت تولید وجود نداشته است که براین اساس امکان دارد در برخی از مواقع، تسهیلات هم که به بخش تولید داده شده، در بخش‌های دیگر سرمایه‌گذاری شده و از مقاصد خود منحرف شده است. در بعد دیگر سیاست‌گذاری دولت در اعطای تسهیلات به بنگاه‌های زود بازده و انحراف منابع، منجر به هدررفت منابع بانکی محدود شده است. اگر همه این مسائل را در کنار نبود اهداف مشخص در چگونگی از حمایت از تولید بگذاریم، می‌توانیم نتیجه بگیریم که بخش تولید که در حال حاضر نیازمند تزریق منابع است، نمی‌تواند از منابع بانک‌ها یا دیگر منابع استفاده کند. اینکه آیا بحث فوق در مرکز پژوهش‌ها بررسی شده یا نه، باید خاطر نشان کرد که در پیش‌نویس طرح حمایت از تولید، استمهال بدهی‌های معوق بانکی تولیدکنندگان، آزادسازی وثیقه‌های مازاد، کاهش نرخ سود بانکی در بخش تولید و مواردی از این دست مورد توجه مرکز بوده که پیشنهاد شده است.

ارتباط مرکز پژوهش‌ها با مراکز و انجمن‌های تخصصی مثل انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران چگونه است؟

می‌توانم به جرأت بگویم که مرکز پژوهش‌ها در تمام مراحل بررسی طرح‌ها و لوایح ارجاعی، نظر همه مراکز و انجمن‌های تخصصی از جمله انجمن تولیدکنندگان فولاد را اخذ و برای شرکت در جلسات از همه انجمن‌های مرتبط دعوت می‌کند. شاید مرکز یکی

مهمترین مشکلات تولیدکنندگان کشور

دکتر کاظم جلالی: براساس پایش‌های رسمی مرکز پژوهش‌های مجلس، مهمترین مشکلات بخش تولید به این ترتیب است:

بی‌ثباتی در قیمت مواد اولیه، مشکل دریافت تسهیلات از بانک‌ها، اعمال تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران، ضعف بازار سرمایه در تأمین مالی تولید، نرخ بالای تأمین سرمایه از بازار غیر رسمی، بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به تولید و سرمایه‌گذاری، بی‌تعهدی شرکت‌ها و مؤسسات دولتی به پرداخت به موقع بدهی خود به پیمانکاران، نرخ بالای بیمه اجباری نیروی انسانی، قیمت‌گذاری غیرمنطقی محصولات تولیدی توسط دولت، تولید غیراستاندارد و عرضه محدود، موانع تعرفه‌ای صادرات محصولات و واردات مواد اولیه.

کالبدشکافی زنجیره فولاد در گفت و گوی چیلان با مدیرعامل فولاد هرمزگان:

سود فولادساز کمتر از یک سوم سود معدن دار است

■ حسن علیزاده

مدیرعامل فولاد هرمزگان در گفت و گو با چیلان به آسیب شناسی زنجیره تولید فولاد و عدم تناسب سودآوری در هر بخش از تولید پرداخت و گفت: این روش صحیحی نیست که در ابتدای زنجیره که فقط استخراج سنگ از معدن و تبدیل به کنسانتره است ۷۰ درصد سود داشته باشد اما وارد فولادسازی که بشود ۲۵ درصد و در نورد ۱۰ درصد سود باشد. مرتضی آقاجانی پیشنهاد داد از طریق خرید سهام مشترک بین سرمایه گذاران در زنجیره های مختلف تولید می توان به منافع مشترک رسید.

وضعیت باعث یک چالش خیلی بزرگ و مداومی بین مصرف کنندگان مواد اولیه مثلاً فولادسازها یا نوردی ها برای فولادسازها و به تناسب آن بین فولادسازها و معدنکاران در موضوع تهیه و اخذ مواد اولیه با قیمت مناسب می شود و چون توازن برقرار نیست همیشه فشارهایی از طرف هر دو گروه به سیستم مرکزی مثل دولت وارد می شود زیرا هر بخش با استدلال های مختلف سعی می کند تا بخش سودآور را به خودش اختصاص دهد.

مهمترین مزیت و اهمیت برقراری توازن و تناسب حاشیه سود در زنجیره تولید برای مجموعه و همه بخش های صنعت و بازار فولاد چیست؟

اول اینکه اگر این توازن برقرار بود این همه چالش بین مجموعه زنجیره ها وجود نداشت و هر بخش با توجه به تکنولوژی و نیرویی که گذاشته است، سود می برد و نه آنقدر سود می برد که پول اضافی داشته باشد که از حوزه خود به حوزه دیگری وارد شود و نه اینقدر عدم تامین مالی و مشکل داشت که بخواهد از حوزه تخصصی اش دست بکشد.

دوم اینکه اگر در ابتدا، هماهنگی در تخصیص و تقسیم مالکیت ها و خصوصی سازی انجام می شد یعنی معادن و فولادسازها و خطوط تکمیلی نورد به صورت عمودی تقسیم می شدند و این زنجیره به صورت یکجا و کامل خصوصی می شد می توانست توازن ایجاد کند و ما شاهد کمبود مواد اولیه نبودیم و شاهد عدم توازن محصولاتی مثل شمش در یک مقطع زمانی و تختال در یک زمان هایی نباشیم.

سوم اینکه در صورت برقراری توازن در زنجیره تولید می توانیم در نرخ گذاری و بازار گردانی، شاهد تحقق سود معقولی برای همه قطعات این زنجیره باشیم. اینگونه همه می توانند مطمئن باشند که به اندازه سرمایه گذاریشان در زنجیره منتفع شده اند.

به نظر شما راهکار عملی برای تفاهم همه بخش های زنجیره مثل معدن دارها، فولادسازان و نوردکاران وجود دارد؟

البته این موضوع بسیار مشکل و حساس است زیرا ما هم قیمت جهانی و هم قیمت داخلی داریم و تنظیم کردن این دو با هم بسیار مشکل است. از این طرف هم هر واحد در زنجیره یک «واحد صنعتی تجاری» است که به دنبال افزایش سود خود است. به همین دلیل چالش ها و اختلافات بین این زنجیره ها

آیا بین معدن داری، فولادسازی و در چرخه بعد نورد کاری و پس از آن هم صنایع پایین دستی نورد توازن برقرار است؟

ببینید، معدن سود سرشاری دارد و از نظر فنی هم آنچنان تکنولوژی پیشرفته ای نمی خواهد در حالی که در مرحله بعد که مواد اولیه به فولاد تبدیل می شود، سود فولادساز از یک سوم سود معدن دار هم کمتر می شود. از این مرحله که عبور می کنیم و ورق تولید می کنیم، تولید نورد هم سودی ندارد و قیمت تمام شده تکافوی هزینه هایش هم نمی کند. اما اگر محصول تمام شده نوردی تبدیل به یک محصول تمام شده دیگر مثل شاسی ماشین شود دوباره یک ارزش افزوده بالایی پیدا می کند. بنابراین توازن بین زنجیره برقرار نیست زیرا در هر کجا متناسب با انرژی، سرمایه و نیرویی که برایش صرف می شود به همان تناسب می بایست ارزش افزوده متناسب داشته باشد اما این هماهنگی بین سود و سرمایه در زنجیره های تولید مشاهده نمی شود. خب، این روش صحیحی نیست که در ابتدای زنجیره که فقط استخراج سنگ از معدن و خرد کردن آن و تبدیل به کنسانتره است ۷۰ درصد سود داشته باشد اما وارد فولادسازی که بشود ۲۵ درصد شود و در نورد ۱۰ درصد و آنگاه در صنایع خودرو سازی دوباره صد درصد سود را از آن خود کند. این در اصل یک عدم توازن بارز در صنعت فولاد کشور است و همه فعالان و کارشناسان اقتصادی و صنعتی باید ببینند و تحلیل کنند که چرا عدم توازن حاشیه سود در هر بخش از زنجیره تولید فولاد ایجاد شده است.

عدم توازن سود در زنجیره تولید در مجموع چه مشکلی برای آینده صنعت فولاد ایجاد می کند؟

یکی از مشکلاتی که عدم توازن ایجاد می کند این است که زنجیره تولید نمی تواند به خوبی حرکت کند و هر یک از بخش ها به خوبی همدیگر را پوشش نمی دهند و نهایتاً باعث می شود که هر یک از زنجیره ها برای اطمینان از سود بیشتر خودش یا اطمینان از ادامه کار خودش، کل زنجیره را در اختیار بگیرد و زنجیره دچار افت و خیز شدید شود. این شرایط باعث می شود آن بخش که در ابتدای زنجیره هست بیش از سایر بخش های زنجیره سود برد چون معدن در اختیار دارد و می تواند فولادسازی هم کامل کرده و در آن راه پیدا کند اما آن بخش هایی که در ادامه زنجیره هستند امکان برگشت به عقب ندارند چون تصرف و مالکیتی بر معادن ندارند. این

بخش خصوصی معدن و فولاد به جهت سودآوری و بخشی نگری رشد کرده است و این مسئله مشکل ساز شده است. مثلاً اگر یک شرکت فولادی بخواهد سهام شرکت معدنی بخرد باید خیلی خزنه و آهسته این سهام را در بازار جمع کند چون اگر معدنی ها و شرکت های معدنی متوجه شوند که یک شرکت فولادی می خواهد سهم بخرد به این نتیجه می رسند که این شرکت می خواهد در تصمیم گیری ها سهمیم شود و تاثیر بگذارد. آنها استدلال می کنند با ورود یک فولادساز به بخش معدن، تصمیمات معدنی ها دستخوش تغییر می شود زیرا عضو فولادی در تصمیم گیری ها اثر می گذارد و شاید منافع حاصل از فروش سنگ معدن و سایر مواد و محصولات معدنی تحت الشعاع زنجیره تولید قرار گیرد زیرا محصولات شرکت معدنی به عنوان یک مواد اولیه برای کارخانه های فولاد محسوب می شود. بنابراین اگرچه در کوتاه مدت مقاومتی از طرف سرمایه گذاران معدنی شاهدیم اما در بلند مدت به نفع همه است.

البته باید منصفانه نگاه کرد زیرا هر دو بخش در زنجیره یک نوع رقابت با هم دارند. فولادی ها هم امکان خرید سهام کلان به معدنی ها نمی دهند و هر بخش سعی دارد ارزش افزوده و سود را به سمت خودش جریان دهد.

چگونه می توان سهام شرکت های فعال در هر یک زنجیره های تولید را تبادل کرد؟

شرکت ها دیگر باید خودشان فعال شوند و دیگر این کار دست دولت نیست، البته دولت هم سهمی در بعضی از شرکت های بزرگ دارد و می تواند درصدی تاثیر داشته باشد، مثلاً الان حدود ۲۰ درصد سهام فولاد مبارکه در اختیار دولت است و فکر کنم سهام معدن گل گهر هم داشته باشد، خوب دولت می تواند ۲۰ درصد سهام خودش در گل گهر را به مجتمع فولاد مبارکه واگذار کند و برعکس. بالاخره با این واگذاری سهام شرکت های فولادی و معدنی به یکدیگر، گل گهر متوجه است که سود مبارکه به شرکت خودش بر می گردد و مبارکه هم می داند که در این شرایط می تواند دو تا کرسی بگیرد و در هیئت مدیره گل گهر می تواند تصمیماتی بگیرد که به نفع کل مجموعه فولادسازی باشد. البته شاید دولت از کل سهم خود نگذرد ولی شرکت ها که می توانند سهام یکدیگر را بخرند.

آیا تبادل سهام با مقاومت طرفین روبه رو نمی شود؟

متأسفانه الان کلی نگری ضعیف شده است یعنی نگاه ویژه ای در هر دو

همیشه وجود داشته و خواهد داشت. مضاف بر اینکه مرکزیت پر قدرتی هم نه از جهت سندیابی می تواند فشار داشته باشد و دولت هم نه به لحاظ قانونی و نه به لحاظ کنترلی نمی تواند با قدرت وارد این حوزه برای تنظیم بازار و حاشیه سود این واحد ها شود و به دلیل واگذاری سهامش به بخش خصوصی، تصمیماتش ضمانت اجرایی ندارد.

پس چه راه حلی برای هماهنگی زنجیره باقی می ماند؟

به نظر من بهترین راه حل برای به حداقل رساندن این چالش ها در بین فعالان صنعت فولاد، تکمیل کردن حتی الامکان این زنجیره ها برای تولید کنندگان است. این کامل شدن می تواند از طریق خرید سهام مشترک بین افراد مختلف سرمایه گذار در زنجیره های مختلف تولید میسر شود. هیچ اشکال ندارد که شرکت معدنی به جای اینکه وارد فولادسازی شود بیاید و سهام یک شرکت فولادسازی را بخرد و سهامدار آن شود و برعکس فولادسازان بروند سهامدار معادن شوند؛ با این روش منافع با هم گره می خورد و کمترین اصطکاک بین بخش های مختلف زنجیره خواهیم داشت و بهترین نتیجه را خواهیم گرفت.

چگونه می توان سهام شرکت های فعال در هر یک زنجیره های تولید را تبادل کرد؟

شرکت ها دیگر باید خودشان فعال شوند و دیگر این کار دست دولت نیست، البته دولت هم سهمی در بعضی از شرکت های بزرگ دارد و می تواند درصدی تاثیر داشته باشد، مثلاً الان حدود ۲۰ درصد سهام فولاد مبارکه در اختیار دولت است و فکر کنم سهام معدن گل گهر هم داشته باشد، خوب دولت می تواند ۲۰ درصد سهام خودش در گل گهر را به مجتمع فولاد مبارکه واگذار کند و برعکس. بالاخره با این واگذاری سهام شرکت های فولادی و معدنی به یکدیگر، گل گهر متوجه است که سود مبارکه به شرکت خودش بر می گردد و مبارکه هم می داند که در این شرایط می تواند دو تا کرسی بگیرد و در هیئت مدیره گل گهر می تواند تصمیماتی بگیرد که به نفع کل مجموعه فولادسازی باشد. البته شاید دولت از کل سهم خود نگذرد ولی شرکت ها که می توانند سهام یکدیگر را بخرند.

آیا تبادل سهام با مقاومت طرفین روبه رو نمی شود؟

متأسفانه الان کلی نگری ضعیف شده است یعنی نگاه ویژه ای در هر دو

حاشیه سود نوردکاران و فولادسازان در گفت و گو با مدیر عامل فولاد اصفهان:

حاشیه سود نوردکاران توجیه اقتصادی ندارد

■ سید احمد عسکری

نقش انجمن در متعادل سازی نرخ حاشیه سود تولید برای نوردکاران و فولادسازها (ذوبی ها) موضوع گفت و گوی ما با آقای محمدعلی رفیعیان بود. مدیر عامل فولاد اصفهان عدم تناسب حاشیه سود نوردی ها و ذوبی ها را مورد کنکاش قرار داد و گفت حاشیه سود نوردکاران و فولادسازان تعریف نشده است. رفیعیان برای متناسب سازی حاشیه سود نوردکار و فولادسازان پیشنهاد کاهش قیمت شمش در بورس داد. وی در ادامه گفت و گو به خلاء نظارت بر استاندارد شمش و اسلب پرداخت.

مساوی است اما هم اکنون شاهدیم که نسبت حاشیه آنها بسیار با هم متفاوت است. سود فولادسازها ۸۰۰ تا ۹۰۰ تومان در هر کیلو قیمت تمام شده می باشد، خب فاصله و اختلافی که تا ۱۵۰۰ تومان هست بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ تومان سود در خود دارد، حالا اگر ۲۰۰ تومان هم برای هزینه های جاری کارخانه کنار بگذاریم حداقل ۴۰۰ تومان سود در هر کیلو برای فولادساز باقی می ماند. اما واقعیت های بازار مشکل نوردکاران را به خوبی روشن می کند زیر وقتی در بورس فلزات شمش با ۱۵۵۰ تا ۱۶۰۰ تومان عرضه می شود و محصول ۱۷۰۰ است خب همه می توانند قضاوت کنند که نوردکار با ۵۰ تومان سود هم نمی تواند کار کند. بالاخره حداقل ۵۰ تومان هزینه که دارد. پس چه سودی برای نوردکار باقی می ماند؟ هیچ. اینجاست که انجمن باید رسالت خودش را انجام دهد و با سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولید کنندگان جلسات کارشناسی بگذارد و حاشیه سود نوردکاران را اقتصادی کنند.

چرا بر روی میلگرد و تیر آهن و سایر محصولات استاندارد تعریف شده است اما بر روی مواد اولیه استاندارد تعریف نشده است؟

آقای رفیعیان، قیمت تمام شده همه واحدهایی که تولید شمش می کنند، یکسان است؟

قیمت شمش و حتی توان رقابت پذیری آنهايي که با قراضه در کوره های القایی تولید دارند با آنهايي که از سنگ آهن و گندله شمش تولید می کنند تفاوت دارد، تولید شمش از قراضه مقرون به صرفه است اما تولید از سنگ آهن بسیار بالا و پرهزینه است. الان تامین کنندگان شمش کشور برای نوردکاران کسانی هستند که از سنگ آهن استفاده می کنند نه از قراضه. ما بحثی درباره فولادسازی که از قراضه استفاده می کنند نداریم و توجیه اقتصادی در کارشان وجود دارد اما انصاف است که نوردکاران هزینه اضافی شیوه تولید پرهزینه آن بخش دیگر را بپردازند؟

آیا راهکاری هم برای منطقی کردن قیمت شمش پیشنهاد می دهید؟

به نظر من شرکت هایی که از سنگ آهن استفاده می کنند و در

صنایع نوردی و ذوبی کشور چه سیر تحولی را تجربه کرده اند و فعالیت و حاشیه سود هر کدام از این بخش ها چگونه بوده است؟

تا آنجا که بنده به یاد دارم در بدو تشکیل انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران ۳ تا ۴ درصد از شرکت های دولتی عضو انجمن، فولادساز بودند که آن تعداد هم فقط مصرف داخلی خودشان را پوشش دادند. به مرور با حمایت انجمن و فشاری که این تشکل به وزارتخانه و سازمان های صنایع و معادن استان ها آورد، صدور مجوزهای فولادسازی جریان تندتری پیدا کرد. دلیل این اقدام تکمیل زنجیره تولید بود زیرا نورد به اندازه کافی در کشور تولید می شد و لازم بود تولید مواد اولیه داخلی را از سنگ آهن دنبال کنیم. حمایت انجمن در آن مقطع به جایی رسید که الان می توانم بگویم ۱۰ تا ۱۵ درصد اعضای فعال انجمن فولادسازان بخش خصوصی هستند و

دیگرانی هم هستند که کم کم به مدار تولید وارد می شوند که با راه اندازی شرکت های ذوبی جدید اعضای فولادساز انجمن به ۲۰ درصد می رسد. در آن طرف، ۸۰ درصد اعضای انجمن نوردکاران هستند که از اول هم در انجمن فعال بودند.

خب همه ما به یاد داریم که کمبود شمش کارخانجات از طریق واردات پوشش داده می شد آن هم با ارز مرجع ۱۲۶۰ تومان و با نرخی که توجیه اقتصادی برای نوردکاران داشت اما حالا که فولادسازان فعال شده اند توجیه اقتصادی سود نوردکار و فولادساز به درستی تعریف نشده است.

یعنی با افزایش نرخ ارز، تناسب بین سود ذوبی ها و نوردی ها دچار آشفتگی شد؟

بله، سرمایه گذاری نوردکاران و فولادسازان تقریباً نزدیک به هم است؛ هر دو، برق داخلی یکسانی مصرف می کنند، مواد اولیه را از سنگ آهن و بریکت گندله سازی به دست می آورد و بیشتر هزینه هایشان تقریباً

بورس کالا عرضه دارند مانند فولاد خوزستان، ذوب آهن اصفهان، ارفع ایرانیان و فولاد هرمزگان اگر قیمت تمام شده یا حاشیه سودشان را به صورت کارشناسی شده تعیین کنند می توانند قیمت سنگ آهن را متعادل کنند. با کاهش قیمت سنگ آهن محصول هم کاهش قیمت پیدا می کند و مصرف کننده راضی تر است. مسئولین هم باید متوجه باشند که فولادی ها از کاهش منطقی قیمت ناراضی نیستند چون با کاهش قیمت گردش کار و فعالیت های عمرانی رونق می گیرد اما در این موضوع لازم است حاشیه سود کارآفرینان و سرمایه گذاران صنعتی به صورت معقولی تعریف شود.

در وضعیت فعلی بهتر است انجمن با کمک سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان قیمت شمش و اسلب را متعادل کند و به همان اندازه حاشیه سود نوردکاران کشور هم متناسب شود. الان نورد کارانی هستند که کارخانه شان را تعطیل کرده اند و فولادسازانی هم هستند که شمش شان به فروش نمی رسد و به دنبال صادرات هستند. نودکاران در یک شیفت کار می کنند یا واحدشان را تعطیل و نیمه تعطیل کرده اند و راهکار آن هم متناسب سازی حاشیه سود نوردکار و فولادساز است که در بورس می تواند این کاهش قیمت شمش اتفاق بیافتد. الان قیمت بازار در دست چند مجموعه بزرگ است که به راحتی می توانند کاهش قیمت داشته باشند تا نوردکار هم با سود مناسب بتواند میلگرد تولید کند و به بازار عرضه کند. این تغییر رویه به نفع همه است و باعث رونق بازار یم گردد.

علاوه بر قیمت شمش آیا کیفیت مواد اولیه ساخت داخل از استانداردهای لازم برخوردار است؟

بحث قیمت مواد اولیه که تشریح کردم و استدلال من این است که انجمن باید محور تعیین قیمت و سود نوردکار و فولادسازان قرار بگیرد.

در خصوص موضوع کیفیت مواد اولیه باید عرض کنم، کارخانجات بزرگ ما از کیفیت تولید شمش و محصول بالا و استانداری برخوردارند اما متأسفانه هم اکنون در کشور با کوره های القایی ظرفیت پایین مواد اولیه تولید می شود که استاندارد هم نیست. من در این خصوص در انجمن

اعلام کردم که چرا استاندارد شمش در کشور تعریف نشده است؟ چرا بر روی میلگرد و تیرآهن و سایر محصولات استاندارد تعریف شده است اما بر روی مواد اولیه شمش و اسلب استاندارد تعریف نشده است؟ هنوز اداره استاندارد

انجمن تولیدکنندگان فولاد با کمک سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان قیمت شمش و اسلب را متعادل کند و به همان اندازه حاشیه سود نوردکاران کشور هم متناسب شود

طرحی برای نظارت بر روی واحدهای کوچکی که با کربن بالا و فسفر پایین تولید شمش می کنند ندارد. خب این مواد اولیه نامرغوب میلگرد می شود و در کنار بهترین محصولات ذوب آهن اصفهان به بازار عرضه می شود نتیجه اش چیست؟ هم واحدهای بزرگ کشور بدنام می شوند هم محصولات ساخت داخل دچار شبهه بی کیفیتی می گردند. از آن طرف هم بحث خسارت مالی و جانی مطرح می شود و خساراتی که به ساختمان ها وارد می کند لازم به بررسی است، بنابراین لازم است برای شمش و اسلب هم استانداردهایی تعریف شود. وقتی آنالیز مواد اولیه تعریف نشود و کوره ها ۵۰۰ کیلوپی و یک تنی تولید دارند خب نباید نگران بود که اینها در مسکن وارد می شود؟ با یک زلزله ۴-۵ تنی همه این بناها فرو ریخته یا دچار خسارت می شود.

متأسفانه این ضعف استاندارد کشور است. اگر ما واقعا می خواهیم محصول با کیفیت تولید کنیم باید به این موضوع توجه بیشتری کنیم چون در بحث صادرات هم دچار ضرر و زیان هایی می شویم.

نسخه اتاق بازرگانی برای رفع موانع تولید

دولت یازدهم در روزهای آغازین کار خود با تدوین و ابلاغ یک مصوبه ۳۵ ماده‌ای در صدد رفع فوری موانع تولید برآمد. در این میان، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران نیز با ارائه گزارشی ضمن تحلیل وضعیت موجود، پیشنهادهای ۱۳ گانه خود را برای رفع موانع تولید در کوتاه مدت به دولت ارائه کرد. این گزارش مفصل که توسط دکتر هادی زنوز و با همکاری فعالان بخش خصوصی تدوین و ارائه شده در پایان «لایحه پیشنهادی برای حمایت از تولید ملی در شرایط ویژه اقتصادی کشور» را تدوین کرد که عمدتاً با رویکرد حمایت و اعمال سیاست‌های تبعیضی برای بخش تولید ارائه شده است.

پیشنهادهای پارلمان بخش خصوصی برای رونق تولید

اتاق بازرگانی ایران در گزارش خود ۱۳ پیشنهاد، در کوتاه‌مدت ارائه کرده است که این پیشنهادها در تمام بخش‌های اقتصادی دیده شده که بخشی از آن در ادامه آمده است.

بخش صنعت

تشکیل مجدد کارگروه حمایت از تولید تحت ریاست معاون اول رئیس‌جمهوری پرداخت سهم ماده ۷ قانون هدفمندسازی یارانه‌ها تا سقف ۷۰ درصد و سهم مواد ۸ و ۱۱ قانون موصوف تا ۳۰ درصد خالص درآمد حاصل از هدفمند کردن یارانه‌ها؛ طبقه‌بندی طرح‌های صنعتی و معدنی برحسب اهمیت و نیاز و در اولویت قرار گرفتن طرح‌هایی که در آینده نزدیک به بهره‌برداری می‌رسند، برای تأمین مالی از طریق سیستم بانکی و صندوق توسعه ملی و توجه لازم در اعطای مجوزهای صنعتی، به صرفه‌های مقیاس، ظرفیت‌های موجود و مورد نیاز و هماهنگی سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با رفع تدریجی تحریم‌های اقتصادی و مالی از موارد پیشنهادی اتاق است.

اعتبارات و تسهیلات بانکی

تمرکز منابع بانک‌ها بر تأمین سرمایه‌های در گردش بخش‌های تولیدی و طرح‌های صنعتی نیمه‌تمام؛ آزادسازی وثیقه‌های مازاد و با تبدیل وثیقه مناسب به میزان باقیمانده تسهیلات. جلوگیری از ممنوع‌الخروجی فعالان اقتصادی توسط بانک‌ها بدون حکم قضایی؛ پذیرش سفته برای گشایش‌های اعتبار اسناد داخلی توسط بانک‌ها و نظارت بانک مرکزی بر رفتار بانک‌ها در تأمین مالی شرکت‌های تابعه آن‌ها در کنار افزایش سرمایه بانک‌های تخصصی؛ ملزم کردن بانک‌های تجاری به اعطای بخشی از منابع مالی آنها به صورت اعتبارات بین بانکی به بانک‌های تخصصی و محاسبه بدهی بنگاه‌ها براساس نرخ سود تسهیلات در زمان دریافت و ممنوعیت افزایش نرخ سود تسهیلات در زمان استمهال و برگشت اضافه دریافتی از واحدها می‌تواند معضلات سیستم بانکی را در بخش تولید حل کند.

تعیین تکلیف معوقات بانکی

اتاق ایران در این بخش به‌طور مفصل‌تر بحث کرده است و بنا بر پیشنهاد اتاق، کمیته‌ای سه نفره متشکل از نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، وزارتخانه ذی‌ربط و بانک مرکزی تشکیل خواهد شد. این کمیته مسئولیت رسیدگی به اختلافات میان فعالان اقتصادی با بانک‌ها و مؤسسات اعتباری در خصوص نحوه محاسبه سود و جرایم دیرکرد و همچنین نرخ خرید و فروش ارز و تسویه اعتبارات اسنادی و سایر امور مرتبط با مرادات

فیمابین فعالان اقتصادی و بانک‌ها را عهده‌دار خواهد بود. احکام صادره توسط این کمیته برای بانک‌ها الزام‌آور است.

امور مالیاتی

اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده به نحوی که بار مالیاتی به مصرف‌کنندگان نهایی منتقل شود؛ اعطای تخفیف‌های مالیاتی برای جبران ریسک سرمایه‌گذاری در صنایع با فناوری نوین و سرمایه‌گذاری در تحقق و توسعه؛ تجمع بخشنامه‌های مالیاتی در باب هر منبع، به نحوی که درخصوص هر منبع تنها یک بخشنامه وجود داشته باشد و هرگونه سرمایه‌گذاری جدید به منظور بازسازی و نوسازی و توسعه خط تولید مشمول بخشودگی مالیاتی گردد و از سود شرکت‌ها تا قبل از تقسیم آن، مالیات اخذ نشود از پیشنهادهای اتاق در خصوص رفع موانع تولید است.

نظام ارزی و نرخ ارز

حرکت به سمت نظام تک‌نرخ و شناور مدیریت شده؛ عملیاتی کردن هجینگ ارزی و بیمه نوسانات ارزی و تأسیس شعب فعال بانک‌های معتبر ایرانی برای تسهیل در تبادل ارزهای صادراتی بخصوص در کشورهای عراق و افغانستان از مواردی است که در این بخش پیشنهاد شده است.

اجرای مرحله دوم قانون هدفمندسازی یارانه‌ها

در این بخش اتاق پیشنهاد داده است که توصیه می‌شود افزایش قیمت حامل‌های انرژی فراتر از ۲۰ درصد نباشد، زیرا بیم آن می‌رود که موجب تشدید رکود تورمی در اقتصاد شود. همچنین در تعیین قیمت انواع حامل‌های انرژی بویژه برق، گاز و گازوئیل به شیوه مرسوم در جهان برای بخش‌های تولیدی، قیمت‌های ترجیحی وضع شود. از سوی دیگر لازم است که دولت پیش‌بینی ۵ ساله از تورم و تحول قیمت حامل‌های انرژی را منتشر کند و در عمل به آن پایبند باشد تا بخش خصوصی قادر به تصمیم‌گیری در زمینه سرمایه‌گذاری در طرح‌های صرفه‌جویی انرژی شود.

کار و رفاه اجتماعی

بازنگری در قانون کار و قانون تأمین اجتماعی براساس ماده ۷۳ قانون برنامه پنجم؛ اصلاح قانون جدید بیمه بیکاری؛ کاهش سهم بیمه کارفرما در کارگاه‌های دارای ۵ نفر شاغل و کمتر، به ۱۰ درصد و توقف عدم قبول دفاتر مالی بنگاه‌ها و علی‌الرأس کردن حق بیمه قراردادهای توسط مؤسسه حسابرسی سازمان تأمین اجتماعی در اجرای قانون رفع موانع تولید و همچنین قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی از موارد پیشنهادی اتاق بازرگانی ایران است.

گزارش ۹ ماهه تولید در اختیار رئیس جمهور

■ مرجان اسلامی فر

۸۰ درصد باشند از این منابع برخوردار خواهند شد. وی بر بهره‌گیری از منابع صندوق توسعه ملی در بخش صنعت تأکید کرد و گفت: بیش از ۶ هزار میلیارد تومان از این منابع به بخش صنعت و معدن اختصاص یافته که تاکنون ۲۵۰۰ میلیارد تومان پرداخت شده است. معاون امور صنایع و اقتصادی وزیر صنعت معدن و تجارت با بیان این که امکان پرداخت ۳۵۰۰ میلیارد تومان از این منابع تا پایان سال وجود دارد افزود: به علت برخی از مشکلات در نظام بانکی وضعیت پرداخت‌ها اصلاً رضایت‌بخش نیست. معاون امور صنایع وزارت صنعت، معدن و تجارت از پرداخت ۳۰ هزار میلیارد ریال تسهیلات از محل صندوق توسعه ملی به بخش صنعت کشور در سال جاری خبر داد و گفت: در تلاش هستیم تا پایان امسال ۳۰ هزار میلیارد ریال دیگر از همین محل در اختیار صنایع قرار گیرد. صالحی نیا با اشاره به حمایت دولت از صنایع در قالب سرمایه‌در گردش بیان کرد: اگر تا پایان سال جاری اعتبار تعیین‌شده جذب نشود طبق موافقت انجام شده، نزد بانک‌های عامل به عنوان سپرده باقی می‌ماند و سود حاصل از آن را می‌توان بین صنایع توزیع کرد. وی ادامه داد: در مرحله نخست از این منبع تا حدود ۲۰۰ میلیون دلار ارز حمایتی برای خرید مواد اولیه و سایر نیازهای صنایع پرداخت می‌شود. معاون وزارت صنعت، معدن و تجارت افزود: دستورالعمل پرداخت این اعتبار ارزی به استان‌ها ابلاغ شده و سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت از جمله البرز این آمادگی را دارند که به صنعتگران تسهیلات ارزی ارائه کنند.

حسین ابوبی مهریزی معاون ریزی وزارت صنعت، معدن و تجارت درباره وضعیت تولید کشور گفت: در دوره‌های گذشته به برنامه‌های بلند مدت توجهی نمی‌شد و همواره برنامه کوتاه مدت در دستور کار مدیران قرار می‌گرفت. از این رو بنا داریم با تهیه سند راهبردی صنعت کشور مشکلات این بخش را حل کنیم. وی با بیان این که در دوره جدید می‌خواهیم مانع از رانت خواری برخی‌ها شویم تصریح کرد: با شفاف‌سازی آمار و اطلاعات، تسهیل در امور و یکپارچه‌سازی فعالیت‌ها جلوگیری از رانت‌ها که در گذشته رخ می‌داد را خواهیم گرفت. ابوبی گفت: لایحه حمایت از تولید اگر نهایی شود قطعاً می‌تواند مانع از ایجاد رانت شود. درست است که کشور با مشکل تحریم مواجه بود اما مشکلات متعدد و پاسخگو نبودن مدیران گذشته به تحریم کمک کرد. وی با اشاره به این مطلب که روش‌های متنوعی برای تأمین مالی واحد‌های صنعتی اندیشیده شده و بزودی نهایی خواهد شد افزود: دیگر مانند گذشته تنها بانک‌ها تأمین‌کننده منابع مالی نیستند. سایر مجموعه‌ها در سال جدید قصد دارند برای تأمین مالی بنگاه‌های صنعتی اقدامات جدیدی انجام دهند. ابوبی اظهار داشت: سال آینده صنعت کشور از رکود خارج خواهد شد و می‌توان این نوید را داد که دیگر اعداد تولید منفی نشود.

وزارت صنعت، معدن و تجارت گزارش تولید کشور در سه ماهه سوم امسال را برای رئیس‌جمهوری تدوین کرده است. در این گزارش نشان داده شده که برخی از شاخص‌های تولید در سه ماهه سوم نسبت به سه ماهه دوم و اول امسال رشد چشمگیری داشته که حاکی از آرامش در بخش تولید و راه‌اندازی ظرفیت‌های خالی است.

این گزارش که در برگیرنده تولید کشور در ۸ سال گذشته هم است حاکی است در شاخص‌های اقتصادی رتبه ایران سیر نزولی طی کرده است به گونه‌ای که در زمینه رقابت‌پذیری رتبه ایران در سال ۲۰۱۳ از بین ۱۴۴ کشور به رتبه ۸۸ سقوط کرده است. رونق اقتصادی ایران از میان ۱۴۲ کشور به پایین‌ترین حد یعنی ۱۰۱ رسیده است. فضای کسب و کار نیز در راستای سیر نزولی از بین ۱۸۹ کشور در رتبه ۱۵۲ قرار گرفته است. در بخش آزادی اقتصادی با آخرین کشور تنها ۱۱ رتبه فاصله داریم. شرایط رکود و کاهش تولیدات صنعتی که این روزها گریبانگیر تولیدکنندگان شده چالش دیگری است که دولت یازدهم می‌خواهد برای سال آینده حل کند. آمار تولید محصولات منتخب تا سه ماهه سوم سال جاری گویای آن است که رشد تولیدات منفی بوده است. در سه ماهه دوم سال جاری سه هزار و ۹۶۲ تن و در سه ماهه سوم چهار هزار و ۱۱۱ تن فولاد خام تولید شده است که رشد ۴ درصدی را نشان می‌دهد.

یکی از عمده مشکلاتی که باعث شده صنعت کشور با بحران و رکود مواجه شود، مشکلات تأمین مالی است. محسن صالحی نیا معاون امور صنایع و اقتصادی وزارت صنعت معدن و تجارت در این باره به روزنامه ایران گفت: برای برطرف کردن مشکل تأمین سرمایه در گردش صنایع، برنامه‌هایی مد نظر است و در این زمینه روش‌های تأمین منابع مالی جدید در دستور کار این وزارتخانه قرار گرفت. وی با بیان این که یکی از مهمترین اولویت‌های این وزارتخانه تأمین منابع مالی برای تکمیل طرح‌های نیمه تمام صنعتی است افزود: طرح‌هایی که دارای پیشرفت بالای

معاون وزیر صنعت در مراسم افتتاح پروژه کوثر فولاد آلیاژی خبر داد:

کمبود سرمایه گذاری در بخش کنستانتره، گندله و آهن اسفنجی

دین

بخش نخست طرح توسعه فولاد آلیاژی با نام پروژه کوثر با حضور معاون برنامه ریزی و وزارت صنعت، معدن و تجارت، نماینده مردم یزد در مجلس شورای اسلامی، استاندار یزد، اعضای هیئت مدیره، نمایندگان سهامداران، بانک توسعه صادرات، جمعی از مسئولین استانی و فعالان حوزه صنعت در ۲۱ بهمن ماه سال جاری افتتاح شد.

به گزارش چیلان، بخش ذوب پروژه کوثر که شامل کوره های قوس الکتریکی بود در تاریخ ۲۱ بهمن سال ۹۱ راه اندازی شد و تست گرم بخش ریخته گری در تاریخ ۱۷ آذر ماه امسال آغاز شد و در ۲۱ بهمن سال جاری به صورت کامل به بهره برداری رسید.

اعطای تسهیلات برای سرمایه گذاری در حلقه مفقوده زنجیره فولاد

معاون برنامه ریزی و وزارت معدن و صنعت و تجارت در این مراسم با اشاره به استعداد منطقه یزد در بخش فولاد سازی اظهار داشت: در این شهر محورهای توسعه بر اساس مزیت صورت گرفته و این منطقه به لحاظ نزدیک بودن به معادن و دارا بودن منابع انسانی از مزیت نسبی در تولید فولاد برخوردار بوده و به خوبی نیز در این امر توسعه داشته است.

حسین ابوبی مهریزی اظهار داشت: یکی از پیشنهاداتی که برای توسعه صنعتی استان مطرح می شود این است که رشد و توسعه صنعت تنها در بخش

سطحی نباشد و اقدامات عمقی نیز انجام شود.

وی همچنین با اشاره به صادرات سنگ آهن به صورت خام گفت: با وجود اینکه به لحاظ میزان ذخایر سنگ آهن در جایگاه خوبی قرار داریم اما در زنجیره تولید فولاد نا متوازن پیش رفته ایم.

معاون برنامه ریزی و وزارت صنعت، معدن و تجارت ادامه داد: در این زنجیره شاهد کمبود سرمایه گذاری در بخش کنستانتره، گندله و آهن اسفنجی هستیم و بهتر است صادرات سنگ آهن به صورت فعلی مدیریت شود و حلقه مفقوده را ترمیم کنیم.

ابوبی در این جلسه از حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت از طرح های تولیدی در سه بخش کنستانتره، گندله و آهن اسفنجی خبر داد و گفت: در راستای متوازن سازی زنجیره تولید فولاد در همین جلسه متعهد می شوم، حداکثر ظرف مدت یک هفته تمام شرایط را برای اختصاص تسهیلات به سرمایه گذاران در این بخش خواهیم داشت.

حسین ابوبی همچنین دقت مسئولان در جانیابی صنایع را متذکر شد و گفت: در اغلب صنایع به بحث جانیابی توجه ویژه ای نشده و با توجه به اینکه بحث هدفمندی یارانه ها به طور قطع اجرایی می شود و بحث افزایش هزینه حمل و نقل را داریم در صورت جانیابی صحیح صنایع به خصوص صنایع بزرگ شاهد کاهش هزینه ها خواهیم بود.

وی همچنین از توجه دولت به سرمایه گذاران در بخش هایتک صحبت به

مدیر عامل فولاد آلیاژی همچنین به حذف واحد نورد سنگین از فرآیند تولید اشاره کرد و اظهار داشت: کاهش قیمت تمام شده در رنج محصولات تولیدی در نورد سبک از مزایای پروژه کوثر است. در این پروژه همچنین طول بیلت تولیدی از ۶ متر به ۱۲ متر می رسد.

وی در تشریح میزان سرمایه گذاری ارزی و ریالی این پروژه گفت: پروژه کوثر با سرمایه گذاری حدود ۶۵ میلیون یورو در بخش ارزی و ۳۰۰ میلیارد ریال انجام گرفته و تجهیزات این پروژه شامل کوره قوس الکتریکی به ظرفیت ۴۰ تن و کوره پاتیلی به ظرفیت ۴۰ تن و تجهیزات مواد رسانی به کوره ها و خط ریخته گری ۴ شاخه با سرعت حداکثر ۴/۶ متر در دقیقه است.

مدیر عامل فولاد آلیاژی همچنین با اشاره به طرح یزد ۱ گفت: طرح توسعه دیگری که داریم در واقع احداث واحدی مجزا با ظرفیت ۷۰۰ هزار تن فولاد آلیاژی در کنار این واحد صنعتی است این طرح زیر ساخت های مجزا دارد و در حال حاضر پیشرفت فیزیکی آن به ۱۵ درصد رسیده است.

وی در پاسخ به این پرسش که با توجه به توان فولاد آلیاژی چرا این واحد صنعتی به تولید استنلس استیل نمی پردازد، گفت: فولاد آلیاژی توان تولید استنلس استیل را دارد اما به غیر از توانایی فنی باید به لحاظ اقتصادی نیز صرفه داشته باشد اما به لحاظ اقتصادی این امر در فولاد آلیاژی توجیه اقتصادی ندارد این در حالیست که دنیا نمی تواند در بخش استنلس استیل با هند به رقابت بپردازد، به دلیل شرایطی که در این کشور فراهم شده بازار این محصول در اختیارش است.

اصلاح زیر ساخت های صنعت فولاد

محمد صالح جوکار نماینده مردم یزد ضمن تشکر از مسئولین و کارکنان شرکت فولاد آلیاژی ایران به دلیل اتمام این پروژه، در خصوص مشکلات این استان صحبت نمود و خواستار حمایت ویژه دولت در بخش هایی که استان دارای مزیت تولید است مانند صنعت فولاد و روی شد.

میان آورد و گفت: با توجه به کمبود هایی که در این بخش وجود دارد دولت برای سرمایه گذاران این بخش تسهیلات ویژه ای در نظر گرفته است. و زیر ساخت هایی این صنعت با شرایط استان یزد سازگارتر است و پیشنهاد اینجانب این است که روی دو شاخه الکترونیک و IT بیشتر کار شود چرا که استان یزد فرهیختگان نابغه و همچنین دانشگاه ها در سطح عالی دارد و ما نیز در این مورد حمایت های لازمه را انجام خواهیم داد.

طرح توسعه ۷۰۰ هزار تنی فولاد آلیاژی

مدیر عامل فولاد آلیاژی با اشاره به این موضوع که نسبت به سایر طرح های فولادی در مدت زمان کمتری به ظرفیت اسمی می رسیم، گفت: با توجه به این نکته که پرسنل شرکت کار آزموده و با تجربه هستند و این توسعه در فضای زیر سقفی صورت گرفته است مدت زمان رسیدن به ظرفیت اسمی اعلام شده تا پایان سال ۹۳ است در حالیکه در شرایط عادی به طور متوسط سه سال برای رسیدن به ظرفیت اسمی زمان لازم است.

رامین کیهان در خصوص تاثیر این رشد تولید در میزان سودآوری شرکت اظهار داشت: یقیناً این رشد تولید در صورت های مالی شرکت تاثیر مثبت خواهد داشت کما اینکه تاثیر مثبت راه اندازی این طرح در سال آتی با افزایش میزان تولید و بهره وری که دارد بیشتر خواهد شد.

وی میزان تولید فولاد آلیاژی در سال جاری را ۴۰۰ هزار تن اعلام کرد و گفت: با وجود اینکه در دو ماه پایانی سال طرح کوثر به اتمام رسید اما حدود ۵۰ هزار تن رشد تولید داشتیم این در حالیست که میزان تولید سال جاری ۳۵۰ هزار تن برآورد شده بود.

کیهان در خصوص مزیت های طرح کوثر نسبت به تولیدات قبلی شرکت گفت: در این طرح سعی شده با توجه ویژه به مزیت ها هزینه های تولید کاهش داده و بهره وری را افزایش دهیم.

یکی از مزایای این پروژه تنوع تولید مقاطع میانی به سفارش مشتری در چهار سایز ۱۲۰، ۱۳۰، ۱۵۰ و ۱۸۰ است.

مدیر عامل بازرگانی نوین تجارت ایرانیان خلاق
در پاسخ به چیلان:

دغدغه صادرات و معرفی محصولات فولادی به بازارهای جهانی داریم

■ هاجر شیرانی

مدیر عامل شرکت نوین تجارت ایرانیان خلاق در گفت و گو با خبرنگار چیلان به زمینه فعالیت این شرکت بازرگانی پرداخت و گفت: ما در زمینه تجارت جهانی و مارکتینگ در عرصه بین المللی در حال فعالیت است. وی با ابزار رضایت از کارکنانش در بخش مارکتینگ افزود: این موضوع باعث گردیده است که شرکت نوین تجارت در زمینه داخلی و خارجی به یکی از فعال ترین شرکت های بازرگانی تبدیل شود. نوید رضایی در ادامه گفت: شرکت نوین تجارت در حال حاضر بیشتر کارخانه ها و شرکت های داخلی را در زمینه صنایع ساختمانی و فولاد پوشش می دهد و در خصوص تهیه، حمل و ترخیص مواد اولیه و ماشین آلات پشتیبانی کرده و محصولات بیشتر کارخانه های داخلی را به بازار جهانی عرضه می نماید. آقای رضایی، مهمترین فعالیت های شرکت نوین تجارت ایرانیان خلاق را در چند بند بازگو کرد که به شرح ذیل است:

➤ تهیه مواد اولیه و ماشین آلات کارخانجات و شرکت ها از بازارهای خارجی و داخلی و معرفی آخرین تکنولوژی کالا، تولید و ماشین آلات روز دنیا.

➤ صادرات و جستجو کردن شرکت ها و مشتریانی که تقاضای خرید کالاهای شما را به بالاترین قیمت

دارند.

➤ ثبت برند شما در ایران و تمام بندرهای دنیا به نحوی که تجارت شما و برند شما به نام شرکت شما ثبت شود.

➤ حمل کالاهای تجاری شما از بنادر آسیای و اروپای و ارسال کالاهای شما به تمامی نقاط جهان.

➤ در صورت نیاز، سرمایه گذارهای ایرانی و خارجی را به شما معرفی می کند.

➤ با بهره گیری از دفاتر آسیایی، اروپایی در صورت نیاز، شما می توانید به راحتی و با بهترین امکانات از کارخانجات مورد نظر بازدید کرده و قراردادهای تجاری خود را زیر نظر افراد مجرب این شرکت تنظیم و اجرا نماید.

➤ ترخیص و حمل کالاهای تجاری شما از کلیه بنادر ایران در کوتاه ترین زمان.

➤ ارائه مشاوره توسط کارشناسان مارکتینگ و بازرگانی.

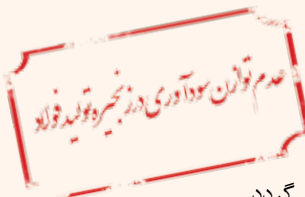
وی خاطر نشان کرد: دغدغهی مهمی که ما در نوین تجارت ایرانیان خلاق داریم، در اصل همان مانور بر روی صادرات و معرفی محصولات فولادی کشور به بازارهای جهانی است. یکی از اهداف شرکت نوین تجارت در بخش صنعت فولاد کشور می باشد

که با توجه به تولید با کیفیت محصولات فولادی متأسفانه هنوز جایگاه مناسبی در سطح بین الملل کسب نکرده است. با توجه به مزیت های این صنعت از جمله پایین بودن هزینه های انرژی و نیروی انسانی و به وفور یافت شدن مواد اولیه و معدنی در کشور عزیزمان ایران اما هنوز نسبت به کشورهای رقیب آنچنان که بایسته است در زمینه صادرات محصولات فولادی توجه و کار جدی انجام نشده است. چرا با همه مشکلاتی که کشورهای رقیب ما در صنعت فولاد و صنایع وابسته پیش روی خود دارند، در امر تولید و صادرات از ما جلوترند؟

مدیر عامل شرکت نوین تجارت ایرانیان اضافه کرد: با توجه به تجربه های اندوخته شرکت نوین تجارت در صنعت فولاد و فعالیت های خود در زمینه بازرگانی و بررسی بازار جهانی و داخلی به این امر اطمینان داریم که با کمی توجه و فعالیت و سرمایه گذاری، حمایت بیشتر در این زمینه و تجهیز کردن کارخانجات داخلی با ماشین آلات صنعتی و تکنولوژی های روز دنیا در این صنعت و توجه و فعالیت بیشتر تولیدکنندگان، سرمایه گذاران، بازرگانان محترم این صنعت در امر صادرات می توانیم جایگاه والاتر و بهتری در این صنعت که یکی از قدرتمندترین صنعت های روز دنیا به حساب می آید را کسب نماییم.

عدم توازن سودآوری در زنجیره تولید فولاد

حلقه به حلقه

قبل بر می گردد

تا به معادن سنگ آهن می رسیم. سودآوری واحدها نیز به همین صورت از حلقه های پایانی به سمت حلقه های ابتدایی زیاد می شود. اما چه باید کرد؟ مهمترین نکته در حل معضلات این زنجیره، داشتن دید یکپارچه است. باید همه بخش ها در کنار هم و به تناسب جایگاه خود دیده شوند نه اینکه امروز فقط مشکلات نورد را ببینیم و فردا فقط به سنگ آهن و فرآوری آن توجه کنیم. باید مدیریت جامع و یکپارچه ای در صنعت فولاد، مسئولیت رفع موانع و مشکلات را به عهده بگیرد به طوری که فعالان همه بخش ها بتوانند با یک سود عادلانه در کنار هم کار کنند و رشد و توسعه صنعت فولاد را موجب شوند.

نکته بعدی لزوم تطبیق روند قیمتی همه بخش ها با بخش هایی است که از بازار رقابتی برخوردارند، به طور مثال می بایست در صورت تغییر ۳۰ درصدی قیمت میلگرد، قیمت شمش و آهن اسفنجی و گندله و کنسنتره نیز در همین حدود تغییر کند، یعنی در زمان رونق بازار همه بخش ها منتفع شوند و در زمان رکود بازار هم همه بخش ها با پذیرش کاهش قیمت، زمینه ثبات در بازار را فراهم کنند. البته اقدامات دیگری مانند تزریق بودجه های عمرانی برای خروج از رکود، شکستن انحصار در برخی بخش ها مثل آهن اسفنجی، ساماندهی وضعیت قراضه و تسریع در بهره برداری پروژه های گندله سازی نیز می تواند بسیار راهگشا باشد.

و در برخی بخش های دیگر حاشیه سود به ۶۰ تا ۷۰ درصد می رسد. طبیعی است که برای پایداری، رشد و توسعه چنین صنعتی باید تدابیری اندیشید که هر بخش از صنعت فولاد به تناسب وزن و سرمایه گذاری انجام شده، از سود متعادلی بهره مند شود. چنین اقدامی نیازمند مطالعات کارشناسی، مدیریت یکپارچه و زمان مناسب است و البته انجام آن در حلقه های پایانی صنعت فولاد مثل نورد و تا حدودی ذوب کاری بسیار دشوار می باشد چرا که این بخش ها با بازار رقابتی سر و کار دارند و بازارهای رقابتی از مکانیسم عرضه و تقاضا پیروی می کنند.

تا قبل از یکسال پیش که رکود بر بازار فولاد حاکم شود، هم نوردی های کشور از سود معقول و متناسبی برخوردار بودند و هم ذوبی ها. اما با تداوم رکود بازار که تقاضا برای محصولات فولادی را به شدت کاهش داده است، به تدریج از سود نوردی ها کاسته شد و به سود بخش های قبل از نورد اضافه شد به طوری که قیمت میلگرد از اوایل سال ۹۲ تاکنون بیش از ۴۰۰ تومان افت کرده است اما قیمت شمش به همین میزان کاهش نیافته است. دلیل آن هم به فشارهای تامین مواد اولیه واحدهای ذوب برمی گردد؛ مواد اولیه ای مثل قراضه و آهن اسفنجی که تقاضای زیاد دارند و عرضه کم؛ به خصوص آهن اسفنجی که به دلیل کمبود گندله، تولیدکنندگان آن انگشت شمارند.

بدین ترتیب در زنجیره فولاد مشکلات هر

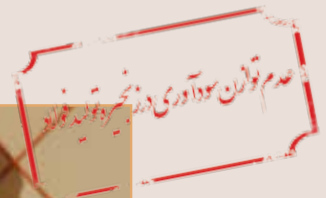

حمیدرضا طاهری زاده

نایب رئیس هیئت مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران

چندین سال است که انجمن در جلسات مختلف لزوم توجه به زنجیره صنعت فولاد به عنوان یک کل را گوشزد می کند. خوشبختانه امسال با توجه به روی کار آمدن دولت تدبیر و امید و حاکم شدن نگاه کارشناسی، حرف تشکل ها بیشتر شنیده می شود و با توجه به تاکید انجمن بر نگاه یکپارچه به زنجیره فولاد، این موضوع پر رنگ شده است. البته مشکلاتی که عدم توازن در زنجیره فولاد برای همه بخش های این صنعت ایجاد کرده نیز مزید بر علت شده است.

سودآوری شاید مهمترین عامل برای سرمایه گذاری در بخشی از اقتصاد باشد. اما سودآوری در بخشی از صنعت به عواملی همچون تامین مواد اولیه، بازار فروش و نقدینگی بستگی دارد و اگر این سرمایه گذاری در صنعتی عظیم مثل فولاد باشد، اهمیت عوامل موثر بر سودآوری مضاعف می شود. شرایط کنونی صنعت فولاد به گونه ای است که در برخی بخش ها مثل نورد، واحدها به سمت زیان حرکت می کنند

مجتبی حاجی شفیعی
مدیرعامل مجتمع فولادویان

در زنجیره تولید موارد زیر باید به عنوان اصل مدنظر قرار گیرد:

۱- عدم صادرات هرگونه مواد اولیه به خارج از کشور و فرآوری آن در داخل کشور و ایجاد ارزش افزوده و اشتغال.

۲- اختصاص ارز برای واردات مواد اولیه نظیر آهن قراضه و غیره و عدم اختصاص ارز برای محصول نهایی.

۳- ایجاد ایستگاه های تخلیه و بارگیری برای آهن قراضه به میزان ۳۰ میلیون تن در سال برای کشتی های تا ۳۰ هزار تن.

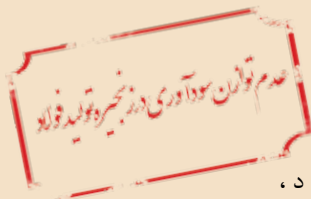
۴- قیمت گذاری کلیه مواد اولیه زنجیره تولید با سود مناسب برای هرواحد

در خصوص چالش های عدم سودآوری

با توجه به سرمایه گذاری ایجاد واحدها. ۵- عدم تخصیص ارز و اعتبار برای واحدهای جدید تولید محصول نهایی و شمش و تخصیص ارز و اعتبار برای تمام واحدهای در دست ساخت و اتمام آنها.

۶- با توجه به اینکه نرخ فولاد، نرخ بین المللی می باشد، حداقل برای ۳ سال دولت برابری نرخ بهره بانک ها برای کارخانه های تولید فولاد را دو برابر نرخ بهره بانک های خارجی که معادل ۱۲ تا ۱۴٪ می باشد، در نظر گرفته و سوبسیدهای لازم را در اختیار بانک ها قرار دهد.

۷- صادرات محصولات نهایی شمش و مقاطع آهنی برای همیشه میسر باشد.

الکتر و د،

نسوز، برق و نیروی انسانی است. در طول سال و بنا به هزینه ابداع مواد، ارزش این مراکز هزینه تغییر می کند.

تیبین مراکز هزینه و تعیین درصد هریک از مراکز از کل هزینه تولید راهگشای ادامه روند تولید و سودآوری برای متولیان امر است. استفاده از جداول تبیین شده مراکز هزینه در چند کارخانه معظم دنیا می تواند موجب رسیدن به حدود و ثغور درصدهای مورد قبول در کارخانجات داخلی با تنظیم چند مورد که خاص کشور است، گردد. پیشنهاد می گردد این امر جزء اقدامات جاری انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران قرار گیرد و کمیته های تخصصی در حال ایجاد بتوانند این امر مهم را به صورت پروژه و با دسترسی به اطلاعات خارجی و اخذ شونده از کارخانجات داخلی انجام دهند.

لذا کارخانجات متعدد و با خصوصیات متنوع در زنجیره فعالیت دارند و در نتیجه دچار چالش های گوناگونی هستند. مدیران چنین کارخانجاتی، خود بهتر از هر کسی می دانند که در وضعیت های اقتصادی متفاوت چگونه شرکت خود را مدیریت نموده و از گزند بحران های مالی در امان بمانند. لذا نسخه عمومی برای رفع چالش های موجود وجود ندارد اما آنچه که از متولیان دولتی برمی آید کمک به بهبود روند تولید در زنجیره فولاد است.

آنچه را که کارخانجات در محاسبه سودآوری خود ملحوظ می نمایند، مراکز هزینه است. برای مثال مراکز اصلی هزینه تولید برای واحد فولاد سازی شامل مواردی نظیر قراضه، آهن اسفنجی، فروآلیاژ ها،

مسعود محمد
مدیربازرگانی مجتمع فولادویان

سودآوری یا عدم سودآوری کارخانجات فولاد متأثر از عوامل بسیار زیادی است. این عوامل داخلی و بین المللی بوده و در برهه های زمانی متفاوت تغییر می کنند. زنجیره تولید فولاد از فرآوری معدن تا محصول نوردی را پوشش می دهد.

غلامرضا قامیشی

مدیرعامل شرکت فولاد گستر غدیر سیرجان

سهام شایسته خود را داشته باشیم که حتی در خودکفایی نیز ناموفق باشیم. عمده این عدم توازن را می توان در بندهای زیر خلاصه نمود:

۱. دولتی بودن معادن سنگ آهن و در اختیار گذاشتن انحصاری این معادن در صنایع بالا دستی فولاد که باعث گردیده سود هنگفتی نصیب این حلقه های اولیه بشود. (با توجه به فروش محصولات به فولاد سازان با قیمتی نزدیک به قیمت جهانی)
۲. به روز نبودن تکنولوژی های فولاد سازی در کشور و گران تر تمام شدن فولاد خام تولیدی

۳. بهره وری پایین نیروی کار با توجه به حمایت های یک طرفه قانون کار از کارگر در مقابل کارفرما
۴. هزینه های سربرابر قابل توجه تولید فولاد خام که علاوه بر سرمایه گذاری برای کارخانجات فولاد سازی، هزینه های سنگینی در اجرای زیرساخت ها را نیز شامل می شود. در بسیاری از کشورها دولت این خدمات را در اختیار صنایع مهم و استراتژیک قرار می دهد، نظیر راه های دسترسی، آب، برق، گاز، خط آهن و ...

۵. در نهایت هزینه بالای بهره بانکی در تسهیلات پرداختی به صنایع فولاد سازی و سایر صنعت های وابسته که انتظار می رود در هدمند سازی یارانه ها این مقوله نیز مد نظر قرار گیرد.
- صنایع فولاد سازی در تمام کشورهای جهان با توجه به جایگاه مهم شان از نظر وسعت خدمات جنبی، که اشتغال زایی منحصر به فرد را در خود دارد، و اهمیتی که در توسعه صنعتی هر کشوری بوده و همچنین گردش مالی قابل توجهی را که به وجود می آورد، همواره مورد حمایت های ویژه دولت ها قرار دارند. انتظار می رود در ایران نیز دولت و سیستم های نظارتی بر امر سرمایه گذاری در این زمینه توجه بیشتری نموده و با همکاری کلیه فولاد سازان کشور و به ویژه انجمن تولیدکنندگان فولاد بتواند علاوه بر توسعه این صنعت استراتژیک و حل مشکلات آن زمینه هایی را فراهم نماید تا این صنعت بتواند سهمی از بازار جهانی که شایسته کشورمان می باشد را به خود اختصاص دهد.

کشور قرار گرفته است. این معادن قادرند بیش از سیصد سال سنگ آهن مورد نیاز برای تولید مواد اولیه فولاد کشور را تامین نمایند. از طرفی با توجه به روند صنعتی شدن کشور انتظار می رود که در دهه های آینده عمده مواد اولیه فولاد از محل بازگشت قراضه ها تامین گردیده و به این ترتیب فرآوری معادن سنگ آهن کشور عملاً به یکی از مهمترین پتانسیل های صادراتی کشور با ارزش افزوده بالا مبدل خواهد گشت.

در حال حاضر سرانه تولید قراضه در کشور حدود ۲۵ کیلوگرم می باشد که کمتر از ۱۰ درصد فولاد مورد نیاز کشور می باشد. بنابراین استفاده از سنگ آهن معادن کشور برای تولید فولاد خام و همچنین مقاطع فولادی دارای مزیت ها و الزامات ویژه می باشد و البته نباید ناگفته بماند که این روش در کشوری که امکان استفاده از پیشرفته ترین تکنولوژی های این فرآوری را دارد، بسیار پایدارتر و رقابتی تر نیز خواهد بود.

تولید فولاد خام در کشور ایران با تکیه بر فرآوری معدن دارای چهار صنعت بالادستی استخراج از معدن، صنایع تغلیظ (تولید کنسانتره سنگ آهن)، کارخانجات گندله سازی، و در نهایت تولید آهن اسفنجی از روش های احیای مستقیم با استفاده از گاز طبیعی می باشد که این چهار صنعت با توجه به قرار گرفتن در مناطق محروم کشور حداقل سه دستاورد مهم در پی داشته است: اشتغال زایی، محرومیت زدایی و ایجاد ارزش افزوده بسیار بالا.

با توضیحاتی که ارائه شد علاوه بر چهار مرحله قبلی، تولید فولاد خام به صورت شمش یا بیلت و یا اسلب، و کارخانجات تولید مقاطع به صورت تیرآهن، میلگرد و یا ورق و در نهایت تولید محصولات فولادی، زنجیره کامل فولادی کشور می باشند که انتظار می رفت سود و ارزش افزوده این زنجیره نه به طور مساوی بلکه به شکل قابل قبولی در این چرخه جاری باشد اما متأسفانه چند سالی است که شاهد نامتعادل و نامتوازن بودن این تقسیم بندی هستیم و همین موضوع باعث گردیده که نه تنها نتوانسته ایم در بازارهای جهانی

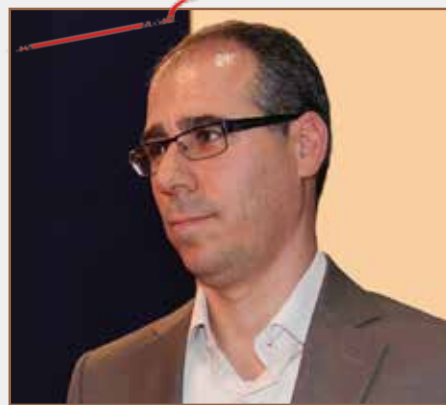
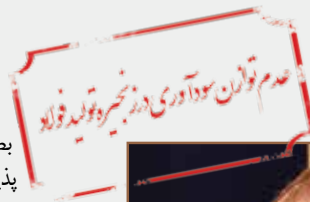
مواد اولیه تولید فولاد خام عمدتاً به دو روش فرآوری معادن سنگ آهن و یا استفاده از قراضه های صنعتی صورت می پذیرد.

امروزه کشورهای صنعتی جهان به ویژه در اروپا و آمریکا، به دلیل میزان بالای برگشت قراضه های صنعتی، نه تنها امکان تامین نیازهای خود را پیدا می کنند، بلکه قادرند محصولات خود را در شکل فولاد خام و یا مقاطع به سایر کشورها نیز صادر نمایند. در این کشورها به دلیل زنجیره کوتاه مواد اولیه (قراضه) تا فولاد، سودآوری متوازی برقرار می گردد و عملاً این کشورها امکان حضور فعال در بازارهای رقابتی را بهتر دارا می باشند.

اما سوال اینجاست که آیا از همین روش می توان در ایران نیز به سودآوری متوازن رسید؟

ایران دارای ۴ گسل عظیم از معادن سنگ آهن می باشد که این گسل ها در حدود ۶ درصد از معادن سنگ آهن جهان را در بر می گیرد. این میزان سنگ آهن یعنی ۶ برابر میانگین سهم کشورهای جهان از حیث دارا بودن معادن سنگ آهن می باشد. این ۴ گسل عبارتند از:

- گسل شمالی در منطقه البرز جنوبی که از سنندج و همدان شروع شده و تا شرق ایران امتداد دارد.
- گسل جنوبی که از کرمان تا استان های جنوبی امتداد دارد.
- گسل مرکزی که سرتاسر شرق استان یزد را در بر می گیرد.
- گسل شرقی که در امتداد معادن غنی سنگ آهن افغانستان و در شرق

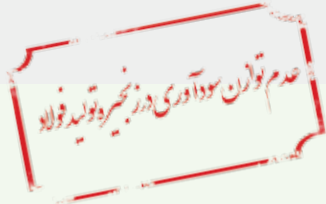
احمد سعدی
مدیر عامل مجتمع فولاد البرز غرب

در هر کشوری صنعت فولاد یک صنعت مادر و ریشه ای است. لذا توجه به این صنعت و برنامه ریزی دقیق برای سرمایه گذاری و تولید و همچنین توازن در سودآوری آن می تواند باعث سرمایه گذاری به موقع و درست و به جا در تمامی قسمت های زنجیره فولاد شود. در صورتی که سودآوری در این صنعت پرهزینه تقریباً به صورت یکسان باشد، می توان انتظار داشت که سرمایه گذاری هم در تمامی بخش ها

دیگر بخش ها دچار مشکل می شوند.
۹. جسارت و جرأت سرمایه گذاری در صنعت فولاد کم می شود.
۱۰. امکان رقابت با رقبای خارجی بسیار کم می شود.

عدم توازن در سودآوری بخش های مختلف صنعت فولاد یادآور عدم برنامه ریزی و عدم توازن در سودآوری و توزیع پیاز و سیب زمینی می باشد. به علت عدم برنامه ریزی و عدم توازن در سودآوری، همه به خاطر داریم که درخصوص پیاز و سیب زمینی حتی مجلس شورای اسلامی جلساتی ویژه داشت. اگر پیاز و سیب زمینی چنان تأثیری در کشور و مجلس شورای اسلامی و دولت داشت، آیا نباید انتظار داشت که عدم توازن در سودآوری و عدم برنامه ریزی در فولاد، توجه ویژه دولتمردان، مجلس شورای اسلامی و مسئولین را به خود جلب نماید؟

به هر حال ضمن آرزوی توفیق و سلامتی برای تمام مسئولین و دولت تدبیر و امید و همچنین همکاران گرانقدر در صنعت فولاد تقاضا و استدعا داریم درخصوص توازن سودآوری و برنامه ریزی در خصوص مواد اولیه نظیر قراضه، کنسانتره، گندله و آهن اسفنجی قبل از اینکه دیر شود چاره اندیشی نمایند.

واحدهای تولیدکننده

آهن اسفنجی با کمبود گندله مواجه هستند و به تبع آن واحدهای فولادسازی با کمبود آهن اسفنجی، و این کمبود آهن اسفنجی قیمت آن را به شدت بالا برده و شرایط را برای فولادسازان دشوار نموده است. در حالی که واحدهای فولادسازی بیش از ۲۰ درصد از قیمت فروش خود را کاسته اند اما واحدهای تولیدکننده آهن اسفنجی حاضر به کاهش قیمت ها نیستند. این خود به دلیل عدم توازن سود و ظرفیت در زنجیره فولاد می باشد. در شرایطی که اکثر فولادسازان بخش خصوصی از قراضه و یا آهن اسفنجی به عنوان مواد اولیه استفاده می کنند، تنها دو شرکت فروشنده آن هستند و به دلیل انحصاری بودن فعالیت آنها، تعیین کننده قیمت و شرایط فروش هستند در حالی که قیمت محصول فولادسازان و نورد کاران به دلیل کثرت فروشنده و خریدار و رقابتی بودن فضا، توسط خریدار تعیین می گردد و امکان جبران افزایش قیمت مواد اولیه در محصول وجود ندارد و این امر سبب کاهش تولید فولاد در چند ماهه اخیر شده است.

بصورت یکسان انجام پذیرد و چنانچه توازن برقرار نباشد، معایب زیر هویدا و آشکار می شود و با عنایت به اینکه صنعت فولاد نیاز به سرمایه گذاری بسیار نسبت به صنایع دیگر دارد جبران آن در زمان کم مقدور نمی باشد:
۱. سرمایه گذاری بدون هدایت و هدف درست انجام می شود.
۲. در عرضه و تقاضای فولاد در داخل کشور دچار مشکل می شویم.
۳. قیمت های فولاد نوسانی می شود.
۴. با توجه به اینکه فولاد پایه و اساس هر صنعتی می باشد تأثیر مستقیم بر صنایع دیگر می گذارد.
۵. درخصوص واردات و صادرات امکان برنامه ریزی دقیق وجود ندارد.
۶. در مقطعی از زمان ممکن است بعضی از بخش های فولاد به دلیل عدم توازن سودآوری ورشکست شوند.
۷. برنامه ریزی درخصوص تهیه، تولید و توزیع مواد اولیه امکان پذیر نیست.
۸. اگر سود متوازن نباشد، با ورشکست شدن بعضی از زنجیره های فولاد خواه ناخواه

احمد دنیاتور
رئیس هیئت مدیره مجتمع فولاد جنوب

مدتی کوتاه بحران آن بخش حل شده و در آینده نزدیک قسمتی دیگر دچار مشکل می شود. در حال حاضر مشکل عدم توازن سود در زنجیره فولاد که خود به دلیل عدم توازن ظرفیت می باشد به معضلی بزرگ در این صنعت تبدیل شده است. نگاهی به صورتهای مالی شرکت های معدنی و مقایسه آن با واحدهای فولادسازی، بر ادعای عدم توازن سود صحنه می گذارد. صورت های مالی شرکت های معدنی در سال گذشته سود دهی بیش از دو برابری در مقایسه با واحدهای فولادسازی را نشان می دهد که متأسفانه این واحدها به جای سرمایه گذاری در اکتشاف منابع جدید و تامین مواد اولیه و راه انداختن سایر حلقه های تولید فولاد کشور، خودخواهانه اقدام به صادرات سنگ آهن به صورت خام و کسب سود بیشتر پرداخته اند. بر اساس آمار منتشر شده از سوی گمرک جمهوری اسلامی ایران، در سال گذشته بیش از ۲۱ میلیون تن سنگ آهن از کشور خارج شده است. این حجم صادرات توازن تولید فولاد کشور را به هم زده است. در حال حاضر

در حال حاضر صنعت فولاد در ایران از مشکل بسیار بزرگی رنج می برد و آن یکپارچه ندیدن این صنعت می باشد. همیشه قسمت هایی از زنجیره تولید فولاد دچار مشکل می باشد و تمامی افراد و نهاد های مرتبط در حال حل معضلات آن حلقه از زنجیره می باشند درحالی که با یکپارچه ندیدن این صنعت از حلقه اول تا آخر که استخراج سنگ آهن تا تولید محصول نهایی می باشد، تنها برای

چگونگی تامین منابع مالی تولید کنندگان با نگاهی به لایحه بودجه ۱۳۹۳

امیررضا سوری

عضو هیئت علمی موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی

مبلغ ۴ هزار میلیارد تومان از منابع حاصل از قانون هدفمند کردن یارانه ها را به بخش تولید اختصاص داده است که این میزان برای این بخش بسیار ناچیز می باشد و بیشتر تمایل داشته تا از محل بخشودگی جرایم مالیاتی یا تقسیط بدهی بنگاه های تولیدی اقدام نماید به طوری که در بند ۷۴ لایحه بودجه کلیه جریمه های مالیاتی ناشی از تأخیر در پرداخت مربوط به عملکرد سالهای ۱۳۸۹، ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ بنگاه های تولیدی دارای پروانه بهره برداری که بتوانند ظرف شش ماه پس از لازم الاجراء شدن قانون بودجه ۱۳۹۳ نسبت به تسویه اصل بدهی مالیاتی قطعی شده خود اقدام نمایند، بخشوده می شود. یا در بند ۱۶ لایحه بودجه، بانک ها و مؤسسات مالی و اعتباری مجاز شده اند پس از تأیید هیئت مدیره، اصل و سود اعم از سود قبل و بعد از سررسید تسهیلات ریالی یا ارزی سررسید گذشته و معوقه پرداختی به اشخاص حقیقی و یا حقوقی بابت فعالیت در امور تولیدی صنعتی، معدنی، کشاورزی و خدماتی را که در بازپرداخت اقساط تسهیلات دریافتی به دلایل موجه دچار مشکل شده اند و قادر به پرداخت اقساط تسهیلات دریافتی نیستند، برای یک بار و تا پنج سال تقسیط و از سرفصل مطالبات سررسید گذشته و معوق خارج نمایند. همچنین جریمه خسارت تأخیرشان پس از تعیین تکلیف و انجام تسویه حساب کامل بخشوده شود به نحوی که نرخ سود تسهیلات جدید حداکثر معادل نرخ سود تسهیلات تعیین شده توسط شورای پول و اعتبار باشد. این موضوع می تواند مشکلات بسیاری از واحدهای تولیدی را که بدهی معوق به بانک ها دارند را با مشارکت بانک ها و موسسات اعتباری طرف حساب آنها تا حدودی کاهش دهد. لذا مناسب است بانک مرکزی و دولت فراتر از ابلاغ بخشنامه و دستورالعمل های که هرساله خواستار تسهیل پرداخت تسهیلات یا تقسیط بدهی واحدهای تولیدی است که تاکنون راه به جایی نبرده است، نسبت به تسهیل روابط بنگاه های تولیدی با شبکه بانکی و هدایت منابع به سمت بخش تولید اقدام نمایند.

تحلیل و بررسی شرایط تامین سرمایه تولید کنندگان از طریق بانک ها و به طور کل بازار پول در ایران بیانگر تامین مالی بسیار کم از تسهیلات شبکه بانکی می باشد. به طوری که بررسی وضعیت شاخص روابط بنگاه ها با شبکه بانکی که یکی از شاخص های زیر مجموعه بهبود فضای کسب و کار است است رتبه ایران را بسیار پایین ارزیابی کرده است. دلیل این امر دیدگاه مدیران بانکی است که بانک ها را وکیل منابع مردم می دانند لذا سعی دارند این منابع را در جایی سرمایه گذاری کنند که سودآوری بیشتری داشته باشد. شرایط نامناسب تولید کنندگان، ریسک بالای محصولات تولیدی، سود کم حاصل از تولید و بسیاری از موانع موجود در فعالیت های تولیدی موجب شده است که بانک ها تمایلی به اعطای تسهیلات به بخش تولید نداشته باشند و اولویت را به فعالیت های خدماتی و بازرگانی که بازگشت سرمایه در کوتاه مدت صورت می گیرد و سود ناشی از آن ملموس و تضمین شده است، قرار دهند. این در شرایطی است که دولت نیز با توجه به کسری بودجه ناشی از محدودیت های مالی علیرغم اینکه هرساله مبلغی را برای بخش تولید در قانون بودجه در نظر گرفته ولی بودجه پیش بینی شده به بخش های دیگر هدایت شده است. نمود بارز این امر عدم اعطای سهم بخش تولید از منابع حاصل از هدفمند کردن یارانه ها طی سال های ۱۳۸۹ تا کنون می باشد.

مجموعه شرایط فوق موجب شده است، بخش تولید همواره با کمبود نقدینگی مواجه شود. بررسی شرایط کنونی اقتصاد ایران نیز گواه این است که تورم کنونی همراه با رکود بوده که این امر موجب شده تا بانک ها تمایلی به سرمایه گذاری کلان و بلندمدت در بخش تولید نداشته باشند لذا تامین منابع مورد نیاز از طریق شبکه بانکی کشور در کوتاه مدت چشم انداز روشنی برای بنگاه های اقتصادی ندارد در این راستا مناسب ترین روش جهت تامین سرمایه مورد نیاز بنگاه های اقتصادی در کوتاه مدت استقراض از دولت است. این در حالی است که بررسی لایحه بودجه سال ۱۳۹۳ نشان می دهد که دولت تنها

تدوین برنامه پنج ساله برای حمایت از بخش خصوصی صنعت فولاد

جلیل اوحدی
شرکت اصفهان دُر

نشده است.

در برنامه پنج ساله هندوستان زیرساخت های مورد نیاز صنایع فولاد و افزایش ظرفیت آنها پیش بینی شده است، برق مورد نیاز باید تامین گردد و لذا نیروگاه ها باید افزایش یابند. در کشور عزیز ما بسیاری واحدهای آماده یا نزدیک به بهره برداری هستند اما هنوز برق مورد نیاز آنها تامین نشده و بسیاری از واحدها با امکانات موجودشان می توانند فقط با ۲۰ درصد افزایش برق تا ۵۰ درصد افزایش تولید داشته باشند اما همین برق مصرفی صنایع نیز زیادتر از حد مجاز بوده و اکثر واحدهای تولید فولاد با جرایم قبوض برق مواجه هستند. خوشبختانه ما از جمله کشورهایی هستیم که برق صادر می نمایم و از افتخارات وزارت نیرو هم محسوب می شود!

مورد دیگر، مجوزهای پی در پی است که توسط سازمان های صنعت، معدن و تجارت برای تولید شمش فولاد صادر گردیده و صادر می گردد، بدون توجه به اینکه مواد اولیه مصرفی این واحدها از کجا باید تامین شود. آیا با افزایش تقاضا باید قیمت قراضه و آهن اسفنجی همواره رو به افزایش باشد و متقابلاً واحدهای فعال به دلیل عدم توانمندی در تامین قراضه و مواد اولیه یکی پس از دیگری تعطیل شوند و به جای آنها واحدهای جدید آغاز به کار نمایند که آنها نیز پس از مدتی به مشکلات تامین سرمایه در گردش، قراضه و مواد اولیه، عدم بهره وری کافی، عدم نیل به ارزش افزوده پیش بینی شده، مواجهه با ادارات حفاظت از محیط زیست، مالیات بر ارزش افزوده و سایر معضلات تن به تعطیلی کارخانجات دهند؟

ای کاش ما هم برنامه مدون پنج ساله داشتیم که در آن بخش خصوصی جایگاه مهمی داشت و همه برنامه ریزی ها منحصر به شرکت های دولتی و شبه دولتی مانند شرکت های تحت مدیریت شرکت ملی فولاد نبود.

این روزها تب الگوبرداری از صنایع فولاد هند به ویژه در بخش خصوصی تولید فولاد در کشورمان بسیار بالا گرفته و اکثراً راجع به روش های تولید آهن اسفنجی در هند و متقابلاً استفاده از آن در کوره های القایی برای تولید شمش فولاد صحبت می کنند و به دنبال کاهش وابستگی صنایع فولاد به قراضه می باشند. اگر برنامه پنج ساله وزارت فولاد هندوستان برای سال های ۲۰۱۲ الی ۲۰۱۷ مطالعه گردد متوجه عمق تفاوت های دولت های دو کشور و حمایت ایشان از صنایع فولاد به ویژه در بخش خصوصی خواهیم شد. مایل بودم مقاله مفصلی در رابطه با این برنامه پنج ساله، هدف گیری، اقدامات، پیش نیازها، ضوابط و اصلاح قوانین به نفع تولیدکنندگان می نوشتم اما با اشاره ای به یکی دو مورد اکتفا می کنم.

مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی هر ماهه پرسشنامه ای را برای تشکل های مختلف مردمی و غیر دولتی در خصوص مشکلات محیط کسب و کار ارسال می نماید. اکثر قریب به اتفاق این تشکل ها مهمترین مشکل را عدم ثبات و پایداری در قوانین دولتی می دانند. ما در هیچ بخش صنعت و تولید (بخش خصوصی) نمی توانیم برنامه پنج ساله داشته باشیم! به دلیل اینکه قوانین یکسال هم ثبات ندارند چه رسد به پنج سال. برای مثال در برنامه پنج ساله هندوستان پیش بینی شده است که دولت در مواقع بحران با تغییر در تعرفه های گمرکی به تولیدکنندگان و صادرکنندگان فولاد کمک کند. در کشور ما درست در اوج صادرات محصولات فولادی بخش خصوصی ناگهان صادرات آن ممنوع می گردد و پس از آنکه بازارها از دست رفت، دولت محترم صادرات را با تعیین تعرفه جدید آزاد می نماید. درحالی که در همه این مدت هیچ کمکی برای واردات قراضه و سایر مواد افزودنی نکرده است. تعرفه واردات قراضه و شمش به یک میزان است و ارزش افزوده تولید شمش اصلاً در نظر گرفته

پژوهشکده فولاد

فضایی برای پیوند دانشگاه و صنعت فولاد

■ دکتر علی مالکی

عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی اصفهان

خود تبیین کرده و از نتایج دیدگاه صحیح خود بهره‌مند شده‌اند. به هر حال چنانچه بخواهیم در صنعت فولاد حرفی برای گفتن داشته باشیم باید زنجیره دانش و فناوری را از دانشگاه تا صنعت تکمیل و جایگاه پژوهش و تحقیقات را در این صنعت تقویت نماییم. دانشگاه صنعتی اصفهان با داشتن پژوهشکده فولاد، کانون فولاد و قطب علمی فناوری‌های نوین در صنعت فولاد بخشی از این زنجیره را تشکیل داده است و در طرف مقابل نیز صنایعی تلاش کرده‌اند تا قسمت دیگری از این زنجیره را تشکیل دهند. امید است در آینده نزدیک این حلقه‌های پراکنده به هم متصل شده و با ایجاد یک مرکز تحقیقات ملی فولاد شاهد بهبود جایگاه صنعت فولاد از نظر کمی و کیفی باشیم.

◀ چگونگی تأسیس پژوهشکده فولاد

دانشگاه صنعتی اصفهان از بدو تأسیس تاکنون ارتباط و همکاری بسیار تنگاتنگی با صنایع فولاد کشور داشته و بیش از ۲۰۰ طرح تحقیقاتی مورد نیاز این صنایع را به انجام رسانده که نتایج آن در قطع وابستگی، صرفه‌جویی ارزی و تولید دانش فنی تأثیر به‌سزایی داشته و منجر به دستاوردهای علمی و فناورانه ارزشمندی شده

دانشگاه صنعتی اصفهان مؤسس انجمن آهن و فولاد کشور و در چندین زمینه، قطب علمی کشور است که از آن جمله با تأسیس پژوهشکده فولاد به قطب علمی فناوری‌های نوین در صنعت فولاد کشور تبدیل شده است. همچنین کانون هماهنگی دانش و صنعت فولاد زیر نظر معاونت علمی و فناوری رئیس‌جمهور نیز در این دانشگاه مشغول فعالیت است.

◀ جایگاه پژوهش در صنعت فولاد

در کشورهای مهم تولیدکننده فولاد مثل آمریکا، کانادا، چین، هند، کره جنوبی و آلمان مراکز تحقیقات آهن و فولاد در دانشگاه‌ها وجود دارند که با وابسته به شرکت‌های فولاد سازی هستند و یا توسط این شرکت‌ها حمایت میشوند. آنچه در این مراکز مشاهده میشود نگاه به تحقیقات به عنوان سرمایه‌گذاری بلند مدت است به نحوی که به عنوان مثال شرکت POSCO پس از بیست سال توانسته است روش FINEX را به تولید اقتصادی برساند. در صنعت فولاد ایران اغلب تولیدکنندگان تحقیقات را به عنوان هزینه در نظر میگیرند و از طرف دیگر به بوم‌سازی یا خرید دانش فنی و تحقیقات به طور یکسان نگاه میشود. البته شرکت‌هایی هستند که به خوبی جایگاه تحقیقات را در سازمان

میزگرد صنعت

یکی از فعالیتهایی که پژوهشکده فولاد از سال ۱۳۹۱ آغاز کرده است برگزاری میزگرد صنعت میباشد. هدف از برگزاری میزگردهای صنعت ایجاد تعامل مستمر و هم اندیشی بین پژوهشکده فولاد و صنایع مطرح فولاد کشور می باشد. متخصصان صنعت و اعضای هیأت علمی دانشگاه در طول یک نیمروز به تبادل اطلاعات و بحث و بررسی در مورد مسائل مشترک و راهکارهای همکاری می پردازند. در عین حال این نشست ها به صنایع نیز کمک می کند تا به تبادل اطلاعات و دستاوردها با یکدیگر بپردازند. برگزاری این نشست ها همراه با سخنرانی های تخصصی توسط صنعت و یا دانشگاه می باشد و تا کنون هشت نشست با موضوعهای مختلف برگزار گردیده است (اطلاعات بیشتر در مورد میزگردهای صنعت در وب سایت پژوهشکده فولاد به آدرس si.iut.ac.ir موجود است).

چشم انداز ۱۴۰۴

برترین مرکز جامع و مرجع پژوهشی دارای قدرت تولید علم و فناوری در مرز علوم و تکنولوژی دنیا در کلیه زمینه های مرتبط با صنعت فولاد در سطح خاورمیانه

اهداف

- ♦ ایجاد مرکز تحقیقات کلان و آینده نگر برای صنعت فولاد در کشور
- ♦ قدرت نقش آفرینی در سیاستگذاری های کلان فولاد در کشور
- ♦ ایجاد توانایی ممتاز تشخیص راهبردهای فنی، مدیریتی و اقتصادی برتر در تولید فولاد
- ♦ ایجاد توانایی ممتاز در تحلیل، طراحی، بهینه سازی، نوآوری، افزایش بهره وری و ایجاد مکانیزم های بومی سازی در زمینه فرایندها، سیستم ها و دستگاه ها مرتبط با صنعت فولاد
- ♦ ایجاد توانایی ممتاز در استفاده از نتایج تحقیقات دانشگاهی در رفع نیازهای فناوری در صنعت فولاد
- ♦ ایجاد توانایی در تهیه و تدوین استانداردهای ملی صنعت فولاد

سیاست ها

- ♦ ایجاد زیر ساخت های لازم برای همکاری بخش های مختلف در پیشبرد تحقیقات در صنعت فولاد
- ♦ تولید و ارائه مواد و فناوری های جدید در صنعت فولاد
- ♦ ایجاد شبکه آزمایشگاهی جامع در صنعت فولاد
- ♦ ایجاد کتابخانه و بانک اطلاعاتی در صنعت فولاد
- ♦ انتقال و بومی سازی دانش فنی
- ♦ انجام پروژه های مورد نیاز صنایع اعم از: انجام پروژه های بین رشته ای مورد نیاز صنایع فولاد، تبدیل نتایج تحقیقات دانشگاهی به فناوری در صنعت فولاد، انجام تحقیقات توسعه ای- کاربردی در راستای سیاست های صنایع فولاد، توسعه و کاربرد فن آوری های نوین در صنعت فولاد، بهبود کیفیت و افزایش راندمان تولید محصولات فولادی، توسعه محصولات جدید با ارزش افزوده بالا در صنعت فولاد
- ♦ ایجاد کنسرسیوم آموزشی و ایجاد توانایی ممتاز در پیشبرد اهداف آموزشی در صنعت فولاد

است. در جهت نیل به ارتباطی منسجم تر و انجام طرح های بزرگ و چندجانبه مورد نیاز صنایع فولاد پژوهشکده فولاد به عنوان تشکیلاتی لازم و ضروری جهت گسترش کیفی و کمی فعالیت های مشترک دانشگاه و صنایع فولاد و پاسخ به نیازهای پژوهش و فناوری در صنعت فولاد در سال ۱۳۸۶ در دانشگاه صنعتی اصفهان تاسیس شد. در سال ۱۳۸۹ دانشگاه با رویکرد تقویت پژوهش اقدام به تقویت ارکان پژوهشی خود به ویژه پژوهشکده فولاد نمود. در این راستا معاونت پژوهشی و معاونت آموزشی پژوهشکده فولاد تشکیل شدند تا این پژوهشکده بتواند پاسخگوی نیازهای پژوهشی و آموزشی صنایع مرتبط باشد. پس از افتتاح پژوهشگاه دانشگاه صنعتی اصفهان در سال ۱۳۹۲ پژوهشکده فولاد همچنان به عنوان یکی از پژوهشکده های آن به فعالیت خود ادامه می دهد. پژوهشکده فولاد در اهداف و برنامه های خود به دنبال کمک به خودکفایی و ارزش افزایی صنعت فولاد از طریق ایجاد مرکز تحقیقات کلان و آینده نگر فولاد با قدرت نقش آفرینی در سیاستگذاریهای کلان فولاد در کشور میباشد.

گروه ها و کارگروه های پژوهشی

پژوهشکده فولاد متشکل از سه گروه پژوهشی طراحی و شبیه سازی، فرایند و انرژی میباشد. کارگروه های پژوهشی زیرمجموعه گروهها بوده و در حوزه های تخصصی مرتبط با صنعت فولاد فعالیت میکنند. از جمله کارگروه های فعال در پژوهشکده فولاد میتوان کارگروه های مهندسی سطح، فناوری نورد، شکل دهی فلزات، ریختهگری، آهنسازی، فولادسازی، بهینه سازی سیستم های حرارتی، احتراق و آلایند ها، مهندسی معدن، اتوماسیون، برق، مهندسی شیمی، محیط زیست، لیزر و براده برداری اشاره کرد. هریک از کارگروه ها با توجه به حوزه فعالیت از انواع تجهیزات آزمایشگاهی که در پژوهشکده فولاد یا سایر بخش های دانشگاه قرار دارد بهره برداری میکنند.

همکاری پژوهشکده با صنعت فولاد

همکاریهای متعددی بین پژوهشکده فولاد و صنایع مختلف انجام گرفته که از جمله برخی موارد در سال جاری میتوان به اجرای پروژه های ذیل اشاره کرد. بازنگری و تدوین ساختار جدید هسته های تحقیقاتی - شرکت فولاد مبارکه اصفهان

- ♦ امکان سنجی، طراحی و تدوین مرکز شبیه سازی مجازی - شرکت فولاد مبارکه اصفهان
 - ♦ برنامه ریزی و اجرای دوره آموزشی - پژوهشی مهندسی فناوری ارشد بهینه سازی ساخت قطعات صنعتی - شرکت ذوب آهن اصفهان
 - ♦ هسته خلاقیت و نوآوری - شرکت فولاد مبارکه
 - ♦ راه اندازی تالار تحقیقات مجازی - شرکت فولاد مبارکه
 - ♦ تخمین نیروهای نورد گرم و تحلیل قفسه R1 شرکت فولاد مبارکه - شرکت فنی و مهندسی فولاد مبارکه
- علاوه بر شرکت فولاد مبارکه و ذوب آهن اصفهان پژوهشکده فولاد با صنایعی مثل مجتمع صنایع و معادن احیا سپاهان، شرکت فولاد غرب آسیا، شرکت فنی و مهندسی فولاد مبارکه و بسیاری شرکتهای بزرگ و کوچک دیگر در زمینه های مختلف از جمله انجام تحقیقات کاربردی جهت رفع مشکلات جاری، مشاوره، آموزش و امکان سنجی همکاری داشته است.

تازه‌های پژوهش

کاهش هزینه‌ی تولید صنعتی فولاد با دانش نانو

نانوساختار توسط هادیشا ارائه شده است؟ پاسخ بسیار ساده است: باید این فلز را به مدت ۱۰ روز در دمای ۲۰۰ درجه سانتیگراد گرما داد. با این کار درون فولاد ساختارهای منفرد باینایتی ایجاد می‌شود. البته فلزی که با این روش ساخته می‌شود را به سختی می‌توان برای جوشکاری استفاده کرد، هادیشا برای رفع این مشکل نیز راهکارهایی را پیشنهاد داده است. در مقاله‌ای که این محقق در دانشگاه کمبریج به چاپ رسانده، برای اولین بار در جهان چگونگی تولید صنعتی فولاد توده‌ای حاوی نانوساختار را نشان داده است. در این محصول از ذرات باینایتی آهن به ابعاد ۲۰ و ۵۰ نانومتر استفاده شده است (باینایت به ساختارهای سوزنی شکل درون فولاد گفته می‌شود که در دماهای بین ۲۲۰ تا ۵۵۰ درجه سانتیگراد تشکیل می‌شود). نویسندگان در این مقاله دلیل اهمیت و نقش نانوساختارها را در تقویت ساختار فلز توضیح داده و در ادامه، شرایط مورد نیاز برای طراحی و ساخت مواد حاوی نانوساختار را تشریح کرده است. یکی از چالش‌های اصلی در تولید انبوه، کاهش هزینه است که در این مقاله، راهکارهای آن را تشریح شده است.

یکی از محققان دانشگاه کمبریج انگلستان موفق شد برای اولین بار در جهان، روشی را برای تولید صنعتی فولاد حاوی نانوساختار ارائه کند. این روش بسیار مقرون به صرفه بوده و برای استفاده در صنعت بسیار مناسب است. زمانی که صحبت از مواد ساختاری می‌شود، همگان تصور توده‌ای بزرگ از مواد با استحکام بالا خواهند داشت همانند تیرآهن‌های مورد استفاده در ساختمان‌ها و پل‌ها. اگر با کامپوزیت‌ها آشنایی داشته باشید، می‌دانید که می‌توان با استفاده از نانوفیبرها و نانولوله‌های کربنی ساختار مواد توده‌ای را تقویت کرد. در واقع ساختار فلزات همجنس توده‌ای را می‌توان با افزودن نانوساختارها کنترل کرد.

اخیرا مقاله‌ای با عنوان *The first bulk nanostructured metal* در نشریه *Science and Technology of Advanced Materials* توسط هادیشا به چاپ رسیده است که نویسندگان آن اعلام کرده که برای اولین بار در جهان موفق به تولید صنعتی فولاد توده‌ای حاوی نانوساختار شده است. اما واقعا چه راهکاری برای کاهش هزینه تولید صنعتی فولاد توده‌ای حاوی

ساختار مدیریت فراگیر، راهکار ایجاد توازن در زنجیره فولاد

■ سیدرسول خلیفه سلطانی
دبیر انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران

در حال حاضر در زنجیره فولاد دو نوع عدم توازن وجود دارد: یکی عدم توازن در ظرفیت تولید و دیگری عدم توازن در سودآوری که هر دو ناشی از فقدان دید یکپارچه و مدیریت فراگیر در این صنعت است.

تولید فولاد مشتمل بر چندین حلقه است که اندکی کم توجهی به یک حلقه سبب بروز مشکلات در سایر حلقه ها می گردد. این توجه می بایست در برگزیده تمامی ابعاد و تحت مدیریت متخصص و جامع باشد تا هم میزان تولید در حلقه های مختلف متناسب گردد و هم با ایجاد توازن و تناسب در سودآوری بخش ها، سرمایه گذاران را نسبت به ورود به زنجیره تولید فولاد ترغیب کرده و اطمینان خاطر بخشد.

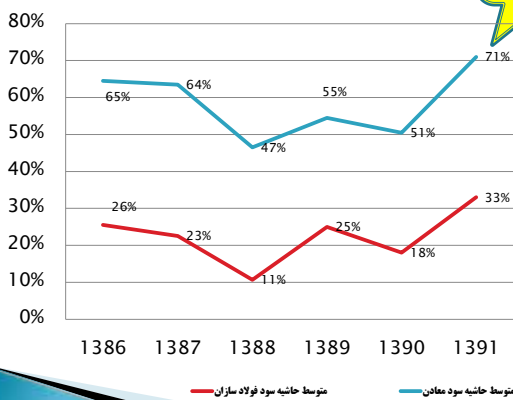
در نوشتار فعلی قصد بر این است که زنجیره تولید فولاد از منظر ایجاد ارزش افزوده و سودآوری در بخشهای مختلف مورد بررسی قرار گیرد چرا که عدم تناسب در سودآوری حلقه های زنجیره فولاد، سرمایه گذاری نامتناسب در کل زنجیره و در نتیجه عدم توازن در ظرفیت تولید و مشکل همیشگی تامین مواد اولیه در صنعت فولاد را به دنبال خواهد داشت. بررسی ها نشان می دهد که میزان سودآوری در حلقه های ابتدایی زنجیره تولید فولاد بسیار بالاتر از حلقه های پایانی آن است. همانگونه که در نمودارهای زیر مشهود است، در چند سال اخیر

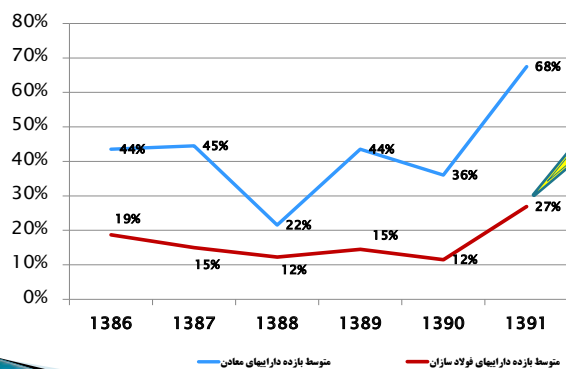
مقایسه حاشیه سود شرکت های معدنی بزرگ با فولادسازان بزرگ

همواره حاشیه سود شرکت های معدنی بیش از دو برابر فولادسازان بوده است

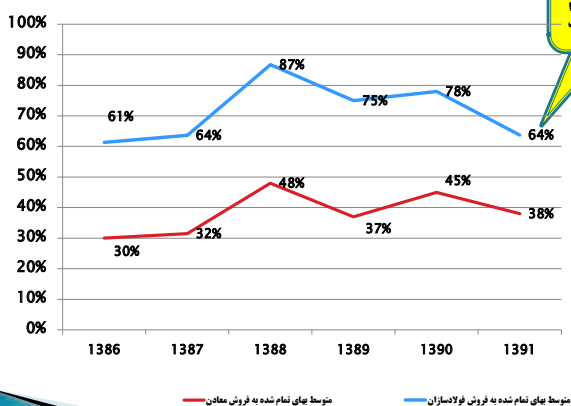
نمودار مقایسه بازده داراییهای شرکت های بزرگ فولادی و معدنی

به دلیل سود کم در فولاد سازها بازده داراییها کمتر از صنعت می باشد

نمودار مقایسه بهای تمام شده به فروش شرکت های بزرگ فولادی و معدنی

به دلیل بالا بودن هزینه نهاده های تولید در فولاد سازها نسبت بهای تمام شده به فروش محدودا بیش از دو برابر شرکت های معدنی می باشد

در زنجیره فولاد در جهت احداث کارخانجات فولادسازی استفاده کرده و چالش های متعددی را برای تولید ملی فولاد کشور ایجاد نمایند؟ آیا وقت آن نرسیده که دولت در فرآیند صدور جوازهای تاسیس و پروانه های بهره برداری در صنعت فولاد بازنگری اساسی نماید و در این راستا از متخصصان این امر کمک بگیرد؟ آیا با این همه ذخایر شناخته شده و نشده سنگ آهن در کشور می بایست همچنان دغدغه اکتشاف و استخراج را داشته باشیم، آن هم در حالی که معادن بزرگ کشور از حاشیه سود ۷۰ درصدی برخوردارند؟

این ها بخشی از انبوه سؤالاتی است که با مقایسه سودآوری دو بخش معدن و فولادسازی در زنجیره تولید فولاد به ذهن متبادر می شود که صد البته قابل تامل بسیار است. اما چالش بعدی فرآوری سنگ آهن در دو حلقه کنسانتره و به ویژه گندله است. در سال گذشته بیش از ۲۰ میلیون تن سنگ آهن از کشور خارج شده است در صورتی که اگر همین سنگ آهن تا مرحله تولید گندله فرآوری شود حدود ۴ هزار میلیارد تومان به ارزش افزوده ملی کشور اضافه می شود. در حال حاضر صنعت فولاد کشور از حدود ۶/۵ میلیون تن کمبود گندله رنج می برد و تولیدکنندگان آهن اسفنجی به سختی ماده اولیه خود را تامین می کنند. این در حالی است که میزان سرمایه گذاری لازم برای تولید گندله کمتر از سایر بخش های زنجیره فولاد است.

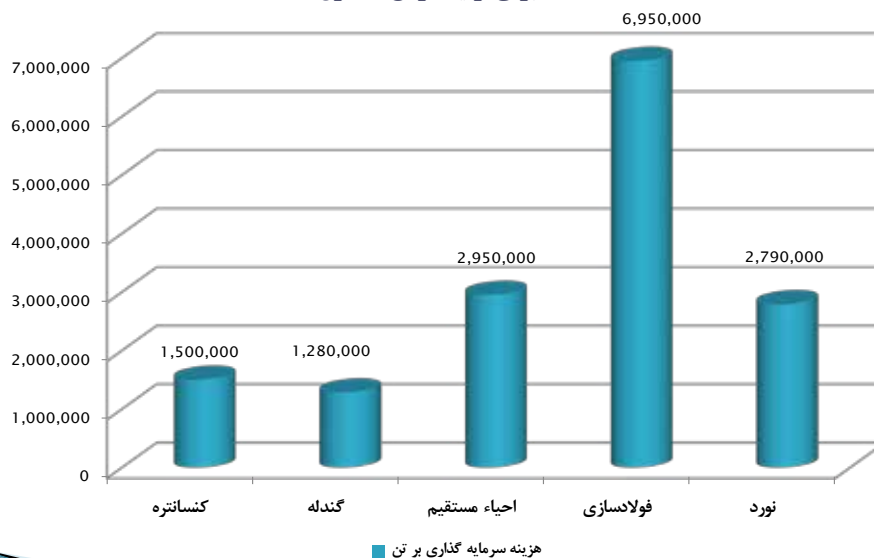
عدم سرمایه گذاری در تولید کنسانتره و گندله سبب سرمایه گذاری

حاشیه سود شرکت های بزرگ تولیدکننده سنگ آهن بیش از دو برابر شرکت های بزرگ فولادی است. همچنین به همین دلیل و در پنج سال اخیر بازده داراییهای شرکت های بزرگ فولادی کمتر از نصف شرکتهای بزرگ سنگ آهنی بوده است. نسبت بهای تمام شده به فروش نیز که میزان تاثیر نهاده های تولید را منعکس می کند، در شرکتهای فولادی بیش از دو برابر شرکتهای معدنی است. با توجه به نمودارهای آورده شده در صفحه قبل مشخص می گردد که سودآوری در زنجیره فولاد از معدن تا محصول نهایی به درستی تقسیم نشده و نامتوازن بودن آن بسیار قابل توجه است. اما سوالی که پیش می آید این است که این سودآوری در بخش معدن که عامل بسیار مهمی در ترغیب سرمایه گذاری در این بخش می باشد، چرا اکتشاف و استخراج شایسته ای را به همراه نداشته است؟ با اندکی تامل در طرح های توسعه ای معدن و مجوزهای صادر شده چند ساله اخیر پاسخ این سوال را در می یابیم: این حاشیه سود بالا به جای سرمایه گذاری در اکتشاف و استخراج که رسالت اصلی معدن داری است، صرف احداث طرح های فولادسازی شده است؛ آن هم در نقاطی از کشور که از دسترسی آسان به نهاده های مهم تولید فولاد برخوردار نیست!

همین مسئله آغازی است بر تشدید نامتناسبی ها در صنعت فولاد. آیا اعطای مجوز به یک نهاد یا شرکت برای استخراج سنگ آهن کشور، آنها را مجاز به مصرف آن در هر راستایی می کند؟ آیا استخراج کنندگان سنگ آهن مجازند از نامتوازن بودن سودآوری

هزینه سرمایه گذاری در حلقه های مختلف زنجیره فولاد
برای تولید هر تن محصول

■ هزینه سرمایه گذاری بر تن

طوری که با در نظر گرفتن شرایطی که وصف گردید، حاشیه سود واحدهای ذوب خصوصاً در بخش خصوصی به حدود صفر رسیده و حتی در برخی کارخانجات منفی هم شده است.

در بخش نورد به ویژه در مقاطع طولیل هم به دلیل رقابتی بودن بازار وضعیت به همین گونه است. کاهش تقاضای محصولات فولادی و تلاوم رکود بازار، سبب افت شدید قیمت ها شده و به دلیل عدم کاهش متناسب قیمت شمش، سودآوری واحدهای نوردی نیز تنزل پیدا کرده است به گونه ای که به اعتقاد برخی کارشناسان تولید میلگرد در سایزهای معمول در شرایط کنونی توجیه اقتصادی ندارد یا به عبارت دیگر شرکت را متحمل زیان می کند.

نتیجه گیری

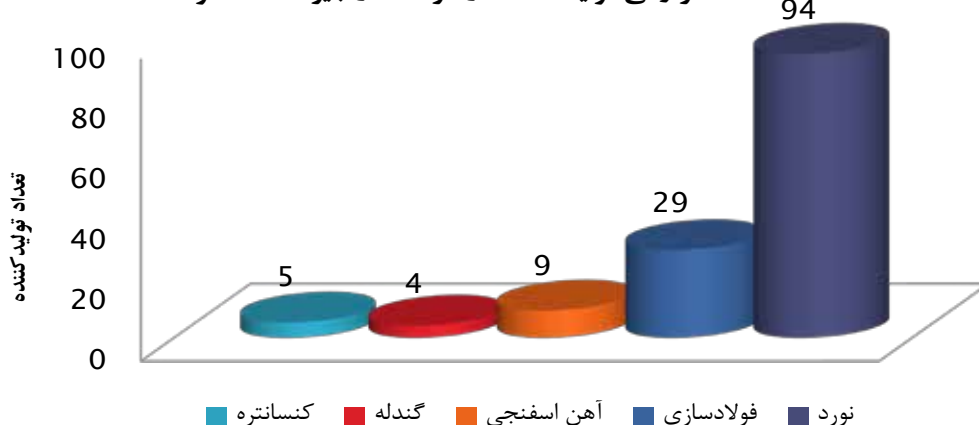
با توجه به مطالب فوق به نظر می رسد ایجاد توازن سودآوری در حلقه های مختلف زنجیره تولید فولاد متناسب با سرمایه گذاری لازم برای هر حلقه،

کمتر در تولید آهن اسفنجی شده است به طوری در حال حاضر تعداد کارخانجات تولیدکننده آهن اسفنجی کمتر از تعداد انگشتان دو دست است.

همان طور که در نمودار زیر مشاهده می گردد، صنعت فولاد در حلقه های پایانی یعنی ذوب و نورد از یک بازار رقابتی برخوردار است و بالعکس در حلقه های آغازین با انحصار روبرو است. در اقتصاد نیز هر کجا که انحصار وجود داشته باشد، تمایل به تحصیل منفعت بخشی بیشتر است. این انحصار به ویژه در حلقه قبل از ذوب یعنی آهن اسفنجی، مشکلات عدیده ای را برای فولادسازان ایجاد نموده است. البته همان طور که قبلاً بیان شد یک دلیل مهم ایجاد این بازار انحصاری در بخش آهن اسفنجی، کمبود گندله به عنوان ماده اولیه این بخش است که آن هم به عدم توجه به فرآوری سنگ آهن بر می گردد. بنابراین باز هم ملاحظه می گردد که نامتوازن بودن سودآوری و

فراوانی تولیدکننده در هر حلقه زنجیره صنعت فولاد

نیازمند توجه و اقدام ضروری همراه با بررسی های کارشناسی است. در این راستا نقش یک مدیریت فراگیر که نگاهی جامع به کل زنجیره فولاد داشته باشد، از اهمیت بسزایی برخوردار است. نهاد، سازمان، ستاد، انجمن و به طور کلی یک ساختار منسجم و متخصص می بایست متولی صنعت فولاد کشور باشد به طوری که بتواند در بلند مدت زنجیره فولاد کشور را چه از منظر سودآوری و چه از منظر ظرفیت تولید متوازن ساخته و البته متوازن هم توسعه دهد.

در کوتاه مدت و میان مدت نیز اقداماتی همچون ورود مسئولانه دولت برای تعیین فرمول قیمتی در حلقه های دارای بازار انحصاری، اتخاذ تدابیر لازم برای تشویق معدنکاران و سرمایه گذاران به فرآوری سنگ آهن تا گندله و تزریق نقدینگی برای بهره برداری سریع تر طرح های تولید آهن اسفنجی و گندله می تواند در دستور کار جدی متولیان صنعت فولاد کشور قرار گیرد.

ظرفیت تولید در حلقه های مختلف، یکدیگر را تشدید نموده اند. در نمودار فوق تعداد تولیدکنندگان آهن اسفنجی ۹ عدد ذکر شده و این در حالی است که عملاً ۲ یا ۳ کارخانه به فروش آهن اسفنجی مبادرت می کنند و سایر تولیدکنندگان این بخش، آهن اسفنجی تولیدی خود را در خطوط ذوب خود مورد استفاده قرار می دهند. این بازار به شدت انحصاری و عدم تناسب عرضه و تقاضا در این حلقه باعث شده که آهن اسفنجی با قیمتی بالاتر از حد معمول به فروش برسد که این مسئله کاهش حاشیه سود واحدهای تولیدکننده فولاد خام را به دنبال داشته است. واحدهای ذوبی کشور به واسطه نامتناسب بودن عرضه و تقاضا در بازار قراضه به عنوان دیگر ماده اولیه خود نیز تحت فشار قرار گرفته و از آن سو هم کاهش سودآوری به آنان تحمیل شده است. رکود بازار محصولات فولادی به ویژه در مقاطع طولیل و کاهش قیمت آن در بازار نیز تولیدکنندگان فولاد خام را مجبور به کاهش قیمت شمش کرده به

گزارشی از صنعت فولاد آلمان

آلمان چگونه بزرگترین تولیدکننده فولاد خام اروپا شد؟

چیلان- آلمان هفتمین تولید کننده فولاد دنیا و بزرگترین تولید کننده فولاد خام در اتحادیه اروپا است. این کشور پیشرفته اروپایی بعد از کشورهای چین، ژاپن، هند، روسیه، ایالات متحده و کره جنوبی به عنوان یکی از بزرگ تولید کننده فولاد در جهان مطرح است. آلمان بعد از کره جنوبی هفدهمین تولید کننده محصولات نورد گرم در جهان است. همانند دیگر کشورهای صنعتی محصولات نورد گرم آلمان شامل ۶۰ درصد محصولات تخت و ۴۰ درصد محصولات دیگر است. صنعت فولاد آلمان طی ۴۰ سال گذشته دستاوردهای بزرگی را به دست آورده که این امر موجب پیشرفت های مداوم این صنعت در رقابت بین المللی شده است. بهره وری به معنی میزان تولید ویژه فولاد خام بر حسب تن به ازای هر نفر شاغل است که در این دوره رشد بسیار سریعی داشته است. اخیراً این میزان به ۳۵۵ تن به ازای هر شاغل رسیده است. این مقدار در بین تمام کشورهای دنیا بالاترین میزان است. در سال ۱۹۷۰ مقدار قابل توجهی از فولاد تولیدی توسط فرآیند زیمنس مارتین (SM) تولید می شد، این فرآیند پرهزینه و غیراستاندارد از نظر زیست محیطی نتوانست مدت زیادی دوام بیاورد. در همان زمان، میزان استفاده از فولادهای الکتریکی با رشد قابل توجهی همراه شد. همچنین میزان مصرف فولادهای خاص در این دوره زمانی دو برابر شد.

بازار فولاد آلمان با افت چشمگیری مواجه شد. این بحران روی واردات کشورهای عضو اتحادیه اروپا و دیگر کشورهای دنیا تأثیر گذاشت. حدود ۵۶ درصد نیازهای بازار فولاد آلمان در سال ۲۰۰۹ از فولادسازان داخلی تامین شد. بیشترین حجم واردات از کشورهای عضو اتحادیه اروپا و ۱۱ درصد از دیگر کشورها بوده و کشورهایی که بیشترین صادرات فولاد به آلمان را دارند از مناطق اتحادیه اروپا، NAFTA، آسیا، CIS و دیگر کشورهای اروپایی هستند. میزان واردات محصولات فولادی آلمان از ژانویه تا آوریل سال ۲۰۱۰ بالغ بر ۶/۵۲ میلیون تن بوده که نسبت به مدت زمان مشابه سال ۲۰۰۹ حدود ۱۶/۴ درصد افزایش را نشان می دهد.

■ صادرات

روند افزایش صادرات محصولات فولادی آلمان گواه عملکرد بین المللی مناسب صنعت فولاد آلمان است. بیشترین حجم صادرات محصولات فولادی آلمان (بالغ بر ۷۵ درصد) به کشورهای دیگر عضو اتحادیه اروپا است. طی سال ۲۰۰۹، میزان صادرات به کشورهای اتحادیه اروپا با افت مواجه شده است. صادرات فولاد به دیگر کشورها از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ ثابت بوده و در هر سال نزدیک به ۵ میلیون تن

بعد از اتحاد دو آلمان میزان تولید فولاد در دولت فدرال جدید در ابتدا با افت همراه شد. کارخانه های تولیدی قدیمی به تدریج تعطیل شدند زیرا تحت شرایط بازار آزاد هیچ گونه رقابتی بین تولید کنندگان محصولات فولادی وجود نداشت و در برخی موارد تولید آن ها از لحاظ زیست محیطی غیرموجه بود. آخرین کوره زیمنس مارتین در سال ۱۹۹۴ به فعالیت خود خاتمه داد. بعد از آن تولید تا سال های اخیر همواره رو به رشد بوده و به بیش از دو برابر افزایش یافته است. از سال ۱۹۹۴ فرآیند تولید فولاد الکتریک به تدریج رو به کاهش گذاشت.

■ جهانی سازی و ادغام

در سال های اخیر جهانی سازی تنها موجب تغییر چهره صنعت فولاد در جهان نشد، بلکه ادغام شرکت های داخلی و خارجی در کشور آلمان نیز ابعاد همکاری های تازه ای را پدید آورد. از این رو بعد از ادغام شرکت های Thyssen و Krupp شرکت جدیدی تاسیس شد که به عنوان بزرگترین شرکت آلمانی مطرح شد. به طور کلی ظهور گروه های فعالی از قبیل آرسلورمیتال، ریوا و فرالپی در بازار فولاد آلمان در نتیجه اتحاد شرکت های کوچک است.

بالغ شده، اما در سال ۲۰۰۹ میزان صادرات به ۴/۱ میلیون تن رسیده است. از مهمترین کشورهای مقصد محصولات فولادی آلمان می توان به دیگر کشورهای اروپایی، کشورهای آسیایی، آفریقایی و منطقه NAFTA اشاره کرد.

■ مبادلات تجاری

در سال ۲۰۱۳، حدود ۷۵ درصد از مبادلات تجاری خارجی محصولات فولادی در آلمان در محدوده اتحادیه اروپا صورت می پذیرد. در سال ۲۰۰۹ میزان واردات محصولات فولادی یک افت ۴۰ درصدی را تجربه کرد و میزان صادرات نیز در این سال حدود ۳۰ درصد کمتر از میزان صادرات محصولات فولادی در سال ۲۰۰۸ بود. مازاد صادرات برای محصولات فولادی نورد شده در سال ۲۰۰۹ بالغ بر ۱/۷ میلیون تن شد. مازاد مبادلات تجاری با کشورهای غیر از اتحادیه اروپا نیز از ۳/۳ میلیون تن در سال ۲۰۰۵ به ۲/۴ میلیون تن در سال ۲۰۰۹ کاهش یافته است.

در حال حاضر، فولاد خام در آلمان به وسیله چدن خام در فرآیند تولید فولاد در کوره اکسیژنی (کنورتورهای LD) و یا از طریق قراضه آهنی به عنوان یک ماده اولیه در فرآیند تولید فولاد الکتریک (به وسیله کوره قوس الکتریک) تولید می شود. فرآیندهای توماس و زیمنس مارتین (SM) برای تولید فولاد از نظر کارایی و خواص فولاد مورد نظر با این روش ها قابل مقایسه نیست و از لحاظ شرایط زیست محیطی نیز مشکلاتی را به همراه دارند. روش تولید فولاد با استفاده از کوره اکسیژنی نیز مدت ها پیش یعنی دهه ۶۰ میلادی ابداع شد. استفاده از فرآیند تولید فولاد به روش الکتریک نیز از اواسط دهه ۸۰ میلادی بتدریج افزایش یافته است.

■ واردات

در زمان رونق اقتصادی سال ۲۰۰۷، بازار جذاب آلمان نیز با رشد مناسبی همراه شد. پس از آن در نتیجه بحران اقتصادی جهانی

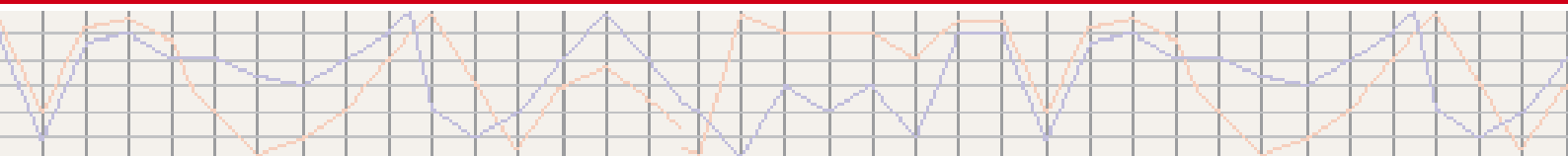
تولید ماهیانه فولاد خام و محصولات فولادی در بخش خصوصی - سال ۱۳۹۲

	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	مجموع
تیراج	۲۱,۸۰۰	۲۲,۹۰۰	۲۸,۶۰۰	۲۹,۲۰۰	۲۱,۹۰۰	۲۹,۰۰۰	۲۳,۸۰۰	۲۱,۰۰۰	۲۸,۷۲۰	۲۷,۰۰۰	۲۸۵,۰۲۰
میگردد	۱۸۹,۰۰۰	۲۲۸,۰۰۰	۲۶۲,۰۰۰	۲۴۸,۰۰۰	۲۴۵,۰۰۰	۲۴۹,۲۰۰	۲۶۱,۲۰۰	۲۶۲,۰۰۰	۲۵۲,۰۰۰	۲۴۸,۰۰۰	۲,۶۳۶,۹۰۰
ص	۹۲,۰۰۰	۹۱,۰۰۰	۸۸,۹۰۰	۹۱,۰۰۰	۹۲,۰۰۰	۹۶,۰۰۰	۹۵,۲۰۰	۹۸,۲۰۰	۱۰۱,۰۰۰	۱۲۲,۰۰۰	۹۷۰,۰۰۰
سام محصولات	۲۸,۶۰۰	۲۶,۵۰۰	۲۹,۲۰۰	۲۱,۰۰۰	۲۲,۸۰۰	۲۱,۲۰۰	۲۲,۲۰۰	۲۶,۹۰۰	۲۷,۸۰۰	۲۶,۲۰۰	۲۲۶,۵۰۰
جمع کل محصولات فولادی	۲۴۱,۶۰۰	۲۸۹,۴۰۰	۳۹۹,۸۰۰	۳۰۹,۲۰۰	۳۱۲,۸۰۰	۳۱۰,۸۰۰	۳۲۵,۰۰۰	۳۲۹,۲۰۰	۳۲۰,۵۲۰	۳۳۶,۲۰۰	۳,۱۱۲,۴۲۰
شش	۶۱,۸۰۰	۶۴,۸۰۰	۷۱,۴۰۰	۷۶,۲۰۰	۷۲,۲۰۰	۱۲۲,۸۰۰	۱۲۱,۲۰۰	۱۲۲,۰۰۰	۱۴۴,۰۰۰	۱۴۸,۹۰۰	۱,۰۱۶,۵۰۰

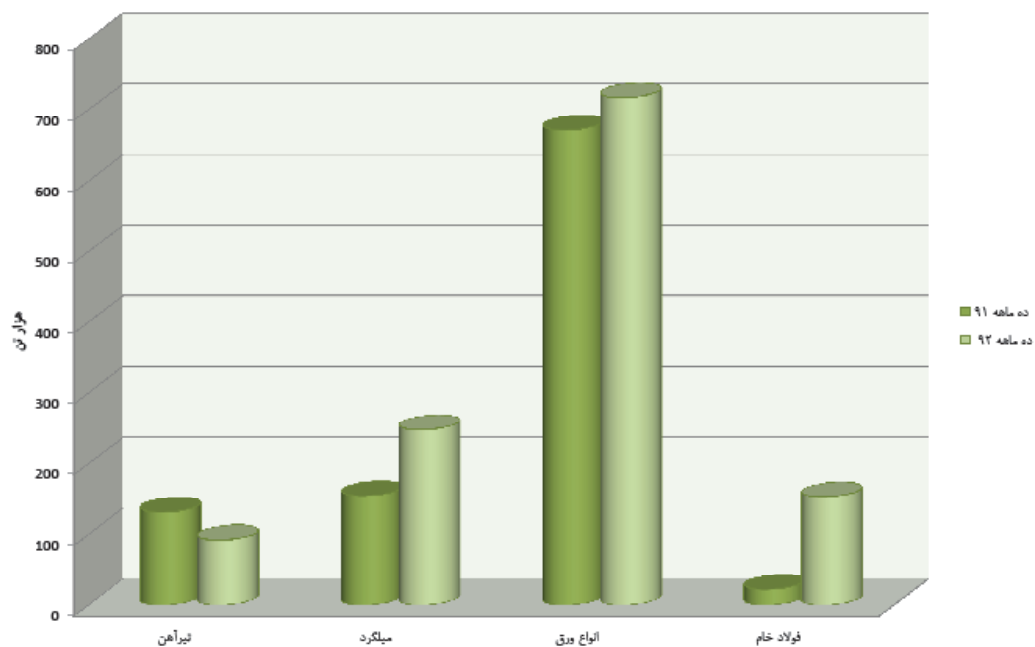
واحد: تن

وضعیت تولید فولاد خام و محصولات فولادی در ده ماهه سال ۹۱ و ۹۲

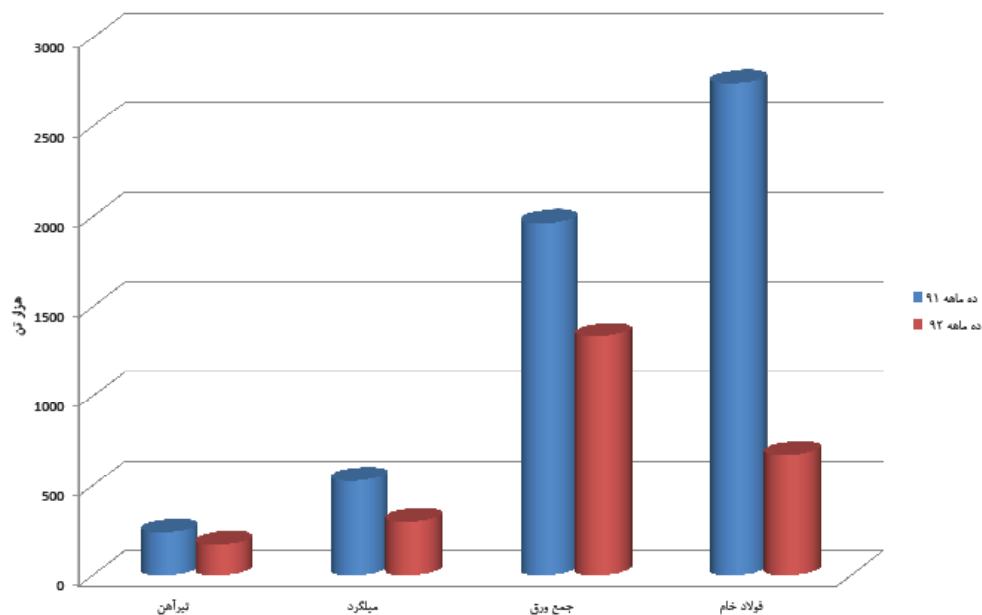
نام محصول	تغییر	تولید بخش دولتی			تولید بخش خصوصی			کل تولید	
		ده ماهه ۹۱	ده ماهه ۹۲	درصد تغییرات	ده ماهه ۹۱	ده ماهه ۹۲	درصد تغییرات	ده ماهه ۹۱	ده ماهه ۹۲
تیراج	۱۳۹۵	۱۳۴۷	-۴	۷۷۶	۷۸۵	۳	۱۶۷۱	۱۶۷۷	-۳
میگردد	۷۷۵۶	۷۴۰۵	-۱۷	۷-۸	۷۴۳۳	۷۱	۴۷۵۴	۴۸۳۷	۷
جمع ورق	۶۰۷۷	۵۹۷۴	-۷	۱۷۴۰	۹۷۰	-۷۲	۷۳۱۷	۶۹۴۴	-۵
کل محصولات فولادی	۱۰۳۱۸	۹۷۷۰	-۵	۳۵۷۴	۳۶۸۸	۵	۱۳۷۷۷	۱۳۴۰۸	-۲
فولاد خام	۱۱۱۸۱	۱۷۰۳۱	۸	۷۷۸	۱۰۱۷	۳۱	۱۱۹۵۸	۱۳۰۴۷	۹

مقایسه صادرات فولاد خام و محصولات فولادی
 طی ده ماهه ابتدای سال ۱۳۹۲ و مدت مشابه در سال گذشته

مقایسه واردات فولاد خام و محصولات فولادی
 ده ماهه ابتدای سال ۱۳۹۲ و مدت مشابه در سال قبل

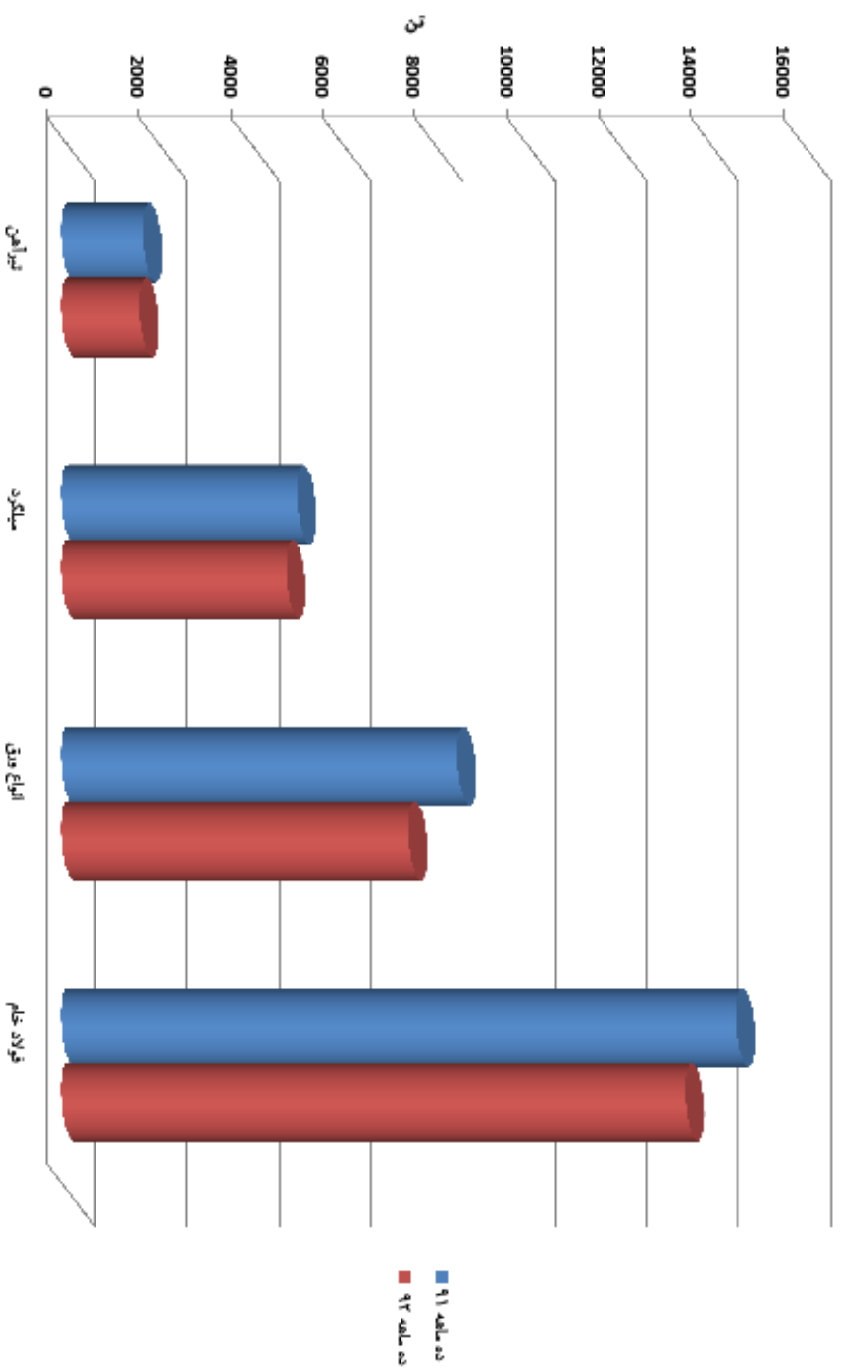

میانگین قیمت بازار در سال ۱۳۹۲

واحد: ریال/کیلوگرم

نوع محصول	خرداد ۹۲	اردیبهشت ۹۲	خرداد ۹۲	تیر ۹۲	مرداد ۹۲	شهریور ۹۲	مهر ۹۲	آبان ۹۲	آذر ۹۲	دی ۹۲
تیر آهن	۲۲.۷۹۷	۲۹.۳۷۱	۲۹.۸۵۲	۲۷.۵۰۶	۲۴.۶۱۸	۲۴.۳۷۰	۲۴.۵۹۹	۲۳.۰۲۹	۲۳.۰۲۰	۲۲.۷۹۲
میله فولاد	۲۰.۵۶۷	۲۱.۱۲۲	۲۲.۲۵۰	۲۱.۴۲۲	۲۱.۲۶۷	۲۱.۱۸۲	۲۰.۶۵۰	۲۰.۵۳۲	۲۰.۵۳۲	۱۹.۷۰۰
میله فولاد آجدار	۱۹.۴۰۸	۱۹.۲۶۶	۲۱.۲۸۲	۱۹.۹۱۲	۱۹.۴۹۰	۱۸.۹۷۹	۱۸.۸۵۷	۱۸.۲۱۷	۱۸.۲۱۷	۱۹.۷۰۰
بشی	۱۹.۲۰۰	۱۹.۷۷۵	۲۱.۹۰۰	۲۰.۴۱۲	۱۹.۷۷۵	۱۹.۶۰۰	۱۹.۲۱۲	۱۹.۱۲۸	۱۹.۱۲۸	۱۹.۹۷۵
تیرک ۴	۱۹.۱۷۱	۱۹.۱۶۸	۲۰.۰۲۳	۱۹.۰۴۲	۱۸.۷۲۳	۱۸.۶۹۴	۱۸.۹۰۰	۱۸.۶۱۵	۱۸.۶۱۵	۱۷.۸۶۲
تیرک سرد	۲۲.۷۳۱	۲۲.۴۲۰	۲۲.۸۱۴	۲۲.۷۵۸	۲۲.۱۱۹	۲۱.۷۵۱	۲۱.۹۹۵	۲۲.۸۲۱	۲۲.۸۲۱	۲۳.۰۹۱

معرف ظاهری فولاد خام و محصولات فولادی طی ده ماهه ابتدای سال ۱۳۹۲ و مقایسه آن با مدت مشابه

مسجد آهنی مالزی

در طراحی معماری این مسجد بر سه مفهوم باد، سادگی و شفافیت تأکید شده است و از ویژگی های منحصر به فرد مسجد آهنی می توان به سیستم تهویه آن اشاره کرد که بدون وجود پنکه و یا کولر هوای مطبوع را به داخل مسجد هدایت می کند.

محراب این مسجد مزین به آیات قران از سوره های بقره و آل عمران و به خط زیبای نسخ است که بر روی شیشه های بلند و یکپارچه استفاده شده، گویی این آیات در اطراف محراب شناور هستند و زیبایی شبستان مسجد را دوچندان کرده است.

این مسجد به عنوان جدیدترین جاذبه توریستی در شهر پوتراجایا (پایتخت اداری مالزی) و عبادتگاه شهروندان پوتراجایا که بیشتر آنها مسلمان هستند، شناخته شده است.

مسجد «تانکو میزان زین العابدین» معروف به مسجد آهنی دومین مسجد بزرگ شهر پوتراجایا بعد از مسجد پوترا است. مسجد آهنی مالزی یکی از زیباترین مساجد جنوب شرق آسیا است که محراب آن ۱۱۳ متر ارتفاع دارد.

علت اینکه آنرا مسجد آهنی نام نهاده اند این است که ۷۰ درصد مصالح این بنای مقدس از فولاد است که فولاد آن معادل ۶ هزار تن می باشد. هزینه ساخت این مسجد ۶۷ میلیون دلار بوده که پذیرای ۲۶ هزار نمازگزار است.

کار ساخت این مسجد در سال ۲۰۰۴ شروع و بعد از نوسازی و ساخت بناهای جانبی در سال ۲۰۰۹ به بهره برداری رسید و سرانجام در ۱۱ ژوئن سال میلادی قبل به طور رسمی افتتاح شد.

